

KONTRA

Η Μέρκελ στο πλευρό του Τσίπρα

ΣΕΛΙΔΑ 16

Σεπτέμβρης 2018: τα φέσια ανέβηκαν στα 34,35 δισ. ευρώ

Οι καπιταλιστές συνεχίζουν να κατακλύβουν την Κοινωνική Ασφάλιση

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Σκάνδαλο Novartis
Προς συγκάλυψη, μέσω του βρόμικου παρασκήνιου

ΣΕΛΙΔΑ 7

Δεδομένη θεωρεί την καταδίκη του ο φίρερ της νεοναζιστικής ΧΑ

ΣΕΛΙΔΑ 12

Νέο σύστημα διορισμών - προσλήψεων εκπαιδευτικών

Απαξίωση πτυχίων και προϋπηρεσίας και αδιάκοπο κυνήγι «προσόντων»

ΣΕΛΙΔΑ 10

Συρία: Μένουν οι Αμερικάνοι που φεύγουν!

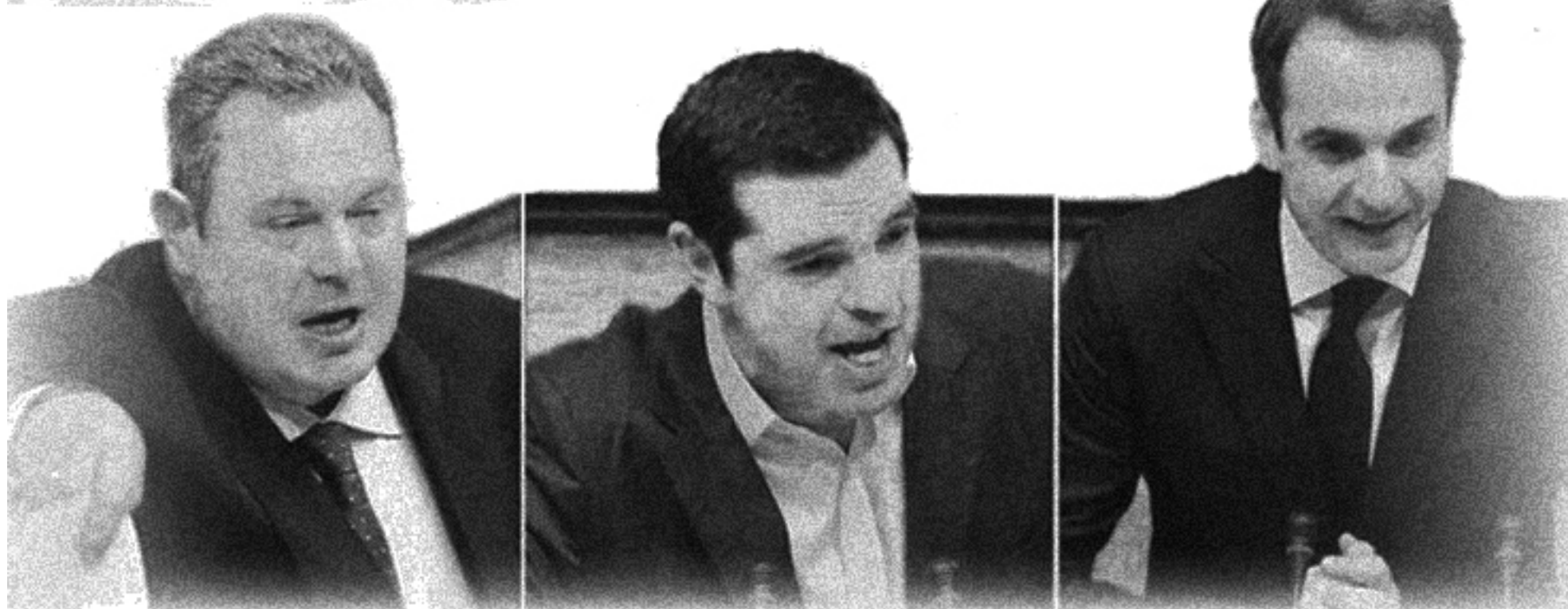
ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

23ος χρόνος - αρ. φύλλου 990 - 12 Γενάρη 2019

www.eksegersi.gr

Κοκορομαχίες, αστικών κομμάτων και πολιτικών

Η πραγματική πολιτική στον αυτόματο πιλότο του μετα-Μνημόνιου

Scripta... Verba...

Δεν νομίζω, επίσης, ότι ο Νάσος Ηλιόπουλος και η Κατερίνα Νοτοπούλου είναι με την τυπική έννοια του όρου «κυβερνητικά μέλη». Είναι κατά βάση κοινωνικά στελέχη, άνθρωποι των κινημάτων και της κοινωνίας, που μπορούν να συσπειρώσουν και να εκφράσουν αυτήν την «κοινωνική ύλη» που κρύβουν ή θάβουν οι σύγχρονες μητροπόλεις.

Χριστόφορος Βερναρδάκης
Είναι και οι δύο υπουργοί, αλλά... δεν είναι «κυβερνητικά μέλη». Ο συριζαίος θεωρεί τους Έλληνες ηλίθιους.

Η χώρα μου αποδείχτηκε ακυβέρνητη. Αυτό είναι το κάπως απελπισμένο και θλιβερό συμπέρασμα το οποίο συνάγω. Υπάρχει ένα επαναστατικό φαντασιακό που εξακολουθεί να είναι πολύ ισχυρό. Πρόκειται για μια σταθερή κατάσταση στη γαλλική πολιτική ζωή. Αμα δεν τα σπάσεις, δεν σε παίρνουν στα σοβαρά.

Μαρσέλ Γκοσέ

Μέσα στην απογοήτευσή του, ο «σοβαρός φιλόσοφος» είπε και μια αλήθεια: «άμα δεν τα σπάσεις...».

Η νέα πολιτική Μητσοτάκη δεν θα κριθεί από τους τεχνοκράτες των Βρυξελλών αλλά από τις αγορές.

Μπάμπης Παπαδημητρίου

Αυτός νομίζει ότι με κάτι τέτοιο κάνει καλό στον Κούλη!

Βεβαίως και με ανησυχούν και πρέπει να μας ανησυχούν όλους οι δημοσιονομικές επιπτώσεις των συγκεκριμένων δικαστικών αποφάσεων. Θα ήταν όχι μόνο πολιτικά ανεύθυνο, αλλά και οικονομικά επικίνδυνο να υποστηρίξουμε ότι υπάρχουν διαθέσιμοι πόροι που μπορούν να επιστραφούν ανεξέλεγκτα.

Ιωάννης Βρούτσης

Να και κάτι στο οποίο η ΝΔ συμφωνεί αναφανδόν με την κυβέρνηση.

Είναι προφανές ότι το παλιό πολιτικό σύστημα θα κινητοποιήσει κάθε διαθέσιμο πόρο και θα επινοήσει τα πιο ακραία επιχειρήματα για να προστατέψει τον εαυτό του από την ολική του κατάρρευση.

Δημήτρης Τζανακόπουλος

Υπάρχει άνθρωπος που να πιστεύει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ (μαζί με τον Καμμένο, φυσικά) αντιπροσωπεύει το... νέο πολιτικό σύστημα;

Προειδοποιούμε την Ελλάδα: έχετε ένα κακομαθημένο παιδί, τον υπουργό Αμυνας. Λέτε «είναι το κακομαθημένο παιδί μας». Προσέξτε το κακομαθημένο σας παιδί, διαφορετικά θα μπορούσε να προκληθεί ένα ατύχημα.

Μεβλούτ Τσαβούσογλου

Το πήραν χαμπάρι και οι τούρκοι πολιτικοί και τρολάρουν με κέφι, περιμένοντας αντιδράσεις.

ΡΙΠΕΣ

◆ Αριστερό ντιρέκτ στην ασπίδα, δεξί κροσέ στα μούτρα του μπάτσου ◆ Και ξανά, με αντιστροφή φορά ◆ Γειάσου, ρε γάλλε μποξέρ ◆ Δε χρειάζεται να πούμε ότι ο μποξέρ «βάζει ιδέες» ◆ Τόσοι και τόσοι μαθαίνουν πολεμικές τέχνες στην Ελλάδα ◆ Να θυμόμαστε πάντα ότι οι μπάτσοι χωρίς τα χημικά είναι «κοτούλες» ◆ Ασπίδες και γκλομπ δεν τους δίνουν καμιά υπεροχή ◆ Φτάνει να μην τους γυρίσεις την πλάτη ◆ Εντάξει, το καταλάβαμε ◆ Αυτός ο Μανιαδάκης, ο κύριος καθηγητής ντε, άλλαξε στρατόπεδο ◆ Γ' αυτό βγάζει φλύκταινες ο Πολάκης ◆ Και πετάει από τη χαρά του ο Μπουμπούκος ◆ Που -όπως αποκάλυψε- είχε άμεση τηλεφωνική ενημέρωση από τον Μανιαδάκη ◆ Μπροστά σ' αυτή τη μπόχα, οι υπόνομοι σκορπίζουν ευωδιές ◆ «Ολετήρας ο Κοτζιάς», λέει ο Καμμένος ◆ Τότε ο Τσίπρας τι είναι; ◆ Μαζί δεν υπέ-

γραψαν στις Πρέσπες; ◆ Προειδοποιητικές βολές είναι αυτές που ρίχνει τώρα ο Καμμένος ◆ Θα απασφαλίσει αν και όταν βρεθεί εκτός κυβέρνησης ◆ Και τότε θα γελάσει κάθε πικραμένος μ' αυτά που θα σούρνει στον Τσίπρα ◆ Γιατί «αν και όταν»; ◆ Γιατί με τους Τσιπροκαμμένους ποτέ δεν ξέρεις ◆ Είναι ακροβάτες τσίρκου υψηλού επιπέδου ◆ Θα ήταν λάθος να χαρακτηριστούν αποστάτες οι Παπαχριστόπουλοι, λέει ο Σκουρλέτης ◆ Ακούει την «τρολιά» ο άλλος και κατεβάζει ένα μπουκάλι ούισκι με τρεις γουλιές ◆ Γιατί αισθάνεται σαν ξεπουπουλιασμένη (από τους Τσιπραίους) κότα ◆ Χωρίς εμένα δε θα γινόντουσαν πρωθυπουργός, ρε αχάριστε ◆ Ναι, αλλά χωρίς εμένα θα ζούσες εσύ τα μεγαλεία που έζησες επί τέσσερα χρόνια; ◆ Οι πρώην δικοί σου μόνο υφυπουργό για λίγους μήνες σε έκαναν ◆ Καταλαβαίνετε τι ανθρώπινα

δράματα παίζονται πίσω από τη λαμπρή βιτρίνα της εξουσίας ◆ Παρά τον μεγάλο πόνο, όμως, ο Καμμένος εξακολουθεί να στέκεται στο ύψος του ως... στρατάρχης ◆ Όταν ο Κωσταράκος, η Ντόρα, η Φώφη και το Ποτάμι τον κατηγόρησαν επειδή φοράει στρατιωτικές στολές, τους ρούμπωσε ◆ Ανέβασε στο Twitter μια φωτογραφία του Τραμπ με στρατιωτικό μπουφάν ◆ Μεγαλεία ◆ Τς, τς, τς, τι σκατόκοσμος είν' αυτός! ◆ Ακούς να λένε ότι ο Βαρθολομαίος πήρε λεφτά για να κάνει αυτοκέφαλη την ουκρανική Εκκλησία; ◆ Λεφτά ο Βαρθολομαίος, ρε; ◆ Είστε με τα καλά σας; ◆ Κάτι σοκολατάκια από τον βιομήχανο σοκολάτας Ποροσένκο πήρε μόνο και τα κουνούσε κοροϊδευτικά μπροστά στις κάμερες ◆ Εμάς, πάντως, αυτό το σοκολατοθέαμα μας φάνηκε πολύ φτηνιάρικο ◆ Σαν να 'χουν χάσει την έμπνευσή τους οι Φα-

ναριώτες ◆ Δεν ξέρουμε αν το μάθατε, αλλά το πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης της ΕΚΤ έλαβε τέλος ◆ Ναι, ναι, για το περιβόητο QE πρόκειται, που για κάποιο διάστημα αποτελούσε το ιερό δισκοπότηρο των Τσιπραίων ◆ Ήταν μια από τις... χοντρές κόκκινες γραμμές του Τσίπρα και του Τσακαλώτου ◆ Δεν ήπιαν τελικά ούτε σταγόνα από το χρυσό δισκοπότηρο, γι' αυτό και το παράτησαν στη λήθη ◆ Έχουν πει τόσα ψέματα που κανείς δεν μπορεί να τα θυμηθεί ◆ Κι αυτό το μετατρέπουν σε... πολιτικό πλεονέκτημα ◆ Εμείς δεν έχουμε καμιά αμφιβολία ότι αυτός ο Μανιαδάκης είναι αδάμας της επιστήμης ◆ Αναρωτιόμαστε, όμως, γιατί του έδινε τόσα λεφτά η Novartis; ◆ Είτε μαύρα είτε άσπρα, το ερώτημα παραμένει ◆ Τι υπηρεσίες προσέφερε στον μονοπωλιακό κολοσσό; ◆ Κατάλαβες, Μπουμπούκο, τι ακριβώς ρωτάμε; ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Δεν ξέρουμε αν το έχετε προσέξει, αλλά αυτή τη στιγμή υπάρχουν στη Βουλή δυο εικονικές κοινοβουλευτικές ομάδες. Η μία είναι του Ποταμιού, που είναι κομμένη στα τέσσερα: Αμυράς και Ψαριανός με τη ΝΔ, Δανέλλης με τον ΣΥΡΙΖΑ, Θεοδωράκης και Μαυρωτάς... ορίτζιναλ Ποτάμι και Λυκούδης σόλο. Όλοι αυτοί έχουν κάνει κάτι σαν λευκό γάμο. Παραμένουν σε κοινοβουλευτική ομάδα για να έχει ο Θεοδωράκης το στάτους του πολιτικού αρχηγού και ο Λυκούδης πόστο αντιπροέδρου της Βουλής. Η άλλη κοινοβουλευτική μη-ομάδα είναι το Λεβεντοκόμμα. Ο Σαρίδης είναι ΣΥΡΙΖΑ, αλλά ο Λεβέντης δεν τον διαγράφει για να μη χάσει κι αυτός το στάτους του πολιτικού αρχηγού. Αν όλα εξελιχθούν όπως προδιαγράφονται, σύντομα θα υπάρξει και τρίτη κοινοβουλευτική μη-ομάδα: το Καμμενοκόμμα.

Κ Λίγες μέρες πριν εκπνεύ-

σει το 2018, οι γάλλοι μπάτσοι άρχισαν να ανακοινώνουν κινητοποιήσεις για τον Γενάρη, ζητώντας να τους πληρώσει η κυβέρνηση 275 εκατ. ευρώ για 23 εκατομμύρια ώρες υπερωριών, στη διάρκεια των οποίων έδεσαν κόσμο στις κινητοποιήσεις των Κίτρινων Γιλέκων. Ο Μακρόν έσπευσε να ανακοινώσει ένα έκτακτο πριμ 300 ευρώ για

καθέναν από τους 110.000 μπάτσους και στρατοχωροφύλακες που κινητοποιήθηκαν για ν' αντιμετωπίσουν τις διαδηλώσεις. Τα μπατσοσυνδικάτα βρήκαν την προεδρική προσφορά ελλειπστάτη. Αν κρίνουμε από τη μανία με την οποία χτυπούσαν τον κόσμο στις 29 Δεκεμβρη, μάλλον έχουν ήδη εξασφαλίσει κάτι «καλύτερο». «Οι αστυ-

νομικοί ήταν εκεί, το τελευταίο σφυρί του κράτους δικαίου, δεν υποχώρησαν. Έχουν ανάγκη τώρα από μια υλική αναγνώριση», δήλωσε ένας από τους μπατσοσυνδικαλιστές.

Κ Ο Παπαδημούλης ευχήθηκε «να ολοκληρωθεί με έναν ήρεμο, ώριμο και πολιτισμένο τρόπο» το διαζύγιο ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ! Σιγά μην τους κάνει τη χάρη ο Καμμένος να αποσυρθεί ήσυχα στην πολιτική μοναξιά.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Panos Kammenos - @PanosKammenos 5 Jan

Κάνουν τραγικό σφάλμα όσοι νομίζουν ότι θα αποδεχτώ τετελεσμένα για το Εθνικό θέμα. Οι ΑΝΕΛ και ο ίδιος:

ΔΕΝ ΕΚΒΙΑΖΟΜΑΣΤΕ

ΔΕΝ ΑΠΕΙΛΟΥΜΑΣΤΕ

ΔΕΝ ΕΞΑΓΟΡΑΖΟΜΑΣΤΕ ΠΟΤΕ.

Ο ολετήρας της χώρας και της κυβέρνησης ομολόγησε ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ.

ΕΜΕΙΣ ΑΝΕΝΔΟΤΟ

M Triantafyllopoulos - @Makis_Tr 6 Jan

Πάνο φρόνιμα, η Επανάσταση θέλει πόλεμο!

Panos Kammenos - @PanosKammenos 5 Jan

Είμαι σε πόλεμο από τότε που τράβηξα δικό μου δρόμο δύσκολο και δεν δέχτηκα τη ΝΔ των μνημονίων και των Πλεύρηδων. Σε πόλεμο με τα συμφέροντα ακόμα και «μαφιόζικα», δεν θα πάω ούτε από αδέσποτη ούτε θα γονατίσω να με εκτελέσουν οι συνοδοιπόροι του ολετήρα Κοτζιά. Το επέλεξαν...

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

12/1: Ινδία: Ημέρα νεολαίας **12/1/1907: Καταδίκη Καρλ Λίμπκνεχτ σε δεκαοκτάμηνη φυλάκιση για το βιβλίο του «Μιλιταρισμός και αντιμιλιταρισμός»** 12/1/1913: Ο Ιωσήφ Βισαριόνοβιτς Τζουγκασβίλι, εκ των εκδοτών της «Πράβντα», σε επιστολή προς το περιοδικό του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος υπογράφει ως Στάλιν **12/1/1971: Επεισόδια από καπναποθήκες Πειραιά επειδή στις καπναποθήκες προσλήφθηκαν γυναίκες** 12/1/1988: Απόπειρα κατά υπαλλήλου αμερικανικής πρεσβείας Τζόρτζ Κάρος (17N) 12/1/2007: Ρουκέτα στην πρόσψη αμερικανικής πρεσβείας (Επαναστατικός Αγώνας) 12/1/2014:

Ρουκέτα κατά βιομηχανίας «Mercedes» (Οργάνωση Λαϊκών Αγωνιστών) 13/1: Τόγκο: Ημέρα απελευθέρωσης (1963), Γκάνα: Ημέρα απολύτρωσης (1972) 13/1/1979: Βόμβα καταστρέφει περιπολικό στο ΙΣΤ' ΑΤ (ΕΛΑ) 13/1/1989: Απαγωγή βέλγου πρώην πρωθυπουργού Πολ Βαντέν Μπογιάν (Σοσιαλιστικές Επαναστατικές Ταξιαρχίες) 14/1/1971: Η Βραζιλία ανταλλάσσει εβδομήντα πολιτικούς κρατούμενους με απαχθέντα ελβετό απεσταλμένο **14/1/2003: Ψηφίζεται ομόφωνα νόμος χορήγησης στους βουλευτές δωρεάν ΙΧ μεγάλου κυβισμού με όλα τα έξοδα πληρωμένα** 14/1/2013: Επίθεση με καλσόνικοφ στα κεντρικά γραφεία ΝΔ (Οργάνωση

Λαϊκών Αγωνιστών) 15/1: Ημέρα Martin Luther King, Βενεζουέλα: Ημέρα δασκάλων, Βόρεια Κορέα: Ημέρα κορεατικού αλφαβήτου, Ιαπωνία: Ημέρα ενηλίκων 15/1/1977: Βόμβα στον κινηματογράφο «Αττικόν» (Πειραιάς) που πρόβαλε την ταινία «Επιδρομή στο Εντεμπε» 16/1: ΗΠΑ: Ημέρα θρησκευτικής ελευθερίας, Ταϊλάνδη: Ημέρα δασκάλων 16/1/1980: Εκτέλεση Παντελή Πέτρου και Σωτήρη Σταμούλη (17N) 17/1: Πολωνία: Ημέρα απελευθέρωσης **17/1/1961: Δολοφονία πρωθυπουργού Κονγκό Πατρίς Λουμούμπα** 17/1/1992: Αθώωση Ανδρέα Παπανδρέου για σκάνδαλο Κοσκωτά, δυόμισι χρόνια φυλάκιση στον Δημήτρη Τσοβόλα, δέκα μήνες στον Γιώργο Πέτσο.

«Ανοχή» ή νέα πλειοψηφία;

Το μόνο σίγουρο είναι πως ο Τζανακόπουλος δεν πέταξε καθόλου τυχαία τη φράση για κοινοβουλευτική «ανοχή», με την οποία η κυβέρνηση Τσίπρα μπορεί να συνεχίσει να κυβερνά ως κυβέρνηση μειοψηφίας και μετά την αποχώρηση των ΑΝΕΛ. Θέλησε να προετοιμάσει το έδαφος για μια τέτοια εξέλιξη ή πέταξε ένα δόλωμα για να το καταπιούν ο μηχανισμός της ΝΔ και τα ΜΜΕ που στηρίζουν τον Μητσοτάκη;

Από τυπική συνταγματική άποψη, δεν υπάρχει πρόβλημα. Μια κυβέρνηση πέφτει αν γίνει δεκτή πρόταση δυσπιστίας σε βάρος της (που πρέπει να πάρει 151 ψήφους) ή αν ζητήσει η ίδια ψήφο εμπιστοσύνης και δε συγκεντρώσει την απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων με ελάχιστο όριο τους 120 βουλευτές. Για να το πούμε απλά, για να πέσει η κυβέρνηση θα πρέπει να κατατεθεί πρόταση δυσπιστίας από την αντιπολίτευση και να πάρει υποχρεωτικά 151 ψήφους. Αν η ίδια η κυβέρνηση θέσει ζήτημα εμπιστοσύνης, τότε αρκεί η απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων, αρκεί να είναι πάνω από 120. Αν για παράδειγμα ένα κόμμα ή ορισμένοι βουλευτές αποσχουν από την ψηφοφορία, τότε η κυβέρνηση μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει την εμπιστοσύνη της Βουλής ακόμα και με λιγότερες από 151 ψήφους. Αν για παράδειγμα αποχωρήσει ο Περισσός που έχει 15 βουλευτές, τότε στον Τσίπρα θα αρκούν 143 θετικές ψήφοι (ο ΣΥΡΙΖΑ έχει 145 βουλευτές, χωρίς να λογαριάσουμε τις «τσόντες»).

Συνταγματικά, λοιπόν, δε φαίνεται να υπάρχει πρόβλημα για να συνεχίσει η κυβέρνηση Τσίπρα ως κυβέρνηση μειοψηφίας. Ο Περισσός έχει ξεκαθαρίσει ότι δεν πρόκειται να πάρει μέρος με τις δυνάμεις της αντιπολίτευσης σε μια πρόταση δυσπιστίας που θα υποβάλει η ΝΔ. Επομένως, πρακτικά η αντιπολίτευση δεν μπορεί να ρίξει την κυβέρνηση, ακόμα και αν (λέμε τώρα) ψήφισαν μαζί της και ο Καμμένος με όσους θα του έχουν απομείνει. Πολιτικά, όμως;

Χρειάστηκε να περάσουν μέρες ψαξίματος για να βρουν οι της αντιπολίτευσης ότι το μοναδικό προηγούμενο κυβέρνησης μειοψηφίας είναι η κυβέρνηση Δημητρίου Βούλγαρη (γνωστού με το παρατσούκλι Τζουμπές) το 1874-75. Κι άρχισαν να παρομοιάζουν τον Τσίπρα με τον Τζουμπέ, στηρίζοντας σ' αυτό όλη την αντικυβερνητική επιχειρηματολογία τους. Κατάπιαν για μια ακόμα φορά το δόλωμα σαν χάνοι, χωρίς να κρατήσουν καμιά πισινή. Κι όμως η απλή αριθμητική θα μπορούσε να τους προστατέψει. Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει 145. Με την Παπακώστα και τρεις σίγουρους του Καμμένου (Κουντουρά, Ζουράρι, Παπαχριστόπουλο) πάει στους

149. Αν προστεθεί και ο Κόκκαλης, πάει στους 150 και ψάχνει έναν ακόμα. Οι υποψήφιοι είναι τουλάχιστον δύο: Δανέλλης του Ποταμιού και Σαρίδης του Λεβέντη (που υπερψήφισε τον προϋπολογισμό και προφανώς δε θέλει να πέσει η κυβέρνηση). Ακόμα κι αν δε θεωρούν ότι όλοι αυτοί είναι σίγουροι ότι ψήφο εμπιστοσύνης σε μια νέα κυβέρνηση, τουλάχιστον θα έπρεπε να είναι προσεκτικοί και να μη βάζουν όλα τα λεφτά στη βάρκα με το όνομα «Τζουμπές».

Όσο δεξιόι και πασόκοι ζητούσαν από τον Τσίπρα να παραιτηθεί ή να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης, τα στελέχη της κυβέρνησης τους απαντούσαν μονότονα να καταθέσουν πρόταση μομφής. Επί μια βδομάδα είχαμε αυτή τη διελκυστίνδα: ζητήστε ψήφο εμπιστοσύνης, οι δεξιόι και πασόκοι, όχι, εσείς να καταθέσετε πρόταση δυσπιστίας, οι συριζαίοι. Κι αφού δημιουργήθηκε το κατάλληλο δραματικό κλίμα, με την αντιπολίτευση να έχει κολλήσει στο «ζήτη ψήφο εμπιστοσύνης», βγήκε πανέτοιμος ο Τσίπρας το βράδυ της Πέμπτης και άδεια-σε μεγαλοπρεπέστατα όλη αυτή την προπαγάνδα: «Πιστεύω ότι ο κ. Καμμένος δεν θα επιλέξει ο ίδιος να ρίξει νερό στον μύλο των πολιτικών αντιπάλων της κυβέρνησης. Δεν θα διευκολύνει τα σχέδια των πολιτικών μας αντιπάλων. Αν το κάνει, **θα ζητήσω ψήφο εμπιστοσύνης**. Αλλά δεν πιστεύω ότι θα το κάνει». Εχει ήδη καταλήξει με τον Καμμένο σε μια νέα παρασκηνιακή συμφωνία. Ενδεχομένως ναι. Μπορεί, όμως, και όχι και ίσως γι' αυτό ο Τσίπρας συμπλήρωσε στην τηλεοπτική συνέντευξή του: «Τον λαό δεν τον ενδιαφέρει ποιος θα είναι υπουργός για τους επόμενους 9 μήνες, αλλά το να υπάρχει σταθερότητα. Σε αυτό θα πρέπει να απαντήσει ο κ. Καμμένος μεθαύριο, αν συνεχίζει να εμπιστεύεται την κυβέρνηση. Θα το πει καθαρά και θα προχωρήσουμε, αν δεν το πει **θα πάρουμε ψήφο εμπιστοσύνης και θα προχωρήσουμε**».

Αυτό ήταν καθαρός εκβιασμός προς τον Καμμένο: ή φεύγεις, αλλά εξακολουθείς να στηρίζεις την κυβέρνηση, ή προχωρώ χωρίς εσένα, γιατί δε σ' έχω ανάγκη, τους 151 τους έχω στο τσεπάκι. Κι αυτός ο εκβιασμός διατυπώθηκε από τον Τσίπρα σε μια στιγμή που ολόκληρο το μιντιακό σύστημα του ΣΥΡΙΖΑ αποδομούσε μεθοδικά τον Καμμένο, επί τουλάχιστον μια βδομάδα. «Πρόβλημα» χαρακτήρισε τον Καμμένο ο Σκουρλέτης, εξηγώντας ότι με τη θέση του για τη Συμφωνία των Πρεσπών «κατασπατάλησε ένα πολιτικό κεφάλαιο». Κι αφού τον αποδόμησαν, ήρθε ο Τσίπρας να τον γλυκάνει λίγο, λέγοντας ότι ξέρει τον Καμμένο και δεν πιστεύει ότι αυτός θα

ρίξει την κυβέρνηση, χωρίς να παραλείψει να συμπληρώσει ότι κι αν ο Καμμένος άρει την εμπιστοσύνη του, η κυβέρνηση έχει 151 ψήφους στη Βουλή.

Όμως τον Τσίπρα, περισσότερο από τον Καμμένο, τον ενδιέφερε να αδειάσει τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, που νόμισαν ότι βρήκαν το αδύνατο σημείο του με την επαπειλούμενη αποχώρηση του Καμμένου. Ο Τσίπρας, αφού ξεκαθάρισε ότι «το Σύνταγμα είναι απόλυτα σαφές στο πότε μια κυβέρνηση έχει την εμπιστοσύνη της Βουλής. Ακόμα κι αν δεν έχεις 151 βουλευτές δεν έχεις συνταγματικό πρόβλημα να συνεχίσεις», συνέχισε: «Συνταγματικό πρόβλημα δεν θα έχω, αλλά πολιτικό πρόβλημα θα υπάρχει. Σε μια τέτοια περίπτωση θα προχωρήσω εν υπέθε χρόνο σε πρόωρες εκλογές, με χρονικό κριτήριο κρίσιμες πρωτοβουλίες που έχουμε αναλάβει να υλοποιήσουμε». Δεν παρέλειψε, όμως, να επαναλάβει: «Πιστεύω ότι θα πάρω ψήφο εμπιστοσύνης».

Προτού βγει ο Τσίπρας στο «γυαλί» και πει ότι θα ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης, αν ο Καμμένος άρει την εμπιστοσύνη του προς την κυβέρνηση, βγήκε ο γραμματέας της ΝΔ και στενός συνεργάτης των Μητσοτάκηδων Λ. Αυγενάκης και διέπραξε την γκάφα της εβδομάδας, θέλοντας ν' απαντήσει στις φήμες που είχαν απλώσει οι συριζαίοι, ότι αλλάζουν τη γραμμή τους και θα πάνε σε ψήφο εμπιστοσύνης από μια νέα πλειοψηφία. «Αν ο Αλέξης Τσίπρας ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης και την πάρει, θα πρόκειται για μια ετερόκλητη κυβερνητική πλειοψηφία η οποία δεν μπορεί να υπηρετήσει το εθνικό συμφέρον. Δεν νοείται να κυβερνά ο θίασος αυτός με ανεμομαζώματα και ανεμοσκορπίσματα. Εμείς ως αξιωματική αντιπολίτευση δεν θα μείνουμε με σταυρωμένα τα χέρια, αν ο ΠτΔ το επιτρέψει», δήλωσε ο Αυγενάκης. Και συνέχισε: «Καλούμε τον κ. Τσίπρα να πει στον ελληνικό λαό ποιοι είναι οι πρόθυμοι βουλευτές που θα του δώσουν ψήφο εμπιστοσύνης για να κρίνει ο λαός τα κίνητρά τους. Κυβέρνηση μειοψηφίας δεν έχει υπάρξει ποτέ στη μεταπολίτευση και δεν πρέπει να υπάρξει».

Μιλάμε για πραγματική τρικυμία εν κρανίω. Από πού κι ως πού έχει την παραμικρή αρμοδιότητα ο πρόεδρος της Δημοκρατίας να κρίνει τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες; Αν ο Τσίπρας ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης και πάρει 151, δεν υπάρχει κανένα συνταγματικό πρόβλημα. Ο ΠτΔ δεν έχει καμιά δουλειά να κρίνει ποια είναι τα κίνητρα των βουλευτών. Αυτή δε θα είναι κυβέρνηση μειοψηφίας, αλλά πλειοψηφίας, και η ΝΔ δε θα μπορεί να κάνει τίποτα (εκτός από καμιά ομιλία του

Κούλη που θα θέσει πολιτικά και όχι θεσμικά-συνταγματικά ζητήματα).

Φυσικά, οι συριζαίοι δεν άφησαν την ευκαιρία να πάει χαμένη. «Ο γραμματέας της ΝΔ, κ. Αυγενάκης, ξεπέρασε σήμερα τον εαυτό του. Οχι μόνο ενέπλεξε τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας σε σενάρια συνταγματικής εκτροπής, σε περίπτωση που η κυβέρνηση εξασφαλίσει ψήφο εμπιστοσύνης, αλλά δήλωσε και ότι η ΝΔ “δεν θα μείνει με σταυρωμένα τα χέρια”. Τι ακριβώς εννοεί ο γραμματέας της ΝΔ ότι θα κάνει;», ανέφερε σε ανακοίνωσή του το Γραφείο Τύπου του πρωθυπουργού. Και συμπλήρωσε: «Για κακή τύχη του κ. Αυγενάκη, υπάρχει κάτι που λέγεται Σύνταγμα. Εάν τον ενοχλεί, μπορεί να μοιραστεί τις ανησυχίες του με τους συνομιλητές και νοσταλγούς του Παττακού που υπάρχουν στο κόμμα του, αφού πρώτα ο κ. Μητσοτάκης ξεκαθαρίσει εάν συμμερίζεται ή αποδοκιμάζει αυτές τις απόψεις». Ακολούθησε μια «άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε» απάντηση του Αυγενάκη από το Twitter, στην οποία χαρακτήριζε την κυβέρνηση «θίασο για το Δελφινάριο», μιλούσε για «σκόπιμη διαστρέβλωση όσων είπα» και διαβεβαίωνε -απολογούμενος ουσιαστικά- ότι «η ΝΔ ήταν, είναι και θα παραμείνει πιστή σε κάθε λέξη του Συντάγματος»!

Δε νομίζουμε ότι ο Τσίπρας θα πήγαινε ποτέ σε πρόταση εμπιστοσύνης, αν δεν είχε εξασφαλισμένους τους 151. Αν μη τι άλλο, θα ήταν εξευτελιστικό για τον ίδιο να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης και να μην την πάρει. Κανένας πρωθυπουργός μετά την πτώση της χούντας δεν επέλεξε αυτόν τον εξευτελισμό. Ο Μητσοτάκης, που το 1993 έβλεπε ότι θα χάσει την πλειοψηφία, έσπευσε να παραιτηθεί και να ζητήσει την προκήρυξη εκλογών. Το ίδιο θα κάνει και ο Τσίπρας, αν δεν έχει 151, με ή χωρίς τον Καμμένο. Εκείνος δε που παρακαλάει να βρει ο Τσίπρας τους 151 είναι ο Μητσοτάκης. Γιατί αν η κυβέρνηση πέσει πριν από την κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών, η εκκρεμότητα θα περάσει στα χέρια της επόμενης κυβέρνησης, της οποίας ο Μητσοτάκης φιλοδοξεί να είναι πρωθυπουργός. Και τότε, ούτε ψύλλος στον κόρφο του. Γι' αυτό προτιμά να λύσει το ζήτημα ο Τσίπρας κι αυτός να βγάλει όση πολιτική υπεραξία μπορεί. Κυνικό; Κυνικότατο. Έτσι όμως είναι η αστική πολιτική. Τα ίδια δεν τους έκανε ο Τσίπρας με τα «αντιμνημονιακά» του μέχρι το 2014;

Αρα, το πόκερ παίζεται με τα μάτια όλων στραμμένων στις επόμενες εκλογές, όποτε κι αν αυτές γίνουν. Και το βασικό μέλημα του Τσίπρα είναι να δείξει ότι είναι ο κυρίαρχος του παιχνιδιού.

Διαβολοσκορπίσματα

Αν δεν επρόκειτο για το κόμμα των ψεκασμένων, θα λέγαμε ότι έχουν χιούμορ. Επειδή, όμως, ο αρχηγός του εν λόγω μορφώματος και οι επιτελείς του κάθε άλλο παρά για το χιούμορ τους διακρίνονται, μόνο ως ένδειξη πανικού μπορούμε να εκλάβουμε τη δημοσιοποίηση του νέου λογότυπου του κόμματος, την ώρα που στο εσωτερικό του γινόταν της ...τάνας και δεν κατέστη δυνατόν ούτε η κοινοβουλευτική του ομάδα να συγκληθεί.

Είναι κοινό μυστικό, πλέον, ότι το μόρφωμα του Καμμένου φυλλορροεί. Από τους βουλευτές και εξωκοινοβουλευτικούς υπουργούς που διαθέτει μόνο ο Κατοίκης και η Κόλλια-Τσαρουχά δηλώνουν έτοιμοι να ακολουθήσουν τον Καμμένο. Ο βουλευτής Παπαχριστόπουλος το έχει ξεκαθαρίσει: θα υπερψηφίσω τη Συμφωνία των Πρεσπών και μετά θα παραδώσω την έδρα μου (την οποία θα πάρει ο υφυπουργός Κουίκ, ο οποίος έχει διαγραφεί... ραδιοφωνικά από τον εκπρόσωπο Τύπου Τοσουνίδη). Μ' έναν καινούργιο ελιγμό, ο Παπαχριστόπουλος δηλώνει ότι θα ψηφίσει τη Συμφωνία, θα δώσει ψήφο εμπιστοσύνης στη νέα κυβέρνηση Τσίπρα (αν χρειαστεί) κι όταν ολοκληρωθούν όλα, τότε θα παραδώσει την έδρα του. Η εξωκοινοβουλευτική υφυπουργός Χρυσοβελώνη το ξεκαθάρισε ότι θα εξακολουθεί να στηρίζει την κυβέρνηση και αρνήθηκε να πάρει μέρος στη συνεδρίαση της ΚΟ που είχε συγκαλέσει ο Καμμένος την περασμένη Τετάρτη. Η Κουντουρά, κάθε φορά που ο Καμμένος συγκαλεί την κοινοβουλευτική ομάδα, θυμάται πως έχει ανειλημμένες υποχρεώσεις στο εξωτερικό! Ο... συνεργαζόμενος Ζουράρις δηλώνει ότι δε θα ψηφίσει τη Συμφωνία των Πρεσπών, αλλά θα δώσει ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση. Ο υφυπουργός (και βουλευτής Κόκκαλης) δηλώνει ότι... θα μιλήσει τελευταίος και οι φήμες από το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης τον φέρουν να μη θέλει με τίποτα να εγκαταλείψει τον υπουργικό θώκο (άρα, να δίνει ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση). Ο άλλος (εξωκοινοβουλευτικός) υφυπουργός, ο Μαυραγάνης, ασκείται στην... αφωνία.

Τι κοινοβουλευτική ομάδα να συγκαλέσει ο Καμμένος; Την ανέβαλε και αντ' αυτής έδωσε στη δημοσιότητα το νέο λογότυπο, που δεν έχει το περιστέρι της προεδρικής συζύγου Τζούλη, έχει όμως μια παχιά κόκκινη γραμμή. «Πιο αποφασισμένοι από ποτέ!» είναι το σλόγκαν που συνοδεύει το σχετικό βίντεο, με την κόκκινη γραμμή ν' ανοίγει και να στενεύει και στο τέλος να εκκρίνει μια σταγόνα αίμα! Αντιλαμβάνεστε τι έγινε στο διαδίκτυο που κάτι τέτοια περιμένει για να ξεδώσει. Η «τρολιά» πήγε σύννεφο.

Μια «τρολιά» του Κοτζιά, άλλωστε, ήταν η αφορμή για το ξέσπασμα του Καμμένου το περασμένο Σάββατο. Ο Καμμένος «σταμάτησε να λέει ότι θα ρίξει την κυβέρνηση, όταν κατάλαβε ότι δεν θα τον ακολουθήσουν πολλοί δικοί του», δήλωσε χαϊρέκακα ο τέως υπουργός Εξωτερικών. Ποιος είδε τον Καμμένο και δε φοβήθηκε. Αρπαξε το τάμπλετ, χαρακτήρισε τον Κοτζιά «ολετήρα της χώρας» που «ομολόγησε αποστασία» και κήρυξε «ανένδοτο». Ενάντια σε ποιον ο ανένδοτος και με τι περιεχόμενο; Τέτοιες ερωτήσεις δεν έχουν καμιά σημασία για έναν Καμμένο. Μπορεί και να μην ξέρει τι σημαίνει ανένδοτος, αλλά το έχει ακούσει και του έχει αρέσει το πομπώδες της λέξης.

Το «τρολάρισμα» συνεχίστηκε από στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ (Σκουρλέτης, Ζαχαριάδης, Σβίγκου), αλλά και από την ίδια την πολιτική γραμματεία του ΣΥΡΙΖΑ, που δήλωσαν ευθέως ότι η κυβέρνηση δεν έχει μόνο τους 151 για την κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών, αλλά και τους 151 που θα της δώσουν νέα ψήφο εμπιστοσύνης αν χρειαστεί. Καταλαβαίνετε τη θέση του Καμμένου, όταν είδε τον επίσημο ΣΥΡΙΖΑ να του δείχνει την πόρτα της εξόδου, λέγοντάς του ότι έχει 151 θετικές ψήφους, στις οποίες φυσικά περιλαμβάνονται και θέσεις βουλευτών των ΑΝΕΛ (Παπαχριστόπουλος, Κουντουρά, Ζουράρις είναι οι σίγουροι, στους οποίους μπορεί να προστεθεί και ο Κόκκαλης).

Ο Καμμένος άρχισε να λέει ότι θα ύγει από την κυβέρνηση αμέσως μόλις ολοκληρωθεί στα Σκόπια η διαδικασία της συνταγματικής αναθεώρησης, θεωρώντας ότι έτσι θα εκβιάσει τον Τσίπρα, και την ίδια ώρα οι συριζαίοι του έλεγαν ότι μπορεί να πάει στο καλό, γιατί οι ίδιοι έχουν 151 βουλευτικές ψήφους. Τα μιντιακά παπαγαλάκια του ΣΥΡΙΖΑ, μάλιστα, άρχισαν να παρουσιάζουν σενάρια για ανασχηματισμό που θα περιλαμβάνει πασόκους όπως ο Ραγκούσης, ο Σωτηρέλλης, ο Χριστοδουλάκης, ο Τζουμάκας και άλλοι, καθώς εκτός από τον Καμμένο και την Κόλλια-Τσαρουχά που θ' αδειάσουν δυο θέσεις, μένουν κενές και οι θέσεις των Νοτοπούλου-Ηλιόπουλου που διεκδικούν δημαρχίες.

Σίγουρα παίζεται πόκερ από τις δύο πλευρές. Πού βρίσκεται η αλήθεια και πού η μπλόφα δεν το ξέρουμε κι ούτε μας ενδιαφέρει. Φτάσαμε στο σημείο να θεωρείται μέγιστο θέμα το αν θα συνεχιστεί η συμμαχία των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ή αν ο Τσίπρας θα πορευτεί με νέα κοινοβουλευτική πλειοψηφία, χωρίς να τίθεται κανένα ζήτημα πρακτικής πολιτικής (αυτή καθορίζεται από τον αυτόματο πιλότο του μετα-μνημόνιου). Ο Τσίπρας έπεισε τον Καμμένο να μη δώσει την προαναγγελθείσα συνέντευξη στο STAR και να συναντηθούν οι δυο τους μετά την αναχώρηση της Μέρκελ, οπότε τη στιγμή που θα διαβάζετε αυτές τις γραμμές μάλλον θα ξέρετε και το αποτέλεσμα.

Ιταλία: Αντίθεση στον αντιμεταναστευτικό νόμο Σαλβίνι

Πονοκέφαλος για τον ακροδεξιό Σαλβίνι ήταν η απειθαρχία των δημάρχων της Νάπολης, του Παλέρμο, της Φλωρεντίας και της Πάρμα, που αρνήθηκαν να εφαρμόσουν τον νέο αντιμεταναστευτικό νόμο που ψηφίστηκε τον περασμένο Νοέμβριο. Ο νόμος, που πολιτογραφήθηκε ως «νόμος Σαλβίνι», είναι τόσο σκληρός που δέχτηκε καταιγισμό αντιδράσεων ακόμα και από βουλευτές του κυβερνώντος συνασπισμού, που αρνήθηκαν να τον ψηφίσουν (για την ακρίβεια, 14 βουλευτές του Κινήματος των Πέντε Αστέρων). Με το νέο νόμο, όσοι μετανάστες δεν έχουν άσυλο δε δικαιούνται καμία κοινωνική προστασία (υγειονομική περίθαλψη, στέγαση, σχολεία για τα παιδιά τους), ενώ για πρώτη φορά νομιμοποιείται η χρήση όπλων ηλεκτροσόκ (τέιζερ) από την τοπική αστυνομία, αυξάνοντας ταυτόχρονα το χρόνο φυλάκισης για τους καταληψίες δημοσίων ή ιδιωτικών κτιρίων.

Με το σημερινό σύστημα, οι πρόσφυγες παίρνουν μία διετή άδεια παραμονής και εργασίας μέχρι να εξεταστεί το αίτημά τους για άσυλο. Το 2017, μόνο το 25% των προσφύγων είχε πάρει άσυλο. Με το νόμο Σαλβίνι, όλοι αυτοί οι μετανάστες ρίχνονται κατευθείαν στον... Καιάδα!

Το αξιοσημείωτο είναι ότι ο νόμος Σαλβίνι έρχεται σε μία περίοδο που η μεταναστευτική ροή στην Ιταλία έχει μειωθεί κατά πολύ. Το 2018, μόλις περίπου 13 χιλιάδες μετανάστες μπήκαν στην Ιταλία διά θαλάσσης από τη Λιβύη, αριθμός που είναι κατά 88% μειωμένος σε σχέση με το 2017 και κατά 93% περίπου σε σχέση με το 2016, σύμφωνα με τα κυβερνητικά στοιχεία.

Μπορεί την τελευταία πενταετία οι μετανάστες που μπήκαν στην Ιταλία να φτάνουν περίπου τους 600 χιλιάδες, αυτό όμως ισοδυναμεί με το 1% του πληθυσμού της! Τι να πουν άλλες χώρες, όπως ο Λίβανος, που οι μετανάστες φτάνουν μέχρι και το ένα πέμπτο του πληθυσμού τους;

Παίζει τα ρέστα του

Πρώτα παίρνει σβάρνα μονάδες του σιωνιστικού στρατού και φωτογραφίζεται να τρώει ή να πίνει καφέ με στρατιωτικούς, στους οποίους εξηγεί γιατί μια νέα επίθεση κατά της Γάζας (όπως εισηγούνταν ο Λίμπερμαν) δε θα ήταν σοφή πράξη. Μετά επισκέπτεται εργοστάσιο της σιωνιστικής αεροπορίας και φωτογραφίζεται να χαϊδεύει πυραύλους μεγάλου βεληνεκού, οι οποίοι προορίζονται να πλήξουν το Ιράν (αγαπημένο θέμα της σιωνιστικής ιδεολογίας).

Ξαφνικά, προκηρύσσει εκλογές για τις αρχές Απρίλη. Και φωτογραφίζεται παρέα με τον Τσίπρα και τη συμβία του, η οποία επισκέφτηκε για πρώτη φορά ως πρωθυπουργική σύντροφος το Ισραήλ. Αστυνομία και εισαγγελικές αρχές τον κατηγορούν για διαφθορά και ο Νετανιάχου έβαλε στο άλμπουμ μερικά... οικογενειακά στιγμιότυπα με τον... αριστερό πρωθυπουργό της Ελλάδας και την... ακόμα πιο αριστερή σύντρόφό του, η οποία έπαιξε ευχαρίστως το ρόλο της γλάστρας.

Αφού έκανε όλες αυτές τις προπαρασκευαστικές ενέργειες, ο Νετανιάχου έκανε τη «δραματική ανακοίνωση» την οποία είχε προαναγγείλει το Γραφείο του. Συνδέθηκε απευθείας με τα κεντρικά δελτία ειδήσεων των ισραηλινών τηλεοπτικών σταθμών και εξαπέλυσε επίθεση κατά των εισαγγελικών αρχών, οι οποίες -παρά τις επίμονες εκκλήσεις του, όπως είπε- δεν του επέτρεψαν μια κατ' αντιπαράσταση συζήτηση με τους κατηγορούμενους του για να ανατρέψει όσα λένε σε βάρος του.

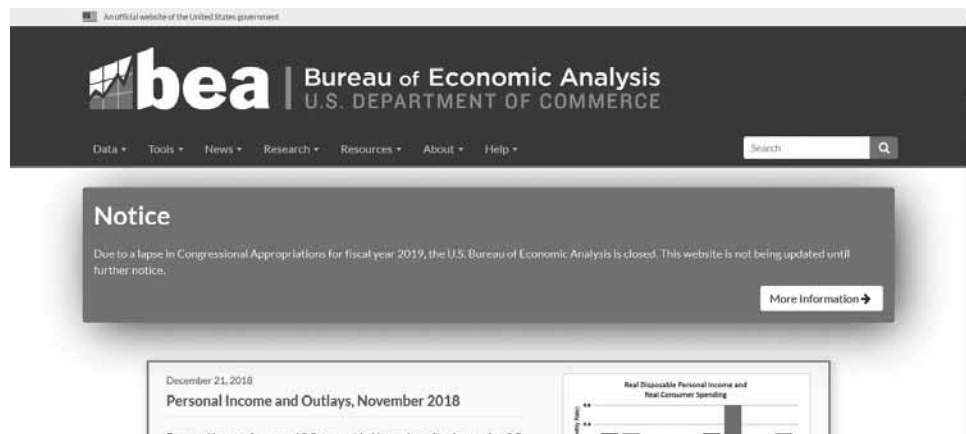
Μ' αυτά και μ' αυτά, διαχειριζόμενος άριστα τα σύμβολα και την προπαγάνδα, καθώς ξέρει τι θέλει ν' ακούσει ο αποχαυνωμένος σιωνιστικός όχλος, ο Νετανιάχου κρατάει το ακροδεξιό Λικούντ πρώτο κόμμα στις δημοσκοπήσεις. Η κάλη της άνοιξης θα δείξει αν θα τα καταφέρει να διασωθεί.

Αμερικάνικο «shutdown»

Αθλιότητα και υποκρισία σε αντιμεταναστευτικό φόντο

Τα χαμόγελα στο 116ο Κογκρέσο στην ιστορία των ΗΠΑ έχουν πια παγώσει, καθώς η Βουλή των Αντιπροσώπων ελέγχεται πλέον από τους Δημοκρατικούς. Η «μεγάλη αντιπαράθεση» βρίσκεται σε εξέλιξη, με τον Τραμπ να τραβάει το σκοινί παίζοντας μια χαρά το παιχνίδι του «σκληρού διαπραγματευτή» που... δεν αστεϊεύεται με την ασφάλεια της χώρας! Γι' αυτό και αποφάσισε να οδηγήσει τα πράγματα στο μερικό κλείσιμο των υπηρεσιών της αμερικάνικης κυβέρνησης, από τη στιγμή που δεν υιοθετήθηκε ακόμα η πρότασή του για γενναία χρηματοδότηση της κατασκευής του τείχους στα σύνορα με το Μεξικό, που ξεκίνησε την εποχή της διακυβέρνησης Μπους, συνεχίστηκε επί Ομπάμα και ολοκληρώνεται επί Τραμπ. Ο Τραμπ ζητά 5.6 δισ. δολάρια, οι Δημοκρατικοί δέχονται λιγότερα από τα μισά, κι έτσι έκλεισαν οι κυβερνητικές υπηρεσίες. Πώς όμως έγινε αυτό; Καλό είναι να υπενθυμίσουμε ορισμένα πράγματα που τα γράψαμε αναλυτικά την τελευταία φορά που έγινε το ίδιο πράγμα (πριν από πεντέμισι χρόνια, τον Οκτώβριο του 2013, βλ. <http://www.eksegersi.gr/Επικαιρότητα/20031.Τι-κρύβεται-πίσω-από-το-αμερικάνικο-«shut-down»-1> και <http://www.eksegersi.gr/issue/747/Διεθνή/20092.Τι-κρύβεται-πίσω-από-το-αμερικάνικο-«shut-down»-2>).

Γράφαμε τότε: «Εδώ και δύο περίπου χρόνια (σ.σ. το 2011), ένας νέος όρος εισήχθη στο διεθνές οικονομικό λεξιλόγιο. Ο όρος “δημοσιονομικός γκρεμός”. Αναφέρεται στον “μπαμπούλα” μιας χρεοκοπίας του αμερικάνικου δημοσίου, που έκανε την εμφάνισή του

τον Αύγουστο του 2011, όταν ο Ομπάμα δήλωσε ότι δεν μπορεί να εγγυηθεί αν οι ηλικιωμένοι Αμερικανοί θα πάρουν στα χέρια τους τις επιταγές των συντάξεών τους στην περίπτωση που δεν επέλθει συμφωνία στο Κογκρέσο για την αύξηση του ορίου του ομοσπονδιακού χρέους. Μετά από πολλά χρόνια, στη διάρκεια των οποίων το δημόσιο χρέος έφθνε άφθονο, χρηματοδοτώντας αιματηρούς πολέμους στο εξωτερικό (Ιράκ, Αφγανιστάν) και στηρίζοντας τους καπιταλιστικούς κολοσσούς, σύμφωνα με το δόγμα “toobigtotfail” (πολύ μεγάλος για να καταρρεύσει), ήρθε η ώρα του λογαριασμού. Όπως όλα τα αστικά κράτη που... σέβονται τον εαυτό τους, το αμερικάνικο κράτος έσπευσε να επιβεβαιώσει τα λόγια του γερο-Κάρολου, που ενάμιση αιώνα πριν βροντοφώναζε, ότι το δημόσιο χρέος είναι το “πιστεύω” του κεφαλαίου και πως το μόνο πράγμα που πραγματικά “ανήκει” στο λαό είναι το δημόσιο χρέος του».

Η απάντηση των αμερικάνικων κυβερνήσεων στην έκρηξη του δημόσιου χρέους ήταν... περισσότερα δάνεια! Το ανώτατο όριο δανεισμού, που είχε θεσπιστεί το 1917

προκειμένου να αποφευχθεί η πιθανότητα μιας πτώχευσης του αμερικάνικου Δημοσίου, αυξάνεται επανειλημμένα από το Κογκρέσο, προκειμένου να καλυφθούν τα κρατικά έξοδα. Χαρακτηριστικά αναφέρουμε ότι το 2013 το όριο δανεισμού ήταν λίγο κάτω από τα 17 τρις. δολάρια, ενώ τώρα έχει εκτιναχθεί πάνω από τα 21.5 τρις.! Αυξήθηκε δηλαδή λίγο παραπάνω από 25% μέσα σε μία πενταετία.

Προκειμένου να αυξηθεί κάθε φορά το όριο δανεισμού, θα πρέπει να επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ των δύο μεγάλων κομμάτων (Δημοκρατικών και Ρεπουμπλικανών). Αυτό όμως δεν έγινε, λόγω της διαφωνίας στο ύψος της χρηματοδότησης του τείχους με το Μεξικό και έτσι, από τις 22 Δεκεμβρίου, η αμερικάνικη κυβέρνηση τελεί υπό μερικό κλείσιμο (shutdown), που αφορά το 25% των υπηρεσιών της. Το αποτέλεσμα είναι να μένουν απλήρωτοι 800 χιλιάδες δημόσιοι υπάλληλοι και να κλείσουν πολλές υπηρεσίες εννέα υπουργείων (μεταξύ των οποίων τα υπουργεία Εσωτερικής Ασφάλειας, Δικαιοσύνης, Γεωργίας, Εμπορίου, Εσωτερικών και Οικονομικών).

Από αυτούς τους εργαζόμενους, άλλοι έχουν σταλεί στα σπίτια τους κι άλλοι αναγκάζονται να δουλέψουν τζάμπα! Πολλές υπηρεσίες υπολειπούν, με συνέπεια να υπάρχουν προβλήματα, όχι μόνο στα Μουσεία, στα εθνικά πάρκα και στις τουριστικές υπηρεσίες, αλλά και στην καθαριότητα, στις υπηρεσίες κοινής ωφέλειας, στα δικαστήρια, ακόμα και στις φυλακές, με τα αμερικάνικα ΜΜΕ να διηγούνται σπαρακτικές ιστορίες για το πώς... κακοπερνούν οι φύλακες και για την καζούρα που δέχονται από τους κρατούμενους που τρώνε... καλύτερα απ' αυτούς οι οποίοι δουλεύουν απλήρωτοι!

Με τον τρόπο αυτό, το αμερικάνικο Δημόσιο κάνει τις... οικονομίες του εις βάρος των υπαλλήλων του και του αμερικάνικου λαού και ο Τραμπ κοκορομαχεί με τους Δημοκρατικούς για την «ασφάλεια της χώρας» από τους «εισβολείς», που πριν από λίγες μέρες δέχτηκαν ξανά τα... χριστουγεννιάτικα δακρυγόνα στα σύνορα με το Μεξικό για να μην περάσει... κουνούπι στο αμερικάνικο έδαφος! Η αθλιότητα και η υποκρισία σε όλο της το μεγαλείο!

Βέμπερ καρφώνει Μητσοτάκη

Είναι ο μόνος δίαυλος που του έχει απομείνει με τη γερμανική Δεξιά, καθώς η Μέρκελ του έχει κλείσει κατ'αμύνη την πόρτα και στις συνεδριάσεις του ΕΛΚ περιορίζεται σε μια τυπική ανταλλαγή χειραψίας μαζί του. Γι' αυτό και ο Μητσοτάκης δε χάνει ευκαιρία να πλέκει το εγκώμιο του ακροδεξιού Μάνφρεντ Βέμπερ. Τον κάλεσε και στο συνέδριο της ΝΔ και τον κατέστησε τιμώμενο πρόσωπο (ήταν ό,τι καλύτερο μπορούσε να βρει).

Πρέπει να δοκίμασε οδυνηρή έκπληξη ο Κούλης διαβάζοντας τις δηλώσεις Βέμπερ στο EURACTIV.com, μια μέρα προτού αριθάρει στην Αθήνα η Μέρκελ. Θα έπρεπε να το περιμένει, όμως. Ο Βέμπερ είναι μεν ακροδεξιός χριστιανοκοινωνιστής, όμως χωρίς την υποστήριξη της Μέρκελ (που ήθελε να απαλλαγεί από τον

Ζεεχόφερ) δε θα γινόταν ποτέ υποψήφιος της ευρωπαϊκής Δεξιάς για την Κομισιόν. Θα υπηρετήσει σαν σκυλί κάθε λεπτομέρεια της πολιτικής Μέρκελ, με την ελπίδα ότι η καγκελάρια θα τον βοηθήσει να γίνει και πρόεδρος της Κομισιόν (ως γνωστόν, ο νικητής των ευρωεκλογών δεν παίρνει υποχρεωτικά την προεδρία - ο πρόεδρος ορίζεται από το Συμβούλιο).

Αναφερόμενος στο «Μακεδονικό», ο Βέμπερ είπε πως υπάρχει γενική συμφωνία υπέρ μιας λύσης στο ονοματολογικό που εδω και σχεδόν τρεις δεκαετίες αποτελεί αντικείμενο διαφωνίας ανάμεσα στην Ελλάδα και τη FYROM. Όλοι γνωρίζουν ότι η FYROM έχει θετικό οικονομικό και ευρωπαϊκό μέλλον, τόνισε, ενώ όταν ρωτήθηκε για τη στάση της ΝΔ, δεν προσέφερε καμιά υποστήριξη σ' αυτήν, αλλά

προσπάθησε να υπεκφύγει δηλώνοντας ότι την ευθύνη για τη διαπραγμάτευση και την οριστικοποίηση της συμφωνίας την έχει η κυβέρνηση. Κι εκεί πάνω πέταξε το καρφί: «Επισήμως, η αντιπολίτευση δεν είναι απαραίτητη για την αποδοχή ενός συμβιβασμού. Ο Κυριάκος Μητσοτάκης δεν αντιτίθεται στην εξεύρεση συμβιβασμού».

Πάρ' τον στο γάμο σου, να σου πει και του χρόνου, πρέπει να σκέφτηκαν οι νεοδημοκράτες. Με την τοποθέτησή του ο Βέμπερ ήρθε να επιβεβαιώσει -εμμέσως πλην σαφώς- τον Τσίπρα που υποστηρίζει ότι ο Μητσοτάκης άλλα λέει στο εσωτερικό και άλλα στο εξωτερικό. Ο ακροδεξιός βαυαρός εμφάνισε τον Μητσοτάκη ως υποστηρικτή του «συμβιβασμού» που πέτυχε ο Τσίπρας, ο οποίος απλά δεν είναι απαραίτητος για να κυρωθεί η Συμφωνία.

Συρία

Μένουν οι Αμερικάνοι που φεύγουν!

Η εξαγγελία Τραμπ στα μέσα Δεκέμβρη για την απόσυρση των αμερικανικών στρατιωτικών δυνάμεων (πάνω από δυο χιλιάδες στρατιώτες) από τη Συρία προκάλεσε παγκόσμια αίσθηση και οδήγησε στην παραίτηση του υπουργού Πολέμου, Τζιμ Μάτις. Πώς γίνεται αυτός που εμφανίζεται ως η αιχμή του δόρατος της αμερικανικής επιθετικότητας (ο Τραμπ δηλαδή) να δηλώνει κάτι τέτοιο; Ο σύμβουλος εθνικής ασφαλείας της κυβέρνησης Τραμπ, όμως, Τζον Μπόλτον (γνωστός για τις επιθετικές πολεμοχαρείς θέσεις του), έδωσε μία άλλη ερμηνεία. Η «αποχώρηση» θα γίνει αργά και στο βαθμό που θα ικανοποιούνται κάποιες προϋποθέσεις. Αυτά δήλωσε ο Μπόλτον από το Ισραήλ, το οποίο επισκέφτηκε πρόσφατα, υποστηρίζοντας ότι στις προϋποθέσεις αυτές συμπεριλαμβάνεται τόσο η ασφάλεια των συμμάχων των ΗΠΑ (Κούρδων της Συρίας) όσο και η εξασφάλιση ότι τα υπολείμματα του Ισλαμικού Κράτους

θα ηττηθούν!

Οι Αμερικάνοι μπορεί να έχουν χάσει παταγωδώς στο συριακό μέτωπο, το οποίο έχει κερδηθεί κατά κράτος από τη Ρωσία, όμως δεν το βάζουν κάτω. Μέσω των Κούρδων και της Τουρκίας επιδιώκουν κι αυτοί το μερίδιό τους από την πίτα της Συρίας, η οποία κατά τον Τραμπ δεν έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, παρά μόνο «σκόνη και θάνατο». Όμως είναι μία χώρα που βρίσκεται στη Μέση Ανατολή κι αυτό είναι που έχει τη μεγαλύτερη σημασία κι όχι οι ελάχιστες πλουτοπαραγωγικές

της πηγές.

Το πρόβλημα για τους Αμερικανούς είναι ότι οι σύμμαχοί τους δεν είναι καθόλου ενωμένοι (με την Τουρκία να θεωρεί «τρομοκράτες» τους Κούρδους), πράγμα που δυσχεραίνει την αμερικανική στρατηγική στη Συρία. Η Τουρκία κάνει το δικό της παιχνίδι, εμφανιζόμενη ως μία περιφερειακή δύναμη και φλερτάροντας ακόμα και με τη Ρωσία στο ζήτημα της αγοράς των οπλικών της συστημάτων, ενώ ο Τραμπ κατηγορεί τους Κούρδους ότι πουλάνε πετρέλαιο στο Ιράν

(τη χώρα δηλαδή που στηρίζει τον Ασαντ). Αν φύγουν οι αμερικάνοι στρατιώτες από τη Συρία, τι θα γίνει το εύθραυστο αμερικανοστήρικτο μέτωπο; Πώς θα εξασφαλιστεί ότι δε θα οξυνθεί η κρίση μεταξύ της Τουρκίας και των Κούρδων της Συρίας; Πώς θα εξασφαλιστεί ότι οι Κούρδοι της Συρίας, που σήμερα είναι με τους Αμερικανούς, αύριο δε θα αλλάξουν ρότα (αν για παράδειγμα ο Ασαντ και η Ρωσία τους προτείνουν καλύτερη θέση στη «νέα Συρία» και «προστασία» απέναντι στην Τουρκία);

Αυτά ο Τραμπ δεν τα έχει ακόμα λύσει και παρά τα παζάρια των εκπροσώπων της αμερικανικής κυβέρνησης, που έσπευσαν στην περιοχή (πρώτα ο Μπόλτον και στη συνέχεια ο υπουργός Εξωτερικών, Πομπέο) για να συνομιλήσουν με διάφορες πλευρές, δεν έχει φανεί ακόμα φως στο βάθος του τούνελ. Γι' αυτό ας είμαστε επιφυλακτικοί και ας περιμένουμε ακόμα να δούμε πότε και κατά πόσο θα γίνει πράξη αυτή η αποχώρηση.

Ξανά στους δρόμους τα Κίτρινα Γιλέκα

Η περίοδος των γιορτών, που ο Μακρόν ήλπιζε ότι θα οδηγήσει σε αποκλιμάκωση των διαδηλώσεων των Κίτρινων Γιλέκων και θα επέτρεπε στον γαλλικό αστισμό να επιστρέψει στην πολιτική ομαλότητα, δεν έφερε τα αναμενόμενα αποτελέσματα.

Περισσότεροι από 50.000 διαδηλωτές (σύμφωνα με τους αριθμούς των μπάτσων που έτσι κι αλλιώς υποεκτιμούν την πραγματικότητα) βγήκαν στους δρόμους των μεγαλύτερων γαλλικών πόλεων το Σάββατο 5 Γενάρη. Ο αριθμός ήταν σημαντικά αυξημένος σε σχέση με αυτόν της προηγούμενης διαδήλωσης, πάνω στην κορύφωση της εορταστικής περιόδου.

Οι εφιάλτες του Μακρόν ξυπνούν ξανά, καθώς βλέπει ότι οι μικρές παραχωρήσεις που έκανε εσπευσμένα, προκειμένου να αποφύγει τα χειρότερα, τελικά δεν αποδίδουν, ενώ ο αυθόρμητος λαϊκός ξεσηκωμός των Κίτρινων Γιλέκων επιδεικνύει αξιοσημείωτη αντοχή και αποφασιστικότητα. Το πασιφιστικό παραμύθι που πλασάρεται από όλα τα γαλλικά μίντια αλλά και από κάποιους αυτόκλητους αντιπροσώπους των διαδηλωτών, που έφτασαν μέχρι και να ιδρύσουν δικό τους κόμμα, δεν έπιασε. Οι διαδηλωτές του περασμένου Σαββάτου απάντησαν στα ίσα στις επιθέσεις των γαλλικών

CRS, όταν προσπάθησαν να τους διαλύσουν.

Οι διαδηλωτές ανανέωσαν το ραντεβού τους για το επόμενο Σάββατο (σήμερα), αναγκάζοντας τον Μακρόν να συνειδητοποιήσει ότι δε θα ξεμπλέξει τόσο εύκολα με τους διεκδικητικούς αγώνες του γαλλικού προλεταριάτου. Τα Κίτρινα Γιλέκα αποτελούν μια θρυαλλίδα που απειλεί διαρκώς με νέες εκρήξεις (εργατικές και νεολαιίστικες).

Νέο γαλλογερμανικό σόου

Στις 22 Γενάρη, στο δημαρχείο του Ααχεν, η Ανγκελα Μέρκελ και ο Εμανουέλ Μακρόν θα υπογράψουν μια νέα Συνθήκη γαλλογερμανικής συνεργασίας και ολοκλήρωσης, όπως ανακοινώθηκε με επίσημη ανακοίνωση του γαλλικού προεδρικού μεγάρου. Η Συνθήκη «θα βασίζεται στα ιδρυτικά θεμέλια της Συνθήκης του Ελιζέ του 1963, που συνέβαλε σε μεγάλο βαθμό στην ιστορική συμφιλίωση μεταξύ της Γαλλίας και της Γερμανίας και θα ορίζει ως νέο στόχο την αυξημένη σύγκλιση μεταξύ της Γαλλίας και της Γερμανίας», αναφέρει η ανακοίνωση.

Τα παπαγαλάκια που στηρίζουν το γαλλογερμανικό άξονα άρπαξαν τα πληκτρολόγια και άρχισαν να γνωστά μετिका υμνολόγια: «Δυο ιστορικά

έθνη, σε μια ιστορική συγκυρία, με δυο ηγέτες που επιχειρούν να εκφράσουν το παρόν, κατανοώντας το μέλλον που έρχεται...» κτλ. κτλ. Δεν είναι τυχαία ούτε η προέλευση της ανακοίνωσης (το Ελιζέ) ούτε η πυκνότητα της αρθρογραφίας στον γαλλικό κυρίως Τύπο. Ο Μακρόν αντιμετωπίζει τεράστια εσωτερικά προβλήματα. Το κίνημα των Κίτρινων Γιλέκων δεν του έσπασε μόνο τον τσαμπουκά, αλλά έριξε και τη δημοτικότητά του στα τάρταρα. Έχει ανάγκη, λοιπόν, από λίγο πολιτικό λούστρο και το αναζητά στην εξωτερική πολιτική. Όσο για τη Μέρκελ, εκτός του ότι δεν έχει κανένα λόγο να μη βοηθήσει τον Μακρόν σ' αυτή τη δύσκολη γι' αυτόν συγκυρία, έχει και προσωπικούς λόγους, καθώς βαδίζει προς το κλείσι-

μο της πολιτικής της καριέρας (είναι αμφίβολο αν θα φτάσει μέχρι το 2021) και θέλει να βάλει στο βιογραφικό της άλμπουμ όσο το δυνατόν περισσότερες εικόνες διεθνούς λάμψης και κυρίως ευρωπαϊκής λάμψης. Ο Μακρόν, στην αρχή της προεδρικής του θητείας, όσο ακόμα η Μέρκελ πάσχιζε να σχηματίσει κυβέρνηση, προσπάθησε να εμφανιστεί ως ο μέγας μεταρρυθμιστής της ΕΕ, βάσει ενός δημοκρατικού οράματος που δήθεν είχε, όμως τώρα σπεύδει να ζητήσει τη βοήθεια της Μέρκελ, που είναι αυτή που θα δρέψει όλες τις δάφνες.

Η ανανέωση των... όρκων γάμου του γερμανογαλλικού άξονα δεν έχει καμιά πρακτική σημασία για τα δύο ιμπεριαλιστικά κράτη. Οι σχέσεις στο

Η τελευταία πράξη στο πραξικόπημα του Αμπάς

Με διάγγελμά του, το Συνταγματικό Δικαστήριο της Παλαιστινιακής Αρχής διέλυσε το Παλαιστινιακό Νομοθετικό Συμβούλιο (παλαιστινιακή Βουλή) και ανακοίνωσε τη διενέργεια εκλογών εντός έξι μηνών, ολοκληρώνοντας το πραξικόπημα του δικτατορικού Αμπάς, που χρονολογείται για περισσότερο από μια δεκαετία, αμέσως μετά τη σαρωτική νίκη της Χαμάς στις βουλευτικές εκλογές του 2006.

Με μια προκλητική δήλωση, ο Αμπάς προειδοποίησε τη Χαμάς ότι αν δε δεχτεί την απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου και τη διαδικασία «πολιτικής συμφιλίωσης» που προκύπτει από αυτήν, θα το τραβήξει μέχρι τέλους και η λήψη αποφάσεων θα γίνεται εξ ολοκλήρου από το κεντρικό συμβούλιο της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (PLO) και τις υπόλοιπες επιτροπές της, στις οποίες κυριαρχεί η Φατάχ.

Επί της ουσίας, ο Αμπάς ασκεί έναν ωμό εκβιασμό σε όλες τις οργανώσεις του παλαιστινιακού πολιτικού φάσματος, ότι αν δε δεχτούν τις αποφάσεις του για διάλυση της Βουλής, στην οποία έχει την πλειοψηφία η Χαμάς, τότε θα αναλάβει να κυβερνά ως δικτάτορας. Ο,τι δηλαδή έκανε μέχρι τώρα. Αυτό σημαίνει «πολιτική συμφιλίωση και σχηματισμός κυβέρνησης εθνικής ενότητας» για τη μαριονέτα των σιωνιστών Μαχμούντ Αμπάς και τους αυλικούς του.

Ο ίδιος ο σχηματισμός του Συνταγματικού Δικαστηρίου αποτελεί ουσιαστικά ένα θεσμικό πραξικόπημα που έγινε με προεδρικό διάταγμα του Αμπάς, με το οποίο επί της ουσίας επιχειρεί να αναγορεύσει τον εαυτό του και τη Φατάχ σε ισόβιους κυβερνήτες των παλαιστινιακών εδαφών. Αυτός ο «θεσμός» αποτελείται από εννιά δικαστές, είναι το ανώτατο δικαστικό όργανο στη Δυτική Οχθη και οι αποφάσεις του είναι δεσμευτικές για την εκτελεστική, νομοθετική και δικαστική εξουσία. Ολοι όσοι διορίστηκαν είναι φιλικά προσκείμενοι ή μέλη της Φατάχ. Το ΣΔ μπορεί να περιορίζει τις δικαιοδοσίες της κυβέρνησης.

Μέσω εκπροσώπου της, η Χαμάς ανακοίνωσε ότι δεν αναγνωρίζει την απόφαση της ΠΑ, ενώ το Παλαιστινιακό Νομοθετικό Συμβούλιο θα συνεχίσει να συνεδριάζει κανονικά. Ταυτόχρονα, δήλωσε ότι σύμφωνα με την παλαιστινιακή νομοθεσία, η θητεία του ΠΝΣ λήγει αυτόματα μόνο όταν αντικατασταθεί από ένα άλλο, που θα προκύψει από βουλευτικές εκλογές, και δε διαλύεται με αποφάσεις οποιουδήποτε θεσμικού οργάνου. Ο Χαλιλ Αλ Χαγιά, στέλεχος του πολιτικού γραφείου της Χαμάς, δήλωσε ότι ο μόνος τρόπος για να λήξει η τωρινή πολιτική κρίση είναι ο σχηματισμός κυβέρνησης εθνικής ενότητας και η διενέργεια βουλευτικών και προεδρικών εκλογών.

Με στόχο να πιέσει ακόμα περισσότερο τη Χαμάς, ο Αμπάς διέταξε τους υπαλλήλους της ΠΑ στο συνοριακό πέρασμα μεταξύ Γάζας και Αιγύπτου στη Ράφα να αποσυρθούν, προκαλώντας το κλείσιμο της μοναδικής πύλης εξόδου για τους κατοίκους της Γάζας για απεριόριστο χρονικό διάστημα και το σφίξιμο του αποκλεισμού της περιοχής. Για άλλη μια φορά, ο Αμπάς, χρησιμοποιώντας ως όμηρο τον παλαιστινιακό λαό, εκβιάζει τη Χαμάς απαιτώντας γην και ύδωρ.

πλαίσιο της ΕΕ και της Ευρωζώνης είναι καθορισμένες και σ' αυτή τη φάση δεν μπορούν ν' αλλάξουν. Πέρα από τις προσωπικές πολιτικές επιδιώξεις του Μακρόν και της Μέρκελ, οι ηγέτες των δυο ιμπεριαλιστικών κρατών προσπαθούν να δώσουν και μια εικόνα ενότητας των δύο παραδοσιακών πολιτικών ρευμάτων, ενόψει των ευρωεκλογών του προσεχούς

Μάη. Από τη μια οι περιπέτειες του Brexit και από την άλλη η διαφαινόμενη άνοδος των λεγόμενων ευρωσκεπτικιστών (κοινός παρονομαστής για μια σειρά κόμματα, από ανοιχτά φασιστικά μέχρι ακροδεξιά και σκληρά δεξιά) χτυπούν σταθερότητα του ευρωσυστήματος στο οποίο ηγεμονεύει ο γαλλογερμανικός άξονας.

στο ψαχνό

Αυτόματος πιλότος

Τη χώρα την απασχολούν δραματικά ερωτήματα: θα άρει ο Καμμένος την εμπιστοσύνη προς την κυβέρνηση ή θα εξακολουθήσει να τη στηρίζει χωρίς να συμμετέχει σ' αυτήν; Αν άρει την εμπιστοσύνη ο Καμμένος, θα βρει ο Τσίπρας μια νέα πλειοψηφία 151 βουλευτών ή θ' αναγκαστεί να πάει σε εκλογές «εν ευθέτω χρόνω»;

Από το τελευταίο ξεπηδούν άλλα, πιο δραματικά ερωτήματα: θα εξακολουθήσει να στηρίζει την κυβέρνηση ο υφυπουργός Κόκκαλης; Θα προλάβει η υφυπουργός Χρυσοβελώνη να περάσει από τη Βουλή το νομοσχέδιο για την έμφυλη βία (παρακαλούμε, όχι καγχασμούς); Θα επανακάμψει επιτέλους σε υπουργικό έδρανο ο Στέφανος Τζουμάκας;

Δίπλα σ' αυτά υπάρχουν άλλα, πιο... οραματικά ζητήματα, τα οποία συνοψίζονται σε δραματικά ερωτήματα: πότε θα γίνουν οι εκλογές; Το Μάη μαζί με τις ευρωεκλογές και τις δημοτικές-περιφερειακές ή τον Οκτώβρη, με την ολοκλήρωση της θητείας της κυβέρνησης Τσίπρα; Ή μήπως ο Τσίπρας έχει έτοιμο το σχέδιο για εκλογές τον Μάρτη, ώστε να εκμεταλλευτεί το «θετικό μομέντουμ»; Θα κάνει ο Τσίπρας τη μεγάλη ανατροπή, νικώντας -έστω και οριακά- τον Κούλη, όπως νίκησε προηγουμένως τους Σαμαρά και Μεϊμαράκη; Κι αν νικήσει ο Κούλης, θα μπορέσει να σχηματίσει κυβέρνηση με το ΚΙΝΑΛ, μετά την κατηγορηματική τοποθέτηση του γίγαντα του σοσιαλισμού Σταμάτη Μαλέλη, ότι το ΚΙΝΑΛ είναι αντιδεξιό μέχρι το μεδούλι;

Παρά την προφανή φαιδρότητα όλων αυτών που απασχολούν σήμερα την πολιτική επικαιρότητα, δεν πρέπει να μας διαφύγει η ουσία, που συνίσταται σε ένα σοβαρό ερώτημα: τι θα καθορίσει η έκβαση της σημερινής ρευστότητας στη μια ή στην άλλη κατεύθυνση; Θα καθορίσει το κυβερνητικό σχήμα που θα διαχειριστεί το ελληνικό αστικό κράτος. Θα είναι οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, θα είναι οι ΣΥΡΙΖΑΚΑΤΙ, θα είναι μια αυτοδύναμη ΝΔ, θα είναι οι ΝΔ-ΚΙΝΑΛ ή θα είναι οι ΣΥΡΙΖΑ-ΚΙΝΑΛ;

Για τα στελέχη των αστικών κομμάτων η όποια έκβαση έχει μεγάλη σημασία, γιατί θα καθορίσει ποιος θα διαχειριστεί την αστική εξουσία, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Μεγάλη σημασία έχει και για τους περισσότερους από τους πρωταγωνιστές των ημερών ως άτομα, γιατί αρκετοί απειλούνται με πολιτική συνταξιοδότηση και προσπαθούν να το αποφύγουν. Η κρίση της εποχής των Μνημονίων έφερε σημαντικές πολιτικές ανακατατάξεις και τώρα που το τοπίο δείχνει να επανέρχεται στην πολιτική «κανονικότητα» είναι αρκετοί αυτοί που προσπαθούν να σωθούν αλλάζοντας «μετερίζι». Ο,τι έχει ο καθένας τους το πουλάει στο πολιτικό γιουσουρούμ που έχει ανοίξει τις πύλες του εδώ και κάμποσο καιρό.

Τον ελληνικό λαό, όμως, γιατί θα έπρεπε να τον ενδιαφέρει η έκβαση της «πολιτικής κινητικότητας» των ημερών; Ή μήπως αμφιβάλλει κανείς ότι η ασκούμενη πολιτική (εν αντιθέσει με τους διαχειριστές και τους υποψήφιους διαχειριστές της) κινείται σταθερά στις μνημονιακές ράγες, όπως έχουν καθοριστεί από το μετα-Μνημόνιο;

Οταν, όμως, εκλείπει ο παράγοντας που μπορεί να δράσει καταλυτικά στις εξελίξεις, ένα εργατικό κίνημα που προβάλλει ΔΙΚΕΣ ΤΟΥ διεκδικήσεις και αγωνίζεται γι' αυτές, «μοιραία» όλη η πρωτοβουλία των κινήσεων περνά στα αστικά κόμματα, που παρουσιάζουν το σκυλοκαυγά τους για το ποιο θα διαχειριστεί την αστική εξουσία ως πολιτική αντιπαράθεση που αφορά το λαό. Ενα λαό που του αναγνωρίζουν μόνο το ρόλο του εξαπατημένου από τον καυγά τους ψηφοφόρου.

KONTRES

Οσα δε φτάνει η αλεπού...

«Η Καγκελάρια στην Αθήνα. Θα συναντήσει μια κυβέρνηση σε διάλυση, έτοιμη να αποχωρήσει. Και μια αντιπολίτευση συμπαγή, έτοιμη να κυβερνήσει. Τόσο απλά».

Το έγραψε ο Κουμουτσάκος στο Twitter το πρωί της Τρίτης. Πράγματι, τα πράγματα είναι απλά, μόνο που έχουν το αντίθετο περιεχόμενο. Η Μέρκελ θα έρθει στην Αθήνα (έχει ήδη ολοκληρώσει την επίσκεψή της όταν εσείς διαβάζετε αυτό το σημείωμα) για να στηρίξει την κυβέρνηση και να πλήξει (με διπλωματικό τρόπο) την αντιπολίτευση. Κι αυτό το ξέρει ο Κουμουτσάκος, γι' αυτό και αντιδρά με τον τρόπο της παροιμιακής αλεπούς.

Ακμάζουμε!

Τα στοιχεία δημοσιοποιήθηκαν από την ΑΑΔΕ, επομένως δε δέχονται αμφισβήτηση. Αντιγράφουμε: «Αύξηση των συνολικών νέων ληξιπρόθεσμων οφειλών παρουσιάστηκε τον Νοέμβριο κατά 857 εκατ. €, εκ των οποίων τα 801,2 εκατ. € οφείλονται στην αύξηση οφειλών από φορολογικά έσοδα. Πιο αναλυτικά, οι οφειλές από φόρους στο εισόδημα αυξήθηκαν κατά 180,2 εκατ. €, οι οφειλές από φόρους στην περιουσία κατά 169,8 εκατ. €, οι οφειλές από Φ.Π.Α. κατά 282,8 εκατ. € και οι οφειλές από πρόστιμα Κ.Β.Σ κατά 47,2 εκατ. €».

Η κυβέρνηση θα μας πει ότι την ίδια περίοδο το 2017 τα συνολικά νέα ληξιπρόθεσμα είχαν αυξηθεί περισσότερο (συγκεκριμένα, κατά 1.188 εκατ. ευρώ). Αυτό, όμως, δε σημαίνει τίποτα. Σε μια περίοδο που υποτίθεται ότι έχει αρχίσει η ανάπτυξη και τα πάντα ακμάζουν, οι φορολογούμενοι αδυνατούν να πληρώσουν ακόμα και τις δόσεις του φόρου εισοδήματος, με αποτέλεσμα να συσσωρεύονται τα ληξιπρόθεσμα στην εφορία. Δεδομένου ότι οι μισθωτοί στην πλειοψηφία τους δεν έχουν τέτοιες υποχρεώσεις (ο φόρος τους έχει ήδη παρακρατηθεί από τους εργοδότες και αποδοθεί στην εφορία), μπορούμε με βεβαιότητα να πούμε ότι τα νέα ληξιπρόθεσμα αφορούν στην πλειοψηφία

τους την πολυθρόνη «μεσαία τάξη», στο όνομα της οποίας ομνούν όλα τα αστικά κόμματα.

Κρίμα...

Είναι να μην τα παίρνει στο κρανίο ο Καμμένος με τον Τσίπρα που θέλει να κυρώσει τη Συμφωνία των Πρεσπών μέσα στον Γενάρη, αντί για τον Μάρτη που προέβλεπε η αρχική τους συμφωνία; Παισιόχρηστος από την κυβέρνηση και αποχωρώντας από το υπουργείο Αμυνας θ' αφήσει ανεκτέλεστο το μεγαλύτερο, το πιο εμπνευσμένο έργο που έχει συλλάβει ο νους του στη διάρκεια της τετραετούς υπουργικής του θητείας. Μιλάμε για τον εθνικό έρανο για την αγορά φρεγατών!

Μη μας πείτε ότι δεν το πήρατε χαμπάρι. Το ανακοίνωσε η υπουργάρα τη μέρα του Αϊνικόλα, «Προστάτη του Πολεμικού και Εμπορικού Ναυτικού», στην τελετή εορτασμού που έγινε στη Σχολή Ναυτικών Δοκίμων στον Πειραιά. Αφού είπε τα γνωστά για το «διαχρονικό δεσμό του Ελληνισμού με την Ορθοδοξία», ανατρέχοντας μέχρι τον Θεμιστοκλή (ο οποίος, ως γνωστόν, πριν ανέβει στην τριήρη έκανε το σταυρό του για να τον δουν κωπηλάτες και πολεμιστές και να τον μιμηθούν), πέρασε στο «ψητό»: «Σε λίγο η περιοχή ευθύνης του Πολεμικού μας Ναυτικού θα μεγαλώσει. Αρα θα μεγαλώσουν και οι υλικές ανάγκες του Στόλου». Το κράτος «θα δώσει από το υστέρημα των ελλήνων πολιτών, τι περισσότερο μπορέσει», αλλά τώρα «έχουμε την ανάγκη των μεγάλων δωρητών και ευεργετών της πατρίδας».

Ακολούθησε η δραματική έκκληση: «Καλώ του έλληνες εφοπλιστές, καλώ όμως και όλους τους πολίτες, από το υστέρημά τους, από την 1.1.2019 που θα ανοίξει λογαριασμός για την ενίσχυση του Στόλου, για την απόκτηση νέων φρεγατών και ναυαρχίδας, να βοηθήσουν στην εθνική προσπάθεια. Να θυμηθούν το παράδειγμα του Αβέρωφ και όλων των μεγάλων ευεργετών».

Πρώτος θα καταθέσω τον μισθό μου σε αυτή την προσπάθεια και ζητώ από όλους σας την ενίσχυση του Στόλου για το 2019».

Αντιλαμβάνεστε τι μεγάλο εθνικό

Σκυλιά του κράτους

Ο γάλλος μποξέρ που έδωσε ένα καλό «μπερντάχι» στους πάνοπλους ΜΑΤάδες αναγνωρίστηκε και καταζητείται. Το ίδιο και οι διαδηλωτές που με ένα κλαρκ έσπασαν τη βαριά πόρτα ενός κυβερνητικού κτιρίου στο Παρίσι. Ο παρασημοφορημένος διοικητής της Αστυνομίας στην Τουλόν, όμως, που ξυλοκοπούσε συλληφθέντες, δεν αντιμετωπίζει καμιά κατηγορία. Ο εισαγγελέας έκρινε ότι έδρασε «αναλογικά προς την απειλή»!

Ποια απειλή; Οι διαδηλωτές είχαν συλληφθεί και οι μπάτσοι τους κρατούσαν, τον ένα κολλημένο στον τοίχο, τον άλλο με το κεφάλι πάνω στο καπό ενός αυτοκινήτου. Και το παρασημοφορημένο κάθαρμα -σε αντίθεση με τον μποξέρ που πήγε μόνος του πάνω στους μπάτσους, που ήταν οπλισμένοι και εξοπλισμένοι- έτρεξε να βγάλει όλο το κτηνώδες μίσος του πάνω σε δυο ανθρώπους που δεν μπορούσαν να υπερασπιστούν τον εαυτό τους. Κανονικός βασανιστής δηλαδή.

Περιτεύει να σημειώσουμε ότι η γαλλική Δικαιοσύνη, με τη διαφορετική μεταχείριση του μποξέρ από τη μια έδειξε για μια ακόμα φορά το χαρακτήρα της. Επιβεβαίωσε ότι δεν είναι μια δύναμη υπεράνω τάξεων, που υπερασπίζεται τη νομιμότητα και το δίκιο των φτωχών, όπως αρέσκονται να λένε οι εκπρόσωποί της και οι αστοί κοινωνιολόγοι και νομικοί, αλλά ότι αποτελεί έναν βραχίονα του μηχανισμού καταστολής του αστικού κράτους, που επιδεικνύει την αλληλεγγύη του στους άλλους βραχίονες της καταστολής, ακόμα και όταν αυτοί παρανομούν με τον πιο προκλητικό τρόπο.

έργο θα μείνει στη μέση, έτσι και αναγκαστεί ο Καμμένος να φύγει από την κυβέρνηση. Μιλάμε για διπλή καταστροφή (και Συμφωνία των Πρεσπών και έρανος για αγορά φρεγατών, που δε θα πραγματοποιηθεί).

Η ευκαιρία τους

Τετρακόσιες είκοσι πέντε λέξεις χρειάστηκε η υφυπουργός Χρυσοβελώνη για να μας ανακοινώσει ότι δε θα έπαιρνε μέρος στην ανεπίτιμη συνεδρίαση της περασμένης Τετάρτης, «γιατί δεν είχα ενημερωθεί έγκαιρα, όταν προσκλήθηκα τηλεφωνικά δεν μου γνωστοποιήθηκε η ατζέντα και συνεπώς δεν θα έχω την δυνατότητα να συνεισφέρω θετικά, εκτιμώ ότι δεν έχουν προκύψει νέα δεδομένα που να επιτρέπουν την λήψη αποφάσεων». Το καλύτερο το κρατούσε για το τέλος: «Και επίσης, θα βρίσκομαι στην επαρχία, σε προγραμματισμένη από καιρό υπηρεσιακή επίσκεψη, στο πλαίσιο προώθησης του νέου Νομοσχεδίου του Υπουργείου Εσωτερικών για την Ισότητα των Φύλων και την καταπολέμηση της έμφυλης βίας που πρόκειται να κατατεθεί τις επόμενες μέρες στη Βουλή».

Η καλύτερή τους είναι αυτές τις μέρες όσων τους είχε φάει τόσα χρόνια η αφάνεια. Βλέπουν να ανεβαίνει η τιμή τους στο χρηματιστήριο της αστικής πολιτικής και σπεύδουν να «πουλήσουν». Μη φανταστείτε, όμως, ότι «αγοράζουν» ακριβώς τα μεγάλα αστικά κόμματα. Μια θέση στα ψηφοδέλτια και πολύ τους πάει. Να έχουν την ευκαιρία να διασωθούν μέσω της σταυρομαχίας στις επόμενες εκλογές. Ετσι μένουν ζωντανοί στο παιχνίδι, ακόμα κι αν δεν εκλεγούν. Όταν το νέο κόμμα τους επανέλθει στην κυβέρνηση, κάποιο κρατικό πόστο θα βρεθεί και γι' αυτούς.

Group therapy

Αντώναρς, Ζώης, Μαργκογιαννάκης, Τσιτουρίδης και Σπήλιος Σπηλιωτόπουλος συναντήθηκαν, λέει, τα είπαν και συμφώνησαν να ξανασυναντηθούν. Ο Αντώναρς φρόντισε να δημοσιοποιήσει τη συνάντηση, διαρρέοντας «ρεπορτάζ» για επικείμενη ίδρυση καραμανλικό κόμματος. Με ποιους; Με συνταξιούχους της Δεξιάς που δεν τους θυμούνται ούτε οι πρώην ψηφοφόροι τους; Αστεία πράγματα. Απλά ο Αντώναρς έχει βαλθεί να κάνει στον Κούλη όση ζημιά μπορεί. Σε συνεργασία με κέντρα του ΣΥΡΙΖΑ, όπως φαίνεται. Γι' αυτό και βαφτίζει το group therapy των συνταξιούχων της Δεξιάς, σύσκεψη για δημιουργία κόμματος.

Ταξικότατα

Ενας τύπος διατηρούσε μεγάλο λογιστικό γραφείο στη Ρόδο, δηλώνοντας πτυχιούχος του Τμήματος Διοίκησης Επιχειρήσεων του ΤΕΙ Αθénas. Κάποια στιγμή, το Οικονομικό Επιμελητήριο έκανε έλεγχο τίτλων σπουδών και διαπιστώθηκε ότι ο εν λόγω μεγαλολογιστής ουδέποτε φοίτησε στο ΤΕΙ Αθénas. Ο ίδιος παραδέχτηκε ότι το πτυχίο με το οποίο έστησε την επιχείρησή του ήταν πλαστό. Πρωτόδικα καταδικάστηκε για υφαρπαγή ψευδούς βεβαίωσης και για ψευδή υπεύθυνη δήλωση. Σε δεύτερο βαθμό αθωώθηκε λόγω αμφιβολιών ως προς την ύπαρξη δόλου! Μόνο η καθαρίστρια του Βόλου, που ανέβηκε ψευδώς μια τάξη του δημοτικού σχολείου ήταν εγκληματίας που της άξιζαν δέκα χρόνια κάθειρξης.

Τυχοδιώκτες

Απ' όλους τους συριζαίους που αναφέρονται στο επικείμενο διαζύγιο με τους ΑΝΕΛ μόνο ο Τσακαλώτος κατάφερε να κάνει μια καίρια παρέμβαση, θυμίζοντας ότι η λύση της σύνθετης ονομασίας για τη Δημοκρατία της Μακεδονίας ήταν στις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, που διάβασε στη Βουλή ο Τσίπρας τον Φλεβάρη του 2015 και ψήφισαν με ενθουσιασμό οι βουλευτές των δύο κομμάτων (και ο Καμμένος, φυσικά). «Αρα δε μπορεί να είναι αποστασία, δεν κάνουμε κάτι που είναι διαφορετικό από τις προγραμματικές δηλώσεις», είπε ο Τσακαλώτος. Και συμπλήρωσε με νόημα για τις βουλευτές που δε θ' ακολουθήσουν τον Καμμένο: «Αυτοί που δε θ' ακολουθήσουν, θα το κάνουν είτε γιατί έχουν πεισθεί ότι μπορεί να μην είναι η καλύτερη λύση στον κόσμο γι' αυτούς -για μένα είναι καλή λύση- αλλά τέλος πάντων πρέπει να τελειώσει αυτή η σύγχυση και αυτή η κρίση των σχέσεων των δυο λαών και να πάμε μπροστά, είτε τιμούν τις προγραμματικές δηλώσεις που ψηφίσαμε μαζί».

Σωστή η επισήμανση, όμως παράγει και άλλες σκέψεις που αναφέρονται στον τυχοδιωκτισμό με τον οποίο συγκροτήθηκε η συμμαχία των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Το... μακρινό 2015 ο Καμμένος δεν πίστευε ότι μπορεί να βρεθεί λύση στη διένεξη για το όνομα. Ψήφισε, λοιπόν, τις προγραμματικές δηλώσεις, αδιαφορώντας για τη συγκεκριμένη αναφορά. Μήπως το ίδιο δεν έκανε και ο Σαμαράς (και ο Καμμένος), όταν ψήφιζαν τις προγραμματικές δηλώσεις του Καραμανλή, που επίσης μιλούσαν για σύνθετη ονομασία;

Ετσι είναι η αστική πολιτική. Δομημένη πάνω στο ψέμα, με βάση τα συμφέροντα και τις επιδιώξεις της στιγμής. Χωρίς αρχές. Οι «αρχές» ανακαλύπτονται πάντοτε εκ των υστέρων, όταν πρόκειται να υπηρετηθεί κάποια πολιτική σκοπιμότητα. Και σ' αυτό το παιχνίδι πάντοτε υπάρχουν κερδισμένοι και χαμένοι.

Σκάνδαλο Novartis

Προς συγκάλυψη, μέσω του βρόμικου παρασκήνιου

Όταν ο Παπαγγελόπουλος έλεγε ότι το σκάνδαλο Novartis είναι το μεγαλύτερο σκάνδαλο από συστάσεως ελληνικού κράτους, δεν είχε φυσικά κατά νου κάποιους γιατρούς που έπαιρναν φακελάκια για να κάνουν κατευθυνόμενη συνταγογράφηση (αυτό, άλλωστε, δεν το έκανε μόνο η Novartis), ούτε κάποιους υπηρεσιακούς παράγοντες στον τομέα της τιμολόγησης του φαρμάκου, που τα 'πιαναν για να δίνουν αυξήσεις στις τιμές των φαρμάκων της Novartis. Είχε κατά νου τα πολιτικά πρόσωπα που εμπλέκονταν στην υπόθεση. Μόνο αυτό το γεγονός καθιστούσε το σκάνδαλο Novartis το μεγαλύτερο από συστάσεως ελληνικού κράτους. Όταν η δικογραφία πήγε στη Βουλή, διαπιστώθηκε ότι το μόνο που υπήρχε κατά των πολιτικών (δύο πρώην πρωθυπουργών και οχτώ υπουργών) ήταν οι καταθέσεις τριών προστατευόμενων μαρτύρων, οι οποίοι απλώς έλεγαν ότι «άκουσαν» ή ότι «εκτιμούσαν» πως οι συγκεκριμένοι πολιτικοί χρηματιζόνταν από τη Novartis.

Ο «ασυγκράτητος» Πολάκης έγραφε τότε πως οι προστατευόμενοι μάρτυρες ήταν κάποιοι που πιάστηκαν να χρηματίζονται και πως για να γλιτώσουν το τομάρι τους άρχισαν να συνεργάζονται και να κελαηδάνε. Προφανώς έχει δει πολλές αμερικάνικες ταινίες και σειρές και νομίζει πως ισχύει και στο ελληνικό ποινικό σύστημα ότι ισχύει στο αμερικάνικο. Δηλαδή, ο κατηγορούμενος να κλείνει ένα «ντιλ» με τον εισαγγελέα, να συμφωνούν και για τις κατηγορίες και για την ποινή που θα υποστεί και στη συνέχεια αυτός να μετατρέπεται σε μάρτυρα που «κελαηδάει» και «δίνει» άλλους. Στο ελληνικό ποινικό σύστημα, όμως, ο λεγόμενος μάρτυρας δημοσίου συμφέροντος δεν πρέπει να έχει καμιά ποινική εμπλοκή, αλλά να καταθέτει σημαντικά αποδεικτικά στοιχεία και να καλύπτεται πίσω από την ανωνυμία για τη δική του ασφάλεια.

Τόσος ντόρος έγινε τότε, αλλά δε θυμόμαστε κάποιος να βγήκε και να επικαλέστηκε τον Πολάκη για να υποστηρίξει ότι οι προστατευόμενοι μάρτυρες είναι άκυροι, διότι εξαγόρασαν τη δική τους ατιμωρησία με τις καταθέσεις τους σε βάρος άλλων. Τους διέφυγε ή απλώς δεν έδωσαν τη δέουσα σημασία, γιατί εκείνο που επεδίωκαν ήταν να κληθούν οι προστατευόμενοι μάρτυρες να καταθέσουν στη Βουλή, έστω και υπό καθεστώς προστασίας. Το αίτημά τους, πάντως, δεν έγινε δεκτό από τη συριζανελική πλειοψηφία, η οποία αρνήθηκε να μπει στην ουσία της υπόθεσης και έστειλε το φάκελο πίσω στο δικαστικό μηχανισμό, για να διερευνήσει αυτός αν τελέστηκαν αδικήματα από τους υπουργούς. Ηθελαν ο φάκελος να πάει στα χέρια της έμπιστης (του Παπαγγελόπουλου) εισαγγελέα Τουλoupάκη, που ήταν αυτή που ήλεγχε και τους προστατευόμενους μάρτυρες.

Κοντεύαμε να ξεχάσουμε ότι υπάρχει δικαστική διερεύνηση της υπόθεσης, αν δεν μας το θύμιζε ο Πολάκης σ' ένα από τα γνωστά σόου ψευτομαγκιάς (αυτή τη φορά όχι από το facebook) αλλά από το βήμα της κεντρικής επιτροπής του ΣΥΡΙ-

ΖΑ. Αν δεν βάλουμε κάποιον στη φυλακή, δεν πρόκειται να δούμε εξουσία, φώναξε ο «μπρούταλ» υπουργός.

Εγινε ντόρος, ξεχάστηκε κι αυτό, μέχρι που στην τούρλα των γιορτών, λίγες ώρες προτού αλλάξει ο χρόνος, ένας από τους προστατευόμενους μάρτυρες έγινε από ανώνυμος επώνυμος και από μάρτυρα μετατράπηκε σε κατηγορούμενο. Ο καθηγητής της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Υγείας Νίκος Μανιαδάκης ήταν ο προστατευόμενος μάρτυρας «Γιάννης Αναστασίου». Με το που του απαγορεύτηκε η έξοδος από τη χώρα, ο μεν Μανιαδάκης άρχισε να δίνει συνεντεύξεις και να ισχυρίζεται ότι τον εκβίαζαν να «δώσει» τους Σαμαρά, Γεωργιάδη και Στουρνάρα, τα δε κυβερνητικά στελέχη (και ο ίδιος ο Τσίπρας) άρχισαν να λένε ότι ο Μανιαδάκης είναι ο νέος Χριστοφοράκος και την τελευταία στιγμή αποφεύχθηκε η δραπέτευσή του. Όμως, ο Χριστοφοράκος ήταν το αφεντικό της Siemens στην Ελλάδα, ενώ ο Μανιαδάκης ήταν απλά ένας παρατρεχάμενος στο κύκλωμα του φαρμάκου. Με σημαντικό ρόλο; Ετσι δείχνουν τα πράγματα, όμως χρειάζονται και αποδείξεις.

Τις έχουν; Αν κρίνουμε από τη λυσώδη αντίδραση Πολάκη, που ούτε λίγο ούτε πολύ ισχυρίστηκε (με πλήρη κάλυψη από τον υπουργό Δικαιοσύνης και τον πρωθυπουργό) ότι συγκεκριμένοι δικαστικοί (εισαγγελείς και ανακριτές), τους οποίους κατονόμασε, κωλυσιεργούν σκόπιμα στη διερεύνηση πτυχών του σκανδάλου, μάλλον δεν έχουν τίποτα. Τον Μανιαδάκη τον κατηγορούν με βάση κατάθεση άλλης προστατευόμενης μάρτυρα, η οποία επίσης δεν έχει καταθέσει κάποιο στοιχείο. Μερικές μέρες αργότερα, ενώ στο μεταξύ ο Μανιαδάκης είχε γίνει όπλο της ΝΔ και κέρδιζε τις εντυπώσεις, εισαγγελικές «πηγές» διέρρεαν ότι τον φάχνουν και για ξέπλυμα βρόμικου χρήματος, ξεσκονίζοντας κάποιες παλιές φορολογικές του υποθέσεις, τις οποίες είχε ρυθμίσει. Ο Μανιαδάκης ήταν ο ταμίας υπουργών, έγραψε ο Βαξεβάνης, που βρίσκεται σε απευθείας σύνδεση με τον Παπαγγελόπουλο. Μπορεί να το αποδείξει; Αν ο Μανιαδάκης είχε πάρει χρήμα από τη Novartis και το διοχέτευε σε υπουργούς, θα πρέπει να βρεθεί η διαδρομή του χρήματος. Αν όχι, τότε το πολύ ο Μανιαδάκης να αντιμετωπίσει κατηγορία για κάποιο φορολογικό αδίκημα. Δεν είναι υπουργός ή δημόσιος υπάλληλος για να πάει για δωροδοκία. Εκτός αν υπάρχει διορισμός του ως συμβούλου κάποιου υπουργού, οπότε το πράγμα αλλάζει.

Φυσικά, η κατάθεση του Μανιαδάκη ως προστατευόμενου μάρτυρα «Γιάννη Αναστασίου» ήδη ακυρώθηκε. Στο ελληνικό ποινικό σύστημα ο κατηγορούμενος δεν μπορεί να είναι ταυτόχρονα και μάρτυρας. Και δημιουργούνται μια σειρά σοβαρά ερωτήματα για τους χειρισμούς που έγιναν από την κυβέρνηση και τους πιστούς σ' αυτήν δικαστικούς. Το βασικότερο: πώς κατέστησαν τον Μανιαδάκη μάρτυρα δημοσίου συμφέροντος και μετά από ένα χρόνο τον καθιστούν κατηγορούμενο; Εψαξαν για τυχόν ποινικά

κολάσιμη εμπλοκή του ίδιου και δε βρήκαν; Και τι βρήκαν μετά από ένα χρόνο;

Όπως αντιλαμβάνεστε, αυτό το ερώτημα, σε συνδυασμό με την παλιά δήλωση Πολάκη ότι τον έπιασαν στα πράσα κι αυτός κελάδησε για να γλιτώσει, έρχεται να δικαιώσει αυτό που λέει ο Μανιαδάκης και διατυμπανίζουν σαν ντουντούκες οι πασοκνεοδημοκράτες. Οι του ζήτησαν να «δώσει» Σαμαρά, Γεωργιάδη και Στουρνάρα, αυτός αρνήθηκε και για να τον εκδικηθούν τον έκαναν κατηγορούμενο. Όμως κι αυτό το επιχείρημα «μπάζει», γιατί δεν απαντά στο ερώτημα: αφού ο Μανιαδάκης είναι καθαρός, τότε γιατί ως «Γιάννης Αναστασίου» «έδωσε» πολιτικά πρόσωπα;

Το μυαλό κάθε νοήμονος ανθρώπου κάνει τον εξής απλό συλλογισμό: ο Μανιαδάκης πρώτα έκανε τα χατίρια των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, γι' αυτό και τον είχαν στα όπα-ώπα ως προστατευόμενο μάρτυρα, αλλά στη συνέχεια άλλαξε στρατόπεδο (μέσα από ποιες διαδικασίες άραγε;), γι' αυτό τον έκαναν κατηγορούμενο και την υπεράσπισή του ανέλαβαν ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Κανένας δεν ξεχνά αυτό που αποκάλυψε ο Γεωργιάδης. Ότι ο Μανιαδάκης, μόλις βγήκε από το γραφείο της εισαγγελέα Τουλoupάκη, του τηλεφώνησε και του είπε ότι τον εκβιάζουν να δώσει συγκεκριμένα ονόματα! Επομένως, ο Μανιαδάκης βρισκόταν σε επαφή με έναν τουλάχιστον από τους ερευνώμενους πολιτικούς.

Ολ' αυτά αποκαλύπτουν ένα βρόμικο παρασκήνιο απ' όλες τις πλευρές, που θα οδηγήσει στη συγκάλυψη του σκανδάλου Novartis, η οποία έχει αλλάξει διοίκηση και εξακολουθεί να δραστηριοποιείται στην Ελλάδα σα να μην τρέχει τίποτα. Για την ακρίβεια, δεν πρόκειται ειδικά για σκάνδαλο Novartis, αλλά γενικά για σκάνδαλο του φαρμάκου, όπως πολλές φορές μας έχει δοθεί η ευκαιρία να γράψουμε. Οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, εν γνώσει τους ότι υπάρχει τέτοιο σκάνδαλο, ενδιαφέρθηκαν μόνο να βγάλουν πολιτική υπεραξία, βγάζοντας «στη σέντρα» κάποιους πασόκους και νεοδημοκράτες. Αδιαφορώντας για το «δέσιμο» της υπόθεσης, ενδιαφέρθηκαν μόνο γι' αυτή την πτυχή. Ξέρουν πολύ καλά ότι ποινικά δεν πρόκειται να φτάσουν σε κανέναν (μέχρι στιγμής το μόνο που παρουσίασαν είναι οι παντελώς άχρηστες καταθέσεις των προστατευόμενων μαρτύρων, οι οποίες μάλιστα γίνονται φύλλο και φτερό. Οι εντυπώσεις, όμως, σε βάρος των πρώην υπουργών έχουν μείνει. Μόνο γι' αυτές ενδιαφέρεται ο ΣΥΡΙΖΑ, αδιαφορώντας για το ότι έκανε μπάχαλο το φάκελο και στο τέλος θα βγουν λάδι οι πάντες.

Νεοδημοκράτες και πασόκοι, από την άλλη, καθώς βρέθηκαν κατηγορούμενοι και εν γνώσει τους ότι ο κόσμος «καταλαβαίνει», ρίχνουν όλο το βάρος στην καταγγελία της «σκευωρίας» και προσπαθούν να πείσουν τον ελληνικό λαό ότι υπάρχει μεν σκάνδαλο Novartis, όμως αυτό αφορά κάποιους γιατρούς, άντε και κάποιους υπηρεσιακούς παράγοντες (για τους οποίους όμως δε λένε τίποτα, μολονότι τότε ήταν υπουργοί) και σίγουρα όχι τις κυβερνήσεις.

Εεε, όχι και αθώα περιστερά ο Αμος ΟΖ

του Χαϊντάρ Εϊντ*

Άλλη μια φορά βρίσκομαι στην αμήχανη θέση να γράψω μια κριτική νεκρολογία για άλλο ένα μέλος της λεγόμενης ισραηλινής «Αριστεράς» ή μάλλον του «στρατοπέδου της ειρήνης». Πριν από τέσσερις μήνες έγραφα για τον Γιούρι Αβνέρι, τον ιδρυτή του κινήματος ειρήνης Γκους Σαλόμ, και σήμερα για τον διαπρεπή ισραηλινό μυθιστοριογράφο Αμος ΟΖ που πέθανε στην ηλικία των 79 ετών. Αν και η περιοχή των ενδιαφερόντων μου είναι η λογοτεχνία, ενδιαφέρθηκα περισσότερο για την πολιτική του ανδρός.

Όπως οι περισσότεροι ηγέτες της σοφτ (μετριοπαθούς) σιωνιστικής «Αριστεράς», ο ΟΖ ήταν ενάντια μόνο στην κατοχή της Δυτικής Οχθης και της Λωρίδας της Γάζας και ποτέ δεν καταδίκασε το προπατορικό αμάρτημα - τη μεγάλη κλοπή της Παλαιστίνης το 1948. Γι' αυτόν, την ταγμένη Σιωνιστή μέχρι τις τελευταίες στιγμές του, η ην-η της «ισραήλιν-παλαιστινιακής σύγκρουσης» ήταν η κατοχή του 1967.

Με ενδιαφέρει η θέση του σχετικά με δύο σημαντικά ζητήματα: το δικαίωμα στην επιστροφή και τη λύση των δύο κρατών. Η θέση του είναι αντιπροσωπευτική για τη λεγόμενη ισραηλινή «Αριστερά» ή τον σοφτ Σιωνισμό. Ο ΟΖ, αφού υπηρέτησε τη θητεία του το 1967 στον Πόλεμο των Εξι Ημερών, ήταν ένα από τα πρώτα δημόσια πρόσωπα που αντιστάθηκαν στην κατοχή της Δυτικής Οχθης και της Γάζας και έγινε υπέρμαχος της λύσης των δύο κρατών ή των δύο εθνικών οντοτήτων με βάση την εθνοθρησκευτική ταυτότητα.

Πέραν τούτου, ο ΟΖ υπερασπίστηκε σε πολλές περιπτώσεις τα εγκλήματα πολέμου του Ισραήλ και τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, συμπεριλαμβανομένων της μαζικής ισραηλινής επίθεσης κατά του Λιβάνου το 2006 και της σφαγής της Γάζας το 2008-2009. Μητέρα όλων των εκρήξεων αποτελεί η υποστήριξη του στην απόφαση του αμερικανού προέδρου Ντόναλντ Τραμπ να μεταφορά της αμερικανικής πρεσβείας στην Ιερουσαλήμ, εκφράζοντας την πεποίθησή του ότι «κάθε χώρα στον κόσμο πρέπει να ακολουθήσει το παράδειγμα του Προέδρου Τραμπ και να μεταφέρει στην Ιερουσαλήμ την πρεσβεία της στο Ισραήλ».

Μπορεί κανείς να πάρει μια ιδέα για την ιδεολογία που διέπει τη γραφή του από τα τρία έργα του, τα οποία γνωρίζω καλά και τα οποία συμβαίνει να είναι τα πιο διάσημα λογοτεχνικά έργα στα Ισραήλ, δηλ. *Στη Γη του Ισραήλ*, *Ο Μιχαήλ μου* και *Ιστορία Αγάπης και Σκότους*.

Σε αυτό που θεωρείται ως τα απομνημονεύματά του, το *Ιστορία Αγάπης και Σκότους*, υπάρχει μια αλληλεπίδραση μεταξύ λογοτεχνίας και ιδεολογίας με την τελευταία να επικρατεί εις βάρος της αισθητικής. Εξυμνώντας τα κιμπούτζ, παρά το γεγονός ότι έχουν χτιστεί σε κλεμμένη γη που ανήκει σε γηγενείς Παλαιστίνιους, έγινε ενεργά συμμετέχους και υπερασπιστές της επιθετικής αποικιοκρατικής πολιτικής της χώρας του. Στο έργο του δίνει μια παραποιημένη εικόνα των Παλαιστίνιων, ως περιθωριοποιημένων και παθητικών χαρακτήρων, οι οποίοι ποτέ δεν είναι δραστήριοι. Το λογοτεχνικό έργο του ΟΖ ήταν πράγματι μια συγχώνευση λογοτεχνίας και ισραηλινής ιδεολογίας.

Ο ΟΖ, όπως και ο Αβνέρι, ανήκει σε μια ομάδα Ισραηλινών που προσπαθούν να θέσουν τις δικές τους περιοριστικές παραμέτρους για τον παλαιστινιακό αγώνα ή που επικεινύουν την υποστήριξή τους για να υπηρετήσουν τους πολιτικούς τους σχεδιασμούς. Στο πλαίσιο αυτό, είναι υψίστης σημασίας να γίνεται η διάκριση μεταξύ των διαφορετικών παραλλαγών μιας τέτοιας στήριξης ή αναγνώρισης.

Ο ΟΖ απέφευγε εσκεμμένα το πολιτικό πλαίσιο που θέτταν οι παλαιστινιακές πολιτικές δυνάμεις και η κοινωνία των πολιτών, έχοντας ως στρατηγική τον τερματισμό μόνο της στρατιωτικής κατοχής το 1967 στη Δυτική Οχθη και τη Λωρίδα της Γάζας, σε τέτοιο βαθμό ώστε, όταν χρησιμοποιήσε τον όρο αποικιοκρατία, περιόρισε την εφαρμογή του όρου στην κατεχόμενη Παλαιστίνη του 1967 και όχι στην ιστορική Παλαιστίνη. Ο κίνδυνος αυτής της διατύπωσης είναι ότι παρακάμπτει το ζήτημα του δι-

καϊώματος στην επιστροφή εκατομμυρίων παλαιστίνιων προσφύγων, καθώς και το ζήτημα του νομιμοποιημένου και θεσμοθετημένου και, σήμερα πλέον, συνταγματικού συστήματος ρατσισμού και διακρίσεων εις βάρος των παλαιστίνιων πολιτών του Ισραήλ. Επομένως, αγνοεί τα επικυρωμένα από τον ΟΗΕ δικαιώματα της μεγάλης πλειοψηφίας των αυτόχθονων κατοίκων της Παλαιστίνης.

Ο ΟΖ ήταν η αντανάκλαση κάποιων ισραηλινών προσπαθειών να περιοριστεί το εύρος των βασικών δικαιωμάτων των Παλαιστίνιων για ελευθερία, ισότητα και δικαιοσύνη. Αυτή είναι μια γνωστή πρακτική της ισραηλινής «Σιωνιστικής Αριστεράς», η οποία ορίζει τα παλαιστινιακά δικαιώματα περιορίζοντάς τα σε όσους ζουν στη Δυτική Οχθη και τη Λωρίδα της Γάζας και αγνοώντας τα 7 εκατομμύρια προσφύγων, των οποίων το δικαίωμα στην επιστροφή είναι εγγυημένο βάσει του διεθνούς δικαίου, καθώς και το 1,6 εκατομμύριο παλαιστίνιων πολιτών του Ισραήλ, που γίνονται θύματα της ρατσιστικής πολιτικής του κράτους. Ο ΟΖ, όπως και άλλοι σοφτ Σιωνιστές, αγνόηστηκε για το «δικαίωμα υπαρξης» του Ισραήλ, χωρίς να καταργείται το απαρτχάιντ σύστημά του και το εποικιστικό-αποικιοκρατικό καθεστώς, κατά τον ίδιο τρόπο που πολλοί λευκοί φιλελεύθεροι αγωνίστηκαν για να βελτιώσουν τις συνθήκες καταπίεσης των μαύρων Αφρικανών στο καθεστώς απαρτχάιντ της Νότιας Αφρικής. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο, μαζί με πολλούς άλλους Παλαιστίνιους, αναρωτιόμαστε για την ειλικρίνεια εκείνων των Ισραηλινών που δεν αμφισβητούν ποτέ τον ρατσιστικό χαρακτήρα του Ισραήλ, πόσο μάλλον το μεγάλο έγκλημα που διέπραξε κατά του λαού μας το 1948. Οι Ισραηλινοί στους οποίους υπολογίζουμε είναι εκείνοι που αναγνωρίζουν τα διεθνώς επικυρωμένα δικαιώματά μας, συμπεριλαμβανομένου του δικαϊώματος στην επιστροφή. Ο ΟΖ δεν ήταν ένας από αυτούς. Αντίθετα, ήταν ταγμένος στο σιωνιστικό σχέδιο για την Παλαιστίνη, μέσω της υπεράσπισης της ρατσιστικής λύσης των δύο κρατών και της απεριόριστης υπεράσπισης μιας εβραϊκής πλειοψηφίας στο 78% της ιστορικής Παλαιστίνης.

Δεν είναι περίεργο που ο Εντουαρντ Σαϊντ είχε μια διαφορετική άποψη για τον ΟΖ. Στο Το τέλος της ειρηνευτικής διαδικασίας του: Ο Σοαλ και η συνέχεια έγραφε:

Ο προβλέψιμος Αμος ΟΖ ζήτησε να απορραϊστούμε μεταξύ ειρήνης και βίας, οσάν το Ισραήλ να έχει ήδη καθυλίσσει στο έδαφος τα αεροσκάφη του, να έχει κλείσει το πυρηνικό εργοστάσιο στη Ντιμόνα, να έχει σταματήσει τους βομβαρδισμούς και την κατάληψη του Νότιου Λιβάνου (δύο εβδομηντάχρονο Λιβανέζοι σκοτώθηκαν από ισραηλινά αεροσκάφη την ώρα του βομβαρδισμού της αγοράς: αυτό δεν είναι βία και τρομοκρατία;) και να έχει αποσύρει όλα τα στρατεύματά του έξω από το 97% της Δυτικής Οχθης που ελέγχει μέχρι σήμερα, συν τα στρατιωτικά σημεία ελέγχου που έχει εγκαταστήσει μεταξύ κάθε παλαιστινιακής πόλης.

Αυτά τα λόγια σκεπτόμουν το 2009, όταν τα ισραηλινά F16 και τα ελικόπτερα Απάτσι βομβάρδιζαν τη γειτονιά μου, δολοφονώντας εκατοντάδες γυναίκες και παιδιά. Και φυσικά αναρωτήθηκα: γιατί τα υποστηρίζει αυτά ο Αμος ΟΖ;

Με το θάνατό του και, πριν από αυτόν, το θάνατο του Αβνέρι, γινόμαστε μάρτυρες του τέλους της βιτρίνας της λεγόμενης ισραηλινής «Αριστεράς».

*Ο Χαϊντάρ Εϊντ είναι αναπληρωτής καθηγητής της Μεταποικιακής και Μεταμοντέρνας Λογοτεχνίας στο Πανεπιστήμιο αλ-Ακασ της Γάζας. Έχει γράψει εκτενώς για την αραβοϊσραηλινή σύγκρουση σε άρθρα που έχουν δημοσιευτεί στις ιστοσελίδες Znet, Electronic Intifada, Palestine Chronicle και Open Democracy. Έχει δημοσιεύσει άρθρα σχετικά με πολιτιστικές μελέτες και λογοτεχνία σε πολλά περιοδικά, όπως το *Neblula*, το *Journal of American Studies* of Turkey, το *Cultural Logic*, και το *Journal of Comparative Literature*.

Η μετάφραση στα ελληνικά έγινε από τη Δικτύωση Άλληλεγγύης στην Παλαιστινιακή Αντίσταση και πρωτοδημοσιεύτηκε στο <http://palestineresist.gr/?uncategorised/586-amosoz.html>

Οι καπιταλιστές συνεχίζουν να κατακλύβουν την Κοινωνική Ασφάλιση

Από τον Οκτώβρη του 2015 γράφουμε ότι το ΙΚΑ καταρρέει χρηματοδοτικά, όχι μόνο λόγω της υψηλής ανεργίας, όχι μόνο επειδή καταληστεύτηκαν επί δεκαετίες και εξακολουθούν να καταληστεύονται τα αποθεματικά του (όπως και των άλλων ασφαλιστικών ταμείων), όχι μόνο γιατί η κρατική συμμετοχή στα ασφαλιστικά ταμεία ήταν μικρή διάρκεια και ισχνή, όχι μόνο γιατί διαχρονικά γίνεται πάρτι με την εισφοροδιαφυγή, αλλά και γιατί την περίοδο της κρίσης και των Μνημονίων οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις, μεγάλες και μικρές (για τα δεδομένα του ελληνικού καπιταλισμού), σε μαζική κλίμακα, δεν καταβάλλουν τις ασφαλιστικές εισφορές (εργατικές και εργοδοτικές, που στην ουσία είναι στο σύνολό τους εργατικές), με το πρόσχημα ότι δεν μπορούν να ανταποκριθούν και πως αν το κάνουν θα καταρρεύσουν, θα κλείσουν και θα απολυθούν και άλλοι εργαζόμενοι.

Αναφερόμαστε στις ασφαλιστικές εισφορές που έπρεπε να καταβάλλονται στο πρώην ΙΚΑ-ΕΤΑΜ με τις ΑΠΔ (Αναλυτικές Περιοδικές Δηλώσεις) από τον Γενάρη του 2002. Ο ασφαλιστικός εισφορές (που κρατούνται από τους εργαζόμενους) έπρεπε να καταβάλλονται ταυτόχρονα με την υποβολή των ΑΠΔ, αλλά δυστυχώς δεν καταβάλλονται και το πρώην ΙΚΑ-ΕΤΑΜ περιορίζονταν σε εκκλήσεις και ρυθμίσεις των χρεών

«2.3. Αποτροπή δημιουργίας νέων οφειλών

Στο πλαίσιο της δράσης αυτής εντατικοποιήθηκε το μέτρο της αναστολής δυνατότητας υποβολής ΑΠΔ μέσω διαδικτύου που εφαρμόζεται για οφειλές με μεγάλες κυ- ρίως και ρυθμιζόμενες οφειλές, οι οποίες, ενώ υποβάλλουν κάθε μήνα ΑΠΔ, δεν καταβάλλουν τις δηλούμενες με αυτήν εισφορές με αποτέλεσμα τη συνεχή δημιουργία νέων οφειλών κάθε μήνα».

Πρόκειται για κυνική ομολογία σχετικά με τη δημιουργία του με- γάλου χρέους των καπιταλιστών προς τα ασφαλιστικά ταμεία. Το Μάρτη του 2015, δύο μήνες

Ετος	ΠΛΗΡΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ				ΜΕΡΙΚΗ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ				ΟΙΚΟΔΟΜΟΙ			Σύνολο ασφαλι-σμένων
	Ασφαλι-σμένοι	Μέσος μισθός	Μέσο μεροκάμ	Μέρες ασφάλισ	Ασφαλι-σμένοι	Μέσος μισθός	Μέσο μεροκάμ	Μέρες ασφάλισ	Ασφαλι-σμένοι	Μέσο μεροκάμ	Μέρες ασφάλισ	
2007	1.536.019	1240.77	51.61	24.04	259.561	499.92	27.14	18.41	184.508	58.91	14.56	1.980.088
2008	1.450.964	1294.10	53.93	23.98	271.072	523.89	28.40	18.44	161.253	63.57	14.16	1.883.289
2010	1.195.282	1370.41	58.01	23.62	301.334	569.00	29.66	19.16	39.758	63.19	12.10	1.536.374
2011	1.322.203	1425.66	59.86	23.81	305.341	602.79	31.42	19.18	64.366	68.51	12.33	1.691.910
2012	1.194.782	1307.40	58.18	23.62	301.317	567.00	29.66	19.18	39.758	63.14	12.10	1.535.857
2013	1.201.105	1301.47	55.39	23.49	360.515	489.88	26.38	18.55	32.856	48.14	12.83	1.594.476
2014	1.290.846	1235.82	52.87	23.36	456.150	428.90	24.29	17.66	35.650	42.74	13.18	1.782.646
2015	1.344.292	1203.21	51.75	23.24	506.366	415.16	23.87	17.39	33.907	40.91	13.14	1.884.565
2016	1.393.089	1188.89	51.13	23.25	572.545	367.55	23.66	16.90	33.761	40.79	13.55	1.999.395
2017	1.458.370	1165.95	50.18	23.24	614.034	392.65	23.65	16.70	30.529	40.93	13.82	2.102.934
2018*	1.489.126	1153.79	50.24	22.97	634.102	383.29	23.41	16.37	33.108	40.08	13.92	2.156.336

* Τα στοιχεία του 2018 αφορούν το πρώτο πεντάμηνο του έτους.

μετά την ανάληψη της διαχείρισης της καπιταλιστικής εξουσίας από τους Τσιπροκαμένους, το συνολικό χρέος των καπιταλιστών ήταν 14,4 δισ. ευρώ, οι μεγαλοφειλτές (δηλαδή αυτοί που χρωστούσαν πάνω από 1 εκατομμύριο ευρώ)

ήταν 955 και χρωστούσαν 3,34 δισ. ευρώ. Το Σεπτέμβρη του 2018, το συνολικό χρέος ανήλθε σε 34,35 δισ. ευρώ, οι μεγαλοφειλτές ανήλθαν σε 1.790 και χρωστούσαν 7,76 δισ. ευρώ.

Το Σεπτέμβρη του 2017, είχαν ενταχθεί 377.817 ασφαλισμένοι στον ΟΑΕΕ, που χρωστούσαν 7,06 δισ. ευρώ και έτσι το χρέος από 23,32 δισ. ευρώ, που ήταν τον Ιούνη του 2017,

ανήλθε σε 30,53 δισ. ευρώ τον Σεπτέμβρη του 2017. Οι Τσιπροκαμένοι έβγαλαν τα χρέη αυτών των ασφαλισμένων στο ΚΕΑΟ προφανώς για να εισπράξουν μερικές εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ.

Αν αφαιρέσουμε τα 7,06 δισ. από τα 34,35 δισ. ευρώ, το χρέος θα ανερχόταν σε 27,29 δισ. ευρώ, ποσό σχεδόν διπλάσιο από τα 14,4 δισ. ευρώ που ήταν το χρέος τον Μάρτη του 2015, όταν αναλάμβαναν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

Μήπως η αύξηση του χρέους των καπιταλιστών προς τα ασφαλιστικά ταμεία οφείλεται και στο γεγονός ότι πολλοί απ' αυτούς αδυνατούν να καταβάλλουν τις εισφορές επειδή χρεοκόπησαν και έκλεισαν; Σ' αυτό το ερώτημα, οι συντάξαντες την έκθεση του ΚΕ-

ΑΟ για το τρίτο τρίμηνο του 2018 απαντούν, ότι «από τους ελέγχους που έχουν γίνει μέχρι σήμερα από τις Περιφερειακές Υπηρεσίες διαπιστώθηκε ότι **προϋποθέσεις χαρακτηρισμού των οφειλών ως ανεπίδεκτων είσπραξης συντρέχουν για 830 περιπτώσεις με συνολικό ποσό οφειλής ύψους 136.344.258 ευρώ**».

Το ποσό αυτό καθαυτό είναι, φυσικά, μεγάλο. Όμως συγκρινόμενο με τα 34.35 δισ. ευρώ του συνολικού χρέους των καπιταλιστών είναι πολύ μικρό. Το γεγονός αυτό επιβεβαιώνει για μια φορά ακόμα τη θέση μας ότι οι κυβερνήσεις όλων των χρωματίων σκόπιμα δε δίνουν εντολές στους διοικούντες τα ασφαλιστικά ταμεία να εισπράξουν τις ασφαλιστικές εισφορές

από τους καπιταλιστές. Εισφορές που είναι των εργατών, οι οποίοι παράγουν την υπεραξία, και τις κατακρατούν οι καπιταλιστές για να εξασφαλίζουν άτοκο κεφάλαιο κίνησης.

Η Διεύθυνση Στατιστικών Μελετών, υπηρεσία του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ από το 2004 μέχρι το 2016 και από το 2017 υπηρεσία του ΕΦΚΑ, επεξεργάζεται όλες τις Αναλυτικές Περιοδικές Δηλώσεις και βγάζει πολύ καλά και ενημερωτικά στοιχεία, με βάση τα οποία είναι δυνατόν να υπολογιστούν με ασφάλεια τα έσοδα των ασφαλιστικών ταμείων. Όλες οι κυβερνήσεις μέχρι το 2009 και στην συνέχεια όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις μέχρι σήμερα έχουν θάψει τα στοιχεία της Διεύθυνσης Στατιστικών Μελε-

τών (και του ΚΕΑΟ από το 2013), γιατί προφανώς δεν τις βοηθούν να στηρίξουν τον ισχυρισμό τους ότι δήθεν έχουν μειωθεί δραστικά οι ασφαλισμένοι στο ΙΚΑ και στα άλλα ασφαλιστικά ταμεία.

Από το 2013 που δημιούργησαν το σύστημα Εργάνη, καταφεύγουν στα στοιχεία του, που τα δίνουν οι καπιταλιστές. Η Εργάνη καταγράφει τις αποδοχές των εργαζόμενων και όχι τις αποδοχές επί των οποίων ασφαλίζονται οι εργαζόμενοι (με βάση τις κλαδικές συμβάσεις). Αντίθετα, τα στοιχεία της Διεύθυνσης Στατιστικών Μελετών είναι πλήρη και ανάμεσα στ' άλλα καταγράφουν ποιο είναι το ασφαλιστέο μεροκάματο και ο ασφαλιστέος μισθός στην πλήρη και τη μερική απασχόληση.

Παράπερα, η Εργάνη μειώνει σκόπιμα κατά πολύ τον αριθμό των εργαζόμενων που ασφαλίζονται στις καπιταλιστικές επιχειρήσεις. Και το κάνει για να μπορούν οι κυβερνήσεις, σε συνδυασμό με τις καταβαλλόμενες αποδοχές που είναι μικρότερες σε σχέση με τις ασφαλιζόμενες αποδοχές, να στηρίξουν τον ισχυρισμό τους ότι μειώθηκαν πάρα πολύ τα έσοδα των ασφαλιστικών ταμείων και γι' αυτό καταφεύγουν συνέχεια στο πετσόκομμα των συντάξεων.

Η Εργάνη ισχυρίζεται ότι το 2017 οι ασφαλιζόμενοι εργάτες και εργαζόμενοι ήταν, κατά μέσο όρο, 1.824.437. Από τον Πίνακα που

αποκαλύπτει ότι οι ασφαλισμένοι που είχαν μειωθεί δραστικά τα έσοδα των ασφαλιστικών ταμείων επειδή έχουν μειωθεί δραστικά οι ασφαλισμένοι σ' αυτά. Το πρώην ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και νυν ΕΦΚΑ καταρρέει χρηματοδοτικά, όχι μόνο λόγω της μαζικής ανεργίας και της ασφαλιζόμενης αποδοχής, αλλά και λόγω της μαζικής άρνησης των καπιταλιστών (μικρών και μεγάλων) να καταβάλλουν τις ασφαλιστικές εισφορές, γεγονός που έχει ως αποτέλεσμα τα φέσια να εκτοξεύονται το Σεπτέμβρη του 2018 στα 34,35 δισ. ευρώ (και να εξακολουθούν να τραβούν την ανηφόρα!)

Αντισταθμιστικά από το παράθυρο

Ήταν αξιοσηρνήτη η εμφάνιση του Καμμένου την περασμένη Τετάρτη στη Βουλή, προκειμένου να υποστηρίξει την τροπολογία του για αντισταθμιστικά οφέλη ύψους 230 εκατ. ευρώ από την παλιά συμφωνία (του 2000, επί Τσοχατζόπουλου) με την Lockheed Martin. Αξιοσηρνήτη όχι επειδή δεν υπήρχαν βουλευτές των ΑΝΕΛ για να τον στηρίξουν, όχι γιατί δεν υπήρχε ούτε ένας άλλος υπουργός δίπλα του στα υπουργικά έδρανα, αλλά επειδή αυτός που συνήθως επιτίθεται και κραυγάζει εμφανίστηκε σαν Αρσενικόδεν, ανεχόμενος το συνεχές σφυροκόπημα των βουλευτών της αντιπολίτευσης (μέχρι και στις ερωτήσεις του Βενιζέλου απαντούσε, χωρίς να πει λέξη για τα υποβρύχια, αγαπημένο του θέμα επί σειρά ετών) και στο τέλος -αφού προηγήθηκαν ενστάσεις και βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ, όπως ο Φίλης, ο Ξυδάκης και άλλοι- δέχτηκε να συζητηθεί η τροπολογία πρώτα στην Επιτροπή Εξοπλισμών της Βουλής (στην οποία είχε αποφύγει να την παρουσιάσει) και μετά στην Ολομέλεια, τη Δευτέρα.

Οι συνεδριάσεις της Επιτροπής Εξοπλισμών είναι κλειστές, οπότε εκεί θα πούμε ονόματα, φώναζαν οι της αντιπολίτευσης. Ο Καμμένος, σε ασυνήθιστα γι' αυτόν χαμηλούς τόνους και με δραματικό ύφος, έλεγε πως αν δεν υπογραφεί η τροπολογία, η ΕΑΒ θα κλείσει. Οι άλλοι του απαντούσαν ότι η ΕΑΒ θα πάρει μόνο το 70% (ο Καμμένος έλεγε το 90%) και το άλλο 30% θα το πάρει ο αντιπρόσωπος της Lockheed στην Ελλάδα, Κριστιάν Χατζημηνάς (το όνομά του το ξεφούρνισε η Μπακογιάννη), που θα το δώσει σε εταιρείες δικές του. «Εσείς δεν ξέρετε τον επονομαζόμενο Χριστιανό; Σας έχουμε δει σε φωτογραφίες μαζί του», έλεγε με νόημα ο Γεωργιάδης, ενώ ο Καμμένος φούσκωνε και ξεφούσκωνε και επαναλάμβανε μονότονα «να κατανοήσουμε τις εταιρείες».

Κανένας δεν πιστεύει ότι ο Καμμένος, που υποτίθεται πως ήταν έτοιμος να τα βροντίζει και να φύγει από το υπουργείο, «καιγόταν» για να πάρει τα λεφτά ή ΕΑΒ και έσπευσε να καταθέσει την τροπολογία, σχεδόν θάβρεια, βράδινες ώρες για να μην την πείσει στην Επιτροπή Εξοπλισμών που συνεδρίαζε. Μπορούσε ν' αφήσει το θέμα στο διάδοχό του, χρόνος υπάρχει, δεν είναι ζήτημα δυο-τριών ημερών. Από την άλλη, δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε αν η αντιπολίτευση ήθελε να βολέψει δικούς της καπιταλιστές ή αν απλώς ήθελε να «ξεπουσιλιάσει» τον Καμμένο. Το μόνο βέβαιο είναι πως η κυβέρνηση Τσίπρα (μην ξεχνάμε ότι την τροπολογία συνυπογράφει και ο Τσακαλώτος), κολυμπά άνετα στο βούρκο των εξοπλιστικών προγραμμάτων και των μεσαζόντων του κυκλώματος.

Απεργάζονται το ξεκλήρισμα των αιγοπροβατοτρόφων

Στις 4 Γενάρη, ο διευθυντής της εφημερίδας AGRENDΑ Πάννης Πανάγος δημοσίευσε άρθρο με τίτλο «Ισχυρό πριμ εξόδου για αιγοπροβατοτρόφους», στο οποίο σημείωνε: «*Γενναίο κοινοτικό πρόγραμμα, με αυξημένες προμोटήσεις για την ομαλή έξοδο από το επάγγελμα των παραδοσιακών αιγοπροβατοτρόφων, επεξεργάζονται σύμφωνα με αποκλειστικές πληροφορίες της Agrenda, οι Βρυξέλλες*».

Γνωρίζουμε τον Πανάγο χρόνια, από την εποχή που έκανε αγροτικό και εργατικό ρεπορτάζ ως συντάκτης της «Καθημερινής». Αν δεν είχε σίγουρες πληροφορίες, δε θα προχωρούσε σ' αυτό το καταγγελτικό άρθρο για τις Βρυξέλλες και την κυβέρνηση των Τσιπροκαμένων. Εμείς, βέβαια, στριβόμαστε πάντα στο δικό μας ρεπορτάζ προκειμένου ν' ανοίξουμε οποιαδήποτε ζήτημα, ανεξάρτητα από την σημασία που έχει. Όμως, επειδή βγήκε η ίδια η Κομισιόν και ο Επίτροπος Γεωργίας Φιλ Χόγκαν να διαμελίσουν το δημοσίευμα, λέγοντας μια σειρά ψέματα, αποφασίσαμε να αναφερθούμε στον θέμα και να υποστηρίξουμε τις πληροφορίες του Γ. Πανάγου, προτού ολοκληρώσουμε το δικό μας ρεπορτάζ.

«Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν σχεδιάζει να παράσχει κίνητρα σε όσους εγκαταλείπουν τον τομέα των προβάτων», ανακοίνωσε η Κομισιόν. Και συνέχισε: «Η φέτα είναι και θα παραμείνει ένα emblematicό ελληνικό και ευρωπαϊκό προϊόν, το οποίο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα συνεχίσει να προωθεί και να υπερασπίζεται από παντός είδους προσπάθεια απομύησης και σφετερισμού, τόσο στην Ευρώπη όσο και παγκοσμίως... Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και ο ίδιος ο Επίτροπος κ. Φιλ Χόγκαν έχουν διαπραγματευτεί εμπορικές συμφωνίες που βελτιώνουν το σημερινό καθεστώς της φέτας σε σύγκριση με το προϋπάρχον. Αυτό ισχύει σε κάθε αγορά στην οποία τέτοιες συμφωνίες έχουν συναφθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση»!

Το δημοσίευμα του Πανάγου για την χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση της απομάκρυνσης των

απομακρύνονται από τον τομέα των προβάτων, ανεξάρτητα από την σημασία που έχει. Όμως, επειδή βγήκε η ίδια η Κομισιόν και ο Επίτροπος Γεωργίας Φιλ Χόγκαν να διαμελίσουν το δημοσίευμα, λέγοντας μια σειρά ψέματα, αποφασίσαμε να αναφερθούμε στον θέμα και να υποστηρίξουμε τις πληροφορίες του Γ. Πανάγου, προτού ολοκληρώσουμε το δικό μας ρεπορτάζ.

Το δημοσίευμα του Πανάγου για την χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση της απομάκρυνσης των

απομακρύνονται από τον τομέα των προβάτων, ανεξάρτητα από την σημασία που έχει. Όμως, επειδή βγήκε η ίδια η Κομισιόν και ο Επίτροπος Γεωργίας Φιλ Χόγκαν να διαμελίσουν το δημοσίευμα, λέγοντας μια σειρά ψέματα, αποφασίσαμε να αναφερθούμε στον θέμα και να υποστηρίξουμε τις πληροφορίες του Γ. Πανάγου, προτού ολοκληρώσουμε το δικό μας ρεπορτάζ.

Το δημοσίευμα του Πανάγου για την χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση της απομάκρυνσης των

απομακρύνονται από τον τομέα των προβάτων, ανεξάρτητα από την σημασία που έχει. Όμως, επειδή βγήκε η ίδια η Κομισιόν και ο Επίτροπος Γεωργίας Φιλ Χόγκαν να διαμελίσουν το δημοσίευμα, λέγοντας μια σειρά ψέματα, αποφασίσαμε να αναφερθούμε στον θέμα και να υποστηρίξουμε τις πληροφορίες του Γ. Πανάγου, προτού ολοκληρώσουμε το δικό μας ρεπορτάζ.

Το δημοσίευμα του Πανάγου για την χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση της απομάκρυνσης των

Νέο σύστημα διορισμών - προσλήψεων εκπαιδευτικών

Απαξίωση πτυχίων και προϋπηρεσίας και αδιάκοπο κυνήγι «προσόντων»

Μετά από ένα διάλογο-παρωδία μέσα στις γιορτές με κλειστά σχολεία, το υπουργείο Παιδείας κατέθεσε στις 7 του Γενάρη το σχέδιο νόμου (με μορφή τροπολογίας) για το νέο σύστημα διορισμών-προσλήψεων στην εκπαίδευση στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο «Συνέργειες Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών, Πανεπιστημίου Θεσσαλίας με τα Τ.Ε.Ι. Θεσσαλίας και Στερεάς Ελλάδας, Παλλημνιακό Ταμείο και άλλες διατάξεις».

Καταρχάς πρέπει να τονίσουμε ότι οι εξαγγελθέντες διορισμοί σε βάθος τριετίας (εκτός από τους 4.500 στην Ειδική Αγωγή, 2.500 το 2020 και 2.500 το 2021) αποτελούν στην ουσία δημαγωγική προεκλογική εξαγγελία, καθώς η χώρα βρίσκεται υπό συνεχή σκληρή επιτήρηση και η τελική συγκατάθεση εάν και όταν δοθεί, θα δοθεί από τους «θεσμούς».

Σε κάθε περίπτωση, οι διορισμοί αυτοί αποτελούν σταγόνα στον ωκεανό. Τα τελευταία χρόνια έχουν αποχωρήσει 30.000 εκπαιδευτικοί και συνεπώς οι πραγματικές ανάγκες της δημόσιας εκπαίδευσης είναι πολλαπλάσιες, αν συνυπολογίσει κανείς ότι δεν επιβάλλεται η άμεση και καθολική δημόσια δίκρονη προσχολική αγωγή (Νηπιαγωγείο), υπολειμθούν η ενισχυτική διδασκαλία, το ολοήμερο σχολείο, η παράλληλη στήριξη, η ένταξη-εκπαίδευση των προσφυγόπουλων, κ.λπ., ενώ δίνουν και παίρνουν τα πολυπληθή τμήματα μαθητών (27άρια και 28άρια) στα μεγάλα αστικά κέντρα και η Ειδική Αγωγή στελεχώνεται αποκλειστικά από αναπληρωτές.

Με το νέο σύστημα διορισμών-προσλήψεων ανοίγει νέος φαύλος κύκλος, ενώ διατηρούνται και ενισχύονται παραπέρα αντιδραστικές, αντιεκπαιδευτικές διατάξεις, υπό το πνεύμα των κατευθύνσεων που ορίζουν ΕΕ-ΟΟΣΑ, ξένοι και ντόπιοι καπιταλιστές (ΣΕΒ).

Εδώ και δυο δεκαετίες, από την εποχή του «εκσυγχρονισμού», ο αστισμός επιθυμούσε διακαώς την κατάργηση της μονιμότητας στο δημόσιο. Επειδή δεν μπορούσε να υπερπηδήσει τη συνταγματική επιταγή, μηχανεύτηκε διάφορους τρόπους (π.χ. έκρηξη του αριθμού των συμβασιούχων, αξιολόγηση) και στην εκπαίδευση το εναρκτήριο λάκτισμα δόθηκε με την κατάργηση της επετηρίδας και την καθιέρωση του «διαγωνισμού της ντροπής», που πολεμήθηκε με πάθος από το μαζικό εκπαιδευτικό κίνημα. Οι διορισμοί με το σταγονόμετρο έδιναν πάντοτε το στίγμα και οι εκπαιδευτικοί χωρίστηκαν σε κατηγορίες (διορισθέντες, επιτυχόντες-αποτυχόντες, με προϋπηρεσία, χωρίς προϋπηρεσία, κ.λπ.), με τον ανταγωνισμό να κερδίζει έδαφος και τη συλλογική διεκδίκηση να υποχωρεί. Η τελευταία δεκαετία, με την πλήρη απουσία μόνιμων διορισμών έφερε το χάος. Χιλιά-

δες αναπληρωτές (πάνω από 20.000) με μια βαλίτσα στο χέρι όργωναν την επικράτεια, αναπληρώνοντας κάθε χρόνο τον εαυτό τους, στηρίζοντας με πενιχρούς μισθούς και υπό δυσμενείς συνθήκες γι' αυτούς και τις οικογένειές τους, το δημόσιο σχολείο.

Οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, με το σχέδιο νόμου δίνουν τώρα νέα διάσταση σε αυτό το χάος, όπου και πάλι ο πυρήνας του προβλήματος είναι η άρνηση για μαζικούς διορισμούς, σύμφωνα με τις πραγματικές ανάγκες του δημόσιου σχολείου. Ο «διαγωνισμός της ντροπής» (ΑΣΕΠ) καταργείται, επειδή υπήρξε ασύμφορος για τα δημόσια οικονομικά, ενώ κατέρρευσε και το ιδεολόγημα της «αξιοκρατίας», που μέσω αυτού δήθεν επιτυγχανόταν. Τη ρύθμιση αυτή προσπαθεί να επικαλεστεί δημαγωγικά το υπουργείο Παιδείας, που τάχα είναι ιδιαίτερα ευαίσθητο στις διεκδικήσεις και τα επιχειρήματα που προβάλλουν οι εκπαιδευτικοί.

Το σχέδιο νόμου

◆ Καθιερώνει νέο σύστημα μόνιμων διορισμών-προσλήψεων αναπληρωτών και ωρομίσθιων εκπαιδευτικών υπό τον έλεγχο του ΑΣΕΠ.

◆ Το ΑΣΕΠ προκηρύσσει και διενεργεί κάθε δυο χρόνια διαδικασία κατάταξης των υποψηφίων κατά κλάδο και ειδικότητα, με σειρά προτεραιότητας.

◆ Η κατάταξη των υποψηφίων γίνεται βάσει τριών πυλώνων κριτηρίων:

Α. Ακαδημαϊκά Προσόντα (διδακτορικό δίπλωμα, μεταπτυχιακός τίτλος σπουδών, δεύτερος μεταπτυχιακός τίτλος σπουδών, δεύτερο πτυχίο ΑΕΙ, βαθμός του πτυχίου, άριστη-πολύ καλή-καλή γνώση μίας ξένης γλώσσας, πιστοποιημένη γνώση χειρισμού ηλεκτρονικού υπολογιστή Α' επιπέδου, πιστοποιημένη επιμόρφωση ΑΕΙ). Το ανώτατο συνολικό όριο μονάδων ακαδημαϊκών προσόντων εί-

ναι εκατόν είκοσι (120) μονάδες.

Β. Εκπαιδευτική προϋπηρεσία: Μία (1) μονάδα ανά μήνα πραγματικής εκπαιδευτικής προϋπηρεσίας έως κατ' ανώτατο όριο εκατόν είκοσι (120) μήνες. Το ανώτατο συνολικό όριο μονάδων εκπαιδευτικής προϋπηρεσίας είναι εκατόν είκοσι (120) μονάδες.

Γ. Κοινωνικά κριτήρια: Αριθμός τέκνων, μόνιμη αναπηρία 67% και άνω του υποψηφίου ή του/της συζύγου ή τέκνου.

Συμπεράσματα:

1. Το «ταβάνι» στην προϋπηρεσία (120 μήνες, 120 μόρια) πετάει στον κάλαθο των αχρήστων χρόνια προϋπηρεσίας των αναπληρωτών (είναι γνωστό ότι αναπληρωτές εργάζονται στη δημόσια εκπαίδευση για 15 χρόνια). Οι ελάχιστοι μόνιμοι διορισμοί σε συνδυασμό με το πλαφόν στην προϋπηρεσία θα οδηγήσουν ουσιαστικά χιλιάδες αναπληρωτές στην απόλυση, αφού αυτοί κάθε χρόνο κάλυπταν πάγιες και διαρκείς ανάγκες της δημόσιας εκπαίδευσης, αναπληρώνοντας τον εαυτό τους.

Η ανατροπή των εργασιακών σχέσεων στην εκπαίδευση παγιώνεται. Ο φτηνός, «ευέλικτος» εκπαιδευτικός, που μεταπηδά από την εργασία στην ανεργία και παραμένει όμηρος του κράτους και του υπουργείου Παιδείας είναι η «λύση» στην κρίση για το κεφάλαιο και τους διαχειριστές του συστήματος. Οι ελάχιστοι διορισμοί όταν και εάν θα γίνονται θα συντηρούν το μεγάλο απόθεμα αυτών των ελαστικά εργαζόμενων εκπαιδευτικών.

Η προϋπηρεσία μοριοδοτείται κάτω του 50% της συνολικής μοριοδότησης, αφού σε αυτήν τίθεται «πλαφόν», τα 120 μόρια, ενώ 120 μόρια συγκεντρώνουν τα ακαδημαϊκά κριτήρια και συμμετέχουν και τα κοινωνικά κριτήρια.

2. Τα ακαδημαϊκά προσόντα αποτελούν παραλλαγή της αξιολόγησης των στελεχών της εκπαίδευσης και έμμεση, πλην όμως, ξεκάθαρη αξιολόγηση

των εκπαιδευτικών.

3. Το πτυχίο πλέον έχει μηδαμινή αξία και δεν κατοχυρώνει κανένα επαγγελματικό δικαίωμα. Οι υποψήφιοι οδηγούνται σε έναν διαρκή αγώνα δρόμου για την απόκτηση «ακαδημαϊκών προσόντων», που απαιτούν χρόνο, κόπο. Το επιχείρημα του υπουργείου ότι απαξιώνονται τα ΑΕΙ που προσφέρουν μεταπτυχιακά προγράμματα και διδακτορικά είναι για γέλια. Τα μεταπτυχιακά δεν είναι όλα δωρεάν και ούτε για όλους, ενώ όλοι οι απόφοιτοι δεν έχουν τις ίδιες δυνατότητες να τα παρακολουθήσουν. Στο παιχνίδι συμμετέχουν και διάφοροι επιχειρηματίες που προσφέρουν έναντι αδράς αμοιβής «επιμορφώσεις» και «πιστοποιήσεις».

4. Το σχέδιο νόμου οδηγεί στην όξυνση του ανταγωνισμού, στην ανθρωποφαγία, στο «ο θάνατός σου, η ζωή μου». Δεν υπάρχει κοινός τόπος συλλογικών διεκδικήσεων, διασπάται το εκπαιδευτικό κίνημα και επιχαιρεί το αστικό σύστημα.

5. Επειδή οι αξιολογικοί πίνακες κατάταξης θα ισχύουν για δύο χρόνια, αναμένεται κάθε φορά ανατροπή στους πίνακες κατάταξης.

Επιπλέον το σχέδιο νόμου

◆ Εισάγει ως πρόσθετο προσόν την Παιδαγωγική και Διδακτική Επάρκεια. Το Πιστοποιητικό Παιδαγωγικής και Διδακτικής Επάρκειας ουσιαστικά αποδεσμεύει το πτυχίο των λεγόμενων καθηγητικών σχολών από την πιστοποίηση επάρκειας. Οι πανεπιστημιακές διοικήσεις μπορούν να καθορίσουν τους τρόπους που θα αποδίδεται η επάρκεια. Αυτοί είναι: α) Υστερα από παρακολούθηση **ομάδας μαθημάτων που προσφέρονται στο πλαίσιο ειδικού προγράμματος σπουδών ή στο πλαίσιο του προγράμματος σπουδών** πρώτου κύκλου ή και **συνδυαστικά**. β) Με την κατοχή

μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών ή διδακτορικού διπλώματος στις επιστήμες της αγωγής. γ) Με την κατοχή πιστοποιητικού παιδαγωγικής επάρκειας της παρ. 5 του άρθρου 4 του ν. 3027/2002 (οι εμφάσεις δικές μας).

Συμπέρασμα:

Η ρύθμιση αυτή σε συνδυασμό με το κυνηγητό των ακαδημαϊκών προσόντων, που είναι απαραίτητα για το διορισμό, αλλά και για την πρόσληψη των αναπληρωτών, απαξιώνει πλήρως τα πτυχία.

Ο ισχυρισμός του υπουργείου Παιδείας ότι η Παιδαγωγική και Διδακτική Επάρκεια «θεωρείται προϋπόθεση αλλά όχι κώλυμα διορισμού και προβλέπεται μεταβατική περίοδος 2 ετών μετά τον διορισμό για να αποκτηθεί», ανατρέπεται στη συνέχεια, αφού σύμφωνα με το σχέδιο νόμου η απόκτησή της μετά το διορισμό προϋποθέτει «επιτυχή παρακολούθηση ειδικού επιμορφωτικού προγράμματος» και στη σειρά κατάταξης στους αξιολογικούς πίνακες προτάσσονται οι κατέχοντες παιδαγωγική επάρκεια.

◆ Επαναφέρει τη διάταξη του Ν. 3848/2010 της Διαμαντοπούλου για το δόκιμο εκπαιδευτικό. Ο διορισμός στην εκπαίδευση δεν εξασφαλίζει και τη μονιμότητα. Ο νεοδιοριστος θεωρείται δόκιμος για δυο χρόνια και στη συνέχεια εφόσον κριθεί ανεπαρκής απολύεται, σύμφωνα και με τις διατάξεις του Ν. 1566/85 (σ.σ.: άρθρο 16 του Ν. 1566, παράγ. 5: «Εκπαιδευτικοί που κρίνονται μη προακτέοι δύο φορές συνεχώς ή τρεις φορές σε διάφορα χρονικά διαστήματα παραπέμπονται με απόφαση του νομάρχη στο κεντρικό υπηρεσιακό συμβούλιο με το ερώτημα της απόλυσης»). Ο τρόπος και τα κριτήρια κρίσης της καταλληλότητας των νεοδιοριζόμενων καθορίζονται με απόφαση του υπουργού Παιδείας.

Συμπέρασμα:

Η παρουσία της αξιολόγησης (και της ατομικής) είναι εδώ και είναι ηχηρή. Το πιστοποιούν αυτό η με άμισθους όρους συλλογή ακαδημαϊκών προσόντων από τους υποψήφιους και η επαφορά του δόκιμου εκπαιδευτικού, ο οποίος μετά από δυο χρόνια αυστηρής επιτήρησης και συνεχούς αξιολόγησης μπορεί να βρεθεί στο δρόμο. Οι συριζαίοι επαίρονται ότι κατήργησαν το Π.Δ. 152/2013, όμως επαναφέρουν (πλην της αυτοαξιολόγησης των σχολικών μονάδων) ύπουλα και την ατομική αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, που έχει ταξικό και τιμωρητικό χαρακτήρα.

◆ Ακόμη και οι «παρίες» της εκπαίδευσης, οι αναπληρωτές, προκειμένου να προσληφθούν υπόκεινται στην ίδια διαδικασία, καθώς οι αξιολογικοί πίνακες των αιτούντων διορισμό είναι κοινοί. Πρέπει να επιδίδονται σε συνεχή αγώνα δρόμου για την απόκτηση «ακαδημαϊκών προσόντων», που θα βελτιώνουν τη σειρά κατάταξής τους στους πίνακες.

Γιούλα Γκεσούλη

Εργατικό αίμα στο «ναό» του Μελισσανίδη

Επειδή το ευλόγησαν δεσποτάδες και το ονόμασαν «Αγιασοφία», δε σημαίνει πως το φαραωνικό έργο του Μελισσανίδη δε διέπεται από τους καπιταλιστικούς νόμους που διέπουν κάθε μεγάλο κατασκευαστικό έργο. Ιδιαίτερα σε εποχές κρίσης, όταν οι εργολαβικές αμοιβές «χτυπιούνται» και οι καπιταλιστές-εργολάβοι πέφτουν με μεγαλύτερη μανία πάνω στην εργατική δύναμη. Οχι μόνο σε ό,τι αφορά τον εργατικό μισθό, αλλά και σε ό,τι αφορά τις εργασιακές σχέσεις και τις συνθήκες εργασίας.

Ηταν αναμενόμενο (δυστυχώς) ότι κάποια στιγμή εργατικό αίμα θα έβαφε το «ναό» του Μελισσανίδη. Μια ματιά να έριχνε κανείς στο εργοτάξιο θα το καταλάβαινε, βλέποντας εργάτες να ακροβατούν πάνω στις σκαλωσιές χωρίς δίχτυ ασφάλειας.

Ενας 60χρονος εργάτης άφησε την τελευταία του πνοή την περασμένη Τετάρτη, πέφτοντας από μεγάλο ύψος. Ούτε η παγωνιά σταμάτησε τις εργασίες.

Τα παπαγαλάκια του «συστήματος Μελισσανίδη» έπιασαν αμέσως δουλειά: «σοκαρισμένη η οικογένεια της ΑΕΚ», «εκφράζουμε τη βαθύτατη θλίψη μας και τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια στην οικογένεια του θανόντος» κτλ. Σ' όλες τις ανακοινώσεις δυο λέξεις κυριαρχούν: «εργατικό ατύχημα». Καμιά ευθύνη στους εργολάβους και στην εταιρία του Μελισσανίδη («Δικέφαλος 1924» ΑΕ) που έχει την εποπτεία του έργου και είναι υπεύθυνη για την τήρηση των μέτρων ασφάλειας. Όπως το έγγραψε χαρακτηριστικά ένας οπαδός στη ναυαρχίδα των προεδρικών Μέσων,

«καλό παράδεισο στον άνθρωπο που άφησε εργαζόμενος στον ναό της ΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ το πνεύμα του!» 'Η όπως το έγραψε η... αριστερή και... αντιεξουσιαστική Original στη δική ρησ ανακοίνωση: «Τέτοιες ώρες τα πολλά λόγια είναι φτώχεια. Η οικογένεια της ORIGINAL 21 εκφράζει την θλίψη της για τον χαμό του **άτυχου συνανθρώπου μας** στο εργοτάξιο της Νέας Φιλαδέλφειας και στέλνει την αμέριστη συμπαράσταση της στους συγγενείς και φίλους του θύματος. ΑΘΑΝΑΤΟΣ. Καλή δύναμη σε όλους τους εργαζόμενους σε όλο το κόσμο». Ατυχος ήταν ο άνθρωπος, ρε παιδιά. Οχι θύμα της εγκληματικής καπιταλιστικής ασυδοσίας. Κι αν πρέπει να μείνει «αθάνατος» δεν είναι για την ατυχία του, αλλά επειδή αυτή συνέβη στο «ναό μας»...

Αναιρέθηκε η αθωωτική απόφαση για τον Φλαούντα

Να τον χαίρεστε τον Τζουμάκα, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ

Με ομόφωνη απόφασή του (2039/2018), το Ζ' Ποινικό Τμήμα του Αρείου Πάγου, που συνεδρίασε στις 14 Νοέμβρη, αναιρέσε την απόφαση του Πενταμελούς Εφετείου Κακουρηγμάτων που αθώωσε κατά πλειοψηφία σε δεύτερο βαθμό τον απατεώνα Νικόλαο Φλαούντα. Σε πρώτο βαθμό ο Φλαούντας είχε καταδικαστεί ομόφωνα σε κάθειρξη δώδεκα ετών για απάτη σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου σε βαθμό που η ποινή που αντιμετώπιζε έφτανε μέχρι τα ισόβια, δεδομένου ότι του καταλογίστηκε ποσό 235.000 ευρώ.

Επί σειρά ετών, από το 1989 μέχρι το 2009, εμφανιζόταν ως υπάλληλος του υπουργείου Γεωργίας, μισθοδοτούνταν και προαγόταν κανονικότητα, ενώ στην πραγματικότητα ήταν δημοσιογράφος της «Αυριανής» και μετέπειτα ιδιοκτήτης τηλεοπτικού σταθμού στην Καλαμάτα! Κι όμως, του αναγνωρίστηκε ελαφρυντικό προτέρου εντίμου βίου, με μοναδικό στοιχείο το λευκό ποινικό μητρώο. Τέτοιο ελαφρυντικό δεν αναγνωρίζεται από τα δικαστήρια όχι μόνο στους κατηγορούμενους για ένοπλη αντικαθεστωτική δράση, αλλά ούτε σε καταδικαζόμενους για κοινά ποινικά αδικήματα.

Ανεξάρτητα, όμως, από τον «ευγενικό» χειρισμό, σημασία έχει πως ο Φλαούντας καταδικάστηκε ως απατεώνας και το αποκαλυπτικό ρεπορτάζ της «Κόντρας», που έβγαλε στο φως αυτή τη λαμογιά, δικαιώθηκε. Η μαρτυρία του συντάκτη μας Γερ. Λιόντου ήταν καταλυτική, γιατί ήταν απόλυτα ντοκουμενταρισμένη, σε αντίθεση με τις

καταθέσεις κάποιων δημοσιογράφων-υπερασπιστών του Φλαούντα, που κατέθεσαν ότι ο Φλαούντας υπηρετούσε στο γραφείο Τύπου του υπουργείου Γεωργίας.

Στο δεύτερο βαθμό, εμφανίστηκε ως μάρτυρας υπεράσπισης ο ίδιος ο Τζουμάκας, για να καταθέσει ότι ο ίδιος είχε πάρει τον Φλαούντα στο γραφείο του, με προφορική εντολή! Τι κι αν ο σύντροφος Λιόντος κατέθεσε ολόκληρο πακέτο αποφάσεων του Τζουμάκα, αποδεικνύοντας ότι όλες οι μετακινήσεις υπαλλήλων γίνονταν με υπουργικές αποφάσεις που δημοσιεύονταν στο ΦΕΚ; Η πλειοψηφία του δικαστηρίου (3 προς 2) αθώωσε τον Φλαούντα, κάνοντας αναφορά κυρίως στη μαρτυρική κατάθεση του Τζουμάκα, επικαλούμενη «ορισμένες αμφιβολίες καθόσον αφορά την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση της αξιόποινης πράξης της απάτης σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου»!

Έχοντας διαβάσει τα αποσπάσματα αυτής της απόφασης, που δημοσιεύονται στην απόφαση του Ζ' Ποινικού Τμήματος του ΑΠ, δεν έχουμε κανένα δισταγμό να την χαρακτηρίσουμε κατάπτυστη. Ο Αρειος Πάγος κάνει φύλλο και φτερό την αθωωτική απόφαση, σημειώνοντας ότι το Πενταμελές Εφετείο (η πλειοψηφία) «δεν έλαβε υπόψη του και δεν αξιολόγησε στο σύνολό τους όλα ανεξαιρέτως τα αποδεικτικά μέσα που είχε στη διάθεσή του για να διαμορφώσει την κρίση του, αλλά **επιλεκτικά έλαβε υπόψη του και συνεκτίμησε μερικά μόνο από αυτά, καθώς και περικοπές κάποιων από αυτά**! Και αναφέρει χαρακτηριστικά στοιχεία

του αποδεικτικού υλικού, που ανατρέπουν αυτά που επιστράτευσε το Πενταμελές για να αθώσει τον Φλαούντα. Σημειώνει ακόμα ο Αρειος Πάγος ότι «περαιτέρω, η προσβαλλόμενη απόφαση **περιέχει αντιφάσεις**», τις οποίες και καταγράφει.

Η αναίρεση στον ΑΠ ασκήθηκε, προφανώς, μετά από ενέργειες στελεχών του Νομικού Συμβούλιου του Κράτους. Εκείνο που έχει σημασία είναι πως η ανααιρετική απόφαση, μολονότι δε δικάζει επί της ουσίας, δικαιώνει απόλυτα τις αποκαλύψεις της «Κόντρας». Η πρωτόδικη απόφαση επανήλθε (ποινή-χάδι κατά τη δική μας κρίση) και ο Φλαούντας θα δικαστεί πάλι από το Πενταμελές Εφετείο (με διαφορετική σύνθεση). Στο μεταξύ, ο τύπος αυτός, που του δόθηκε το ελαφρυντικό του προτέρου εντίμου βίου, έχει καταδικαστεί τελεσίδικα, μετά από αγωγή των συνιδιοκτητών του καναλιού NET της Καλαμάτας, ότι «έφαγε» γύρω στις 650.000 ευρώ από την επιχείρησή! Είναι πλέον κατηγορούμενος και ποινικά -σε βαθμό κακουρηγματος- και γι' αυτό, ενώ την ερχόμενη Δευτέρα αντιμετωπίζει και μια δίκη για συκοφαντική δυσφήμιση κατά του μεγαλομετόχου του καναλιού). Καταλαβαίνετε ότι πρόκειται για πραγματικό «μπουμπουκι».

Αυτό το «μπουμπουκι» δεν έχει καθήσει ούτε μια μέρα στη φυλακή, χάρη στην προστασία που του πρόσφεραν οι πασόκοι. Πρώτος και καλύτερος ο Τζουμάκας. Αυτός που έχει προσεγγίσει τον ΣΥΡΙΖΑ και που τα δημοσιεύματα των ημερών τον εμφανίζουν ως υπουργίσιο!

(όπως και τον προηγούμενο διευθύνοντα σύμβουλο) ως εκπρόσωπος υπηρεσιών του μεγάρου Μαξίμου. Λέει ψέματα ο Κιτσάκος; Δεν ακούσαμε κανένα κυβερνητικό στέλεχος να λέει κάτι τέτοιο. Ακόμα και ψέματα να λέει ο Κιτσάκος, το ερώτημα παραμένει: τι είδους δύναμη διέθετε ο Πετσίτης, ώστε να καταστεί απαραίτητος για τον Λαυρεντιάδη και άλλους καπιταλιστές; Αυτή τη δύναμη δεν την αντλούσε, βέβαια, από την πιτσαρία της Καισαριανής, όπου εργαζόταν προηγούμενα, αλλά από τον Παππά.

Υπάρχουν και άλλες... σατανικές συμπτώσεις. Ο Πετσίτης, όπως αποκαλύφθηκε, συνεργαζόταν με κυπριακά δικηγορικά γραφεία που συνεργάζονται με τον περιβόητο Αρτεμίου, τον κύριο δικηγόρο που είχε συνταξιδέψει με τον Παππά στη Βενεζουέλα (για να κάνουν μίζνες, όπως αναγκάστηκε να παραδεχτεί ο Παππάς). Ο οποίος Αρτεμίου συνελήφθη κάποια στιγμή να βγαίνει από το Μαξίμου και δήλωσε πως πήγε για να προωθήσει κάποιο «πρότζεκτ» πελατών του (το οποίο ποτέ δεν είδαμε να υλοποιείται). Πολλές συμπτώσεις, δε νομίζετε;

Ο παμπόνηρος Φλαμπουράρης φρόντισε να διαχωρίσει μόνο τον εαυτό του και τον Τσίπρα από τον Πετσίτη. Κανένας δεν τον πίστεψε, βέβαια, όμως είναι χαρακτηριστικό ότι δεν είπε κουβέντα για τον Παππά. Τον Παππά που έχει εδώ και καιρό εξοβελιστεί από το μέγαρο Μαξίμου ως «εκπεσών άγγελος». Η αντιπολίτευση, όμως, δεν ενδιαφέρεται για τον Παππά. Για τον Τσίπρα ενδιαφέρεται. Γι' αυτό και πρέπει να θεωρούμε σίγουρο ότι θα επανέλθει, μόλις τελειώσει η εκκρεμότητα με το «χωρίζουμε - δε χωρίζουμε» των Τσίπρα-Καμμένου. Ηδη, οι πασόκοι Μανιάτης και Παπαθεοδώρου (ο Μανιάτης το ξέρει το θέμα, γιατί έχει διατελέσει υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας των Σαμαροβενιζέλων) έχουν καταθέσει επίκαιρη ερώτηση και περιμένουν τη σειρά τους για ένα νέο γύρο πετσιτολογίας. Ο πρώτος γύρος, με την επίκαιρη επερώτηση της ΝΔ που οδηγεί σε γενικευμένη συζήτηση, πέρασε «στα κοιτάκια», γιατί ο Βούτσης φρόντισε να βάλει τη συζήτηση στη συνεδρίαση της Παρασκευής 21 Δεκεμβρη (όταν όλοι έτρεχαν για να προτοιμάσουν το χριστουγεννιάτικο τραπέζι).

Οσο δηλητήριο και να χύσετε δε θα στερήσετε το δικαίωμα της άδειας από τον Δ. Κουφοντίνα

Με επικεφαλής το μητσστακαίκο (Κούλης, Ντόρα και υιός) βγήκε και πάλι στο μείντάνι ο γνωστός εσμός των δημοσιογράφων της τρομολαγνείας, για να χύσει το δηλητήριό του ενάντια στην άδεια που πήρε ο Δημήτρης Κουφοντίνας παραμονές της Πρωτοχρονιάς. Αυτή τη φορά το... έγκλημα ήταν διπλό. Ο Κουφοντίνας όχι μόνο πήρε άδεια, αλλά -άκουσον, άκουσον!- είχε και το θράσος να κάνει βόλτα σε αθηναϊκούς δρόμους, όπου κάποιος οπαδός του εσμού φρόντισε να τον φωτογραφίσει (από μακριά, όπως φαίνεται).

Φυσικά ήξεραν πολύ καλά ότι ο Δ. Κουφοντίνας δεν παραβίασε κάποιο όρο της άδειάς του. Για πρώτη φορά η άδεια που του δόθηκε ήταν για την Αττική. Όπως δικαιούταν από την πρώτη στιγμή, αλλά του το στερούσαν, περιορίζοντάς τον μόνο στην κοινότητα Βαρνάβα. Ετσι, μπόρεσε μετά από 16,5 χρόνια να περπατήσει στους δρόμους της Αθήνας, όπως κάθε κρατούμενος που παίρνει άδεια για την Αθήνα. Πρέπει δε να σημειώσουμε, ότι η άδεια ήταν και πάλι κουτσουρεμένη (πέντε μέρες), ενώ έπρεπε να φτάσει το μέγιστο των εννέα ημερών, καθώς ο κρατούμενος δικαιούταν 45 μέρες άδεια κάθε χρόνο και ο Κουφοντίνας δεν έχει πάρει ούτε τις μισές.

Ας το πάρουν απόφαση. Οσο δηλητήριο και να χύσουν, δε θα στερήσουν από τον πολιτικό κρατούμενο Δ. Κουφοντίνα το δικαίωμα στην κανονική άδεια, που το έχει ως κρατούμενος. Οσο δε επιμένουν στις εμετικές δηλώσεις τους τόσο πιο αγαπητό κάνουν στον ελληνικό λαό τον (ήδη αγαπητό) Κουφοντίνα. Γιατί ο λαός, πέρα από πολιτικές συμφωνίες ή διαφωνίες, ξέρει να εκτιμά κάποια χαρακτηριστικά, όπως η σταθερότητα, η αγωνιστική συνέπεια, η εμμονή σε αρχές και αξίες.

Πάρε κόσμε εγκαίνια

Δεν έχουν το θεό τους, θα έλεγε ένας θεοσεβούμενος. Έκαναν εγκαίνια σε ένα σταθμό του μετρό της Θεσσαλονίκης, το οποίο δεν πρόκειται να λειτουργήσει πριν από το 2020 (αν όλα πάνε καλά). Μάλιστα, το σταθμό τον σουλούπωσαν άρον-άρον (πολλές κατασκευές άρχισαν να ξηλώνονται μετά τα εγκαίνια, για να συνεχιστούν κανονικά οι εργασίες), ενώ ό,τι δεν μπορούσε να σουλουπωθεί το αποτύπωσαν σε μουσαμάδες!

Για να λέμε την πάσα αλήθεια, δεν πρωτοτύπησαν σ' αυτό οι συριζαίοι. Τα ίδια έκαναν και οι προηγούμενοι. Μέχρι και μακέτες εγκαινιάζαν. Ακολούθησαν την πεπατημένη, όπως κάνουν εδώ και τέσσερα χρόνια. Θυμόσαστε πόσες φορές έκανε εγκαίνια στην Ιόνια Οδό ο Τσίπρας; Θυμόσαστε το «Ασημένιο Βέλος», την ιταλική αμαξοστοιχία που κουβάλησαν για να κάνουν εγκαίνια της νέας σιδηροδρομικής γραμμής, έκαναν μ' αυτή μια βόλτα Θεσσαλονίκη-Κατερίνη και μετά την έστειλαν πίσω στην Ιταλία, γιατί η γραμμή θ' αργήσει ακόμα να δεχτεί γρήγορα τρένα; Γιατί λοιπόν να μην εγκαινιάσουν και ένα σταθμό στη Θεσσαλονίκη, δυο χρόνια πριν την προγραμματισμένη λειτουργία του μετρό (όταν μάλιστα η ΝΔ είχε κάποτε εγκαινιάσει μια τρύπα, η οποία έγινε γνωστή ως «τρύπα του Κούβελα»);

Αν πάμε πίσω στην ελληνική πολιτική ιστορία, θα διαπιστώσουμε ότι τα εγκαίνια δημόσιων έργων πάντοτε αποτελούσαν βασικό εργαλείο στην προπαγάνδα των αστικών κυβερνήσεων. Και τα έκαναν σε κάθε φάση ενός έργου. Από τον «θεμέλιο λίθο» μέχρι την ολοκλήρωση. Παλιότερα κουβαλούσαν τους βασιλιάδες σ' αυτές τις φιέστες, μετά ήρθε η χούντα και ο Παττακός απογείωσε το σόου, ακολούθησαν ο Λαλιώτης, η Βάσω Παπανδρέου, ο Σουφλιάς που χόρευε και τσάμικο με τους εργολάβους, και τώρα το δίδυμο Σπίρτζη-Τσίπρα. Είναι τόσο αδιάτακτοι που, ενώ ο Τσίπρας έλεγε ότι το μετρό θα λειτουργήσει το 2020, ο Σπίρτζης βγήκε στο ραδιοφωνικό πρωινό δικό του Χατζηνικολάου και έλεγε ότι θα λειτουργήσει το 2019! «Θα γίνουν δρομολόγια το 2019;», ρώτησε ο Χατζηνικολάου που φαίνεται ότι κάτι θυμόταν. «Το 2019 θα γίνονται δοκιμαστικά δρομολόγια», απάντησε ατάραχος ο Σπίρτζης.

Η εμετική φιέστα της Θεσσαλονίκης είχε και ειδικό σκοπό. Να στηρίξει την υποψηφιότητα της Νοτοπούλου για το δήμο της πόλης, το μοναδικό μεγάλο δήμο που ο ΣΥΡΙΖΑ έχει κάποιες ελπίδες να κερδίσει, λόγω της διάσπασης της Δεξιάς σε δυο υποψηφιότητες (Ταχιάς και Ορφανός), της αδυναμίας του ΚΙΝΑΛ να βρει κάποια υποψηφιότητα (η Καϊλή αρνήθηκε) και της υποστήριξης που προσφέρει ο Μπουτάρης στην εκλεκτή του Τσίπρα (προς το παρόν αφανώς, ενδεχομένως αργότερα και εμφανώς). Η πλάκα είναι πως καναδυό φορές που ο κάμεραμαν πήρε εντολή να εστιάσει στη Νοτοπούλου, την έπιασε να παίζει με το κινητό της, την ώρα που μιλούσε ο Τσίπρας (βαριόταν αφόρητα η κυρία). Ο τηλεσκηνοθέτης άλλαζε αμέσως το πλάνο, αλλά η ζημιά είχε γίνει. Ακούς εκεί, να μιλάει ο πρωθυπουργός κι αυτή, αντί να κρέμεται από τα χείλη του, να στέλνει μηνύματα στο φέιμπουκ...

«Μητσάρας» ο Πετσίτης;

Σύμφωνα με τον υπουργό Φρέντο και Φραπέ Αλέκο Φλαμπουράρη, τον μόνο από την παρέα του Μαξίμου που πήρε το λόγο στη συζήτηση της επίκαιρης επερώτησης της ΝΔ για τις σχέσεις ΔΕΠΑ-Λαυρεντιάδη, ο περιβόητος πλέον Μανόλης Πετσίτης ήταν κάποιος παντελώς άγνωστος, ο οποίος κόλλησε δίπλα σ' αυτόν και τον πρωθυπουργό και φωτογραφίστηκε μαζί τους. Όπως έκανε ο αείμνηστος Μητσάρας ένα πράμα.

«Δυστυχώς, κύριε Χατζηδάκη, αν είστε στον δρόμο και δίπλα σας περάσει κάποιος και σας βγάλουν μια φωτογραφία ή είστε στα γραφεία σας όπου μπαίνουν εκατοντάδες κόσμος για να σας βγάλουν μια φωτογραφία, δεν είναι ντροπή μου, αλλά και ντροπή σας να βγαίνετε και να λέτε ή εσείς ή ο συνάδελφός σας δεν άκουσα ποιος από τους δύο το είπε. Σας μπέρδεψα γιατί έχετε ταυτόσημο λόγο σήμερα. Είναι δυνατόν να λέτε ότι είναι φίλος του Πρωθυπουργού ή φίλος του Φλαμπουράρη κάποιος ο οποίος βρέθηκε όταν κερδίσαμε το 2015, απ' ό,τι μου λένε, να είναι δίπλα μας και να τον βγάλουν φωτογραφία; Το καταλαβαίνετε αυτό;», είπε με το γνωστό παραληρηματικό

του λόγο ο κυρ-Αλέκος.

Ο Πετσίτης, όμως, δεν ήταν κάποιος που έβγαλε σέλφι στο δρόμο με τον Τσίπρα και τον Φλαμπουράρη. Ούτε στα κομματικά γραφεία (όπου και πάλι δεν μπεινοβγαίνει ο «πάσα ένας») τραβήχτηκαν οι φωτογραφίες, αλλά στο Μαξίμου. Κι εκεί δεν περνάει ούτε κουνούπι, αν δεν έχει ειδική άδεια. Αλλωστε, ο Πετσίτης υπήρξε «παιδιόθεν φίλος» και «εθελοντής συνεργάτης» του Νίκου Παππά, ο οποίος -φρονίμως ποιών- δεν πήγε στη Βουλή εκείνη τη μέρα (δεν ήταν ερωτώμενος, αλλά αν είχε πολιτική ευθιξία θα έπρεπε να πάει).

Εμείς μια απορία έχουμε και θα θέλαμε να μας τη λύσει ο συνταξιούχος εργολάβος Φλαμπουράρης. Άνθρωπος της πιάτσας είναι, καταλαβαίνει το ερώτημα. Ο Πετσίτης ήταν ένας μεροκαματιάρης στην Καισαριανή. Ξαφνικά βρέθηκε σύμβουλος του Λαυρεντιάδη και άλλων καπιταλιστών. Πώς τα κατάφερε; Τι ακριβώς υπηρεσίες μπορούσε να προσφέρει σ' αυτούς τους καπιταλιστές, ώστε να τον προσλάβουν; Ο Κιτσάκος, ο συριζαίος πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της ΔΕΠΑ, έχει δηλώσει ότι ο Πετσίτης τον επισκεπτόταν

Δεδομένη θεωρεί την καταδίκη του ο φίρερ της νεοναζιστικής ΧΑ

Δεδομένη θεωρεί την καταδίκη του ο φίρερ της νεοναζιστικής ΧΑ. Δεν καλαμπουρίζουμε, ούτε υπερβάλλουμε. Από τις 19 Σεπτεμβρίου του 2018, ο Μιχαλολιάκος άρχισε να μιλάει ανοιχτά για τη βέβαιη καταδίκη του και να παρομοιάζει τον εαυτό του με τον Σωκράτη και τη δίκη του με τη δίκη του Σωκράτη. Προσπαθώντας δε να τονώσει το πολύ πεσμένο ηθικό των μελών και στελεχών του νεοναζιστικού μορφώματος, τους λέει πως κι αν καταδικαστούν, θα δικαιωθούν στο μέλλον.

Στις 30 Οκτώβρη του 2018, ο φίρερ έβαλε τον συνήγορό του (και αδελφό του) Π. Μιχαλόλια να κάνει μια δήλωση με την οποία έγλειψε το δικαστήριο που δικάζει την υπόθεση των νεοναζιστών της ΧΑ. Ιδού μικρό απόσπασμα της δήλωσης και της στιχομυθίας του Π. Μιχαλόλια με την πρόεδρο (ολόκληρη τη δήλωση μπορείτε να τη διαβάσετε στο http://www.eksegersi.gr/ckeditor_assets/attachments/2501/dhlwsh_p_michalolia.pdf):

Πρόεδρος: Έχετε διαπιστώσει, δηλαδή, μέχρι τούδε καμία...

Π. Μιχαλόλιας: Καμία. Εχουμε δηλώσει απόλυτη εμπιστοσύνη. Δηλώνουμε, ότι έχουμε απόλυτη εμπιστοσύνη να δεχθούμε οποιαδήποτε απόφαση και οποιαδήποτε κρίση του δικού σας δικαστηρίου. Αλλά κανένας υπουργός, κανένας πρόεδρος της Βουλής, κανένας εξωθεσμικός παράγοντας δεν μπορεί να παρεμβαίνει στην διαδικασία.

Όπως έχουμε σημειώσει, αυτή η γλειψιματική δήλωση εντάσσεται στην τακτική του συνηγόρου του φίρερ να χτίζει για τον εντολέα του το ελαφρυντικό της ειλικρινούς μεταμέλειας μετά τις πράξεις (ανθρωποκτονίες, απόπειρες ανθρωποκτονίας κ.ά.) της εγκληματικής οργάνωσής του.

Ο φίρερ δε χάνει ευκαιρία να λέει στους οπαδούς του πως δε θα υποστεί τη σημαία του αγώνα, ότι κι αν συμβεί. Ελεγε πρόσφατα, στις 9 Δεκεμβρίου του 2018, στο κλείσιμο της ομιλίας του στο Κιλκίς: «Συναγωνιστές και συναγωνίστριες σας ευχαριστώ θερμά που με τιμήσατε με την παρουσία σας και να δηλώσω, ότι θα είμαι πάντα στο πλευρό σας, ότι δεν πρόκειται να υποχωρήσω, και δεν πρόκειται να υποστεί τον αγώνα **ό,τι και εάν συμβεί**. Οτι για εμάς πάνω απ' όλα είναι η Ελλάδα και **ό,τι και να γίνει** θα κρατήσουμε πιστά την γαλανόλευκη ψηλά και τα ιστορικά λάβαρα».

Αυτό το επαναλαμβανόμενο «ό,τι και εάν γίνει», που εμφανίζεται «στο ξεκάρφωτο» σε μια ομιλία, δείχνει ότι ο φίρερ των νεοναζιστών θεωρεί βέβαιη την καταδίκη του. Μετά δε την ολοκλήρωση των Αναγνωστών Εγγράφων του κατηγορητηρίου και ειδικά του Αναγνωστέου Εγγράφου 327, που περιέχει όλο το ηλεκτρονικό υλικό που κατασχέθηκε στο σπίτι του, φαίνεται πως ζει υπό το άγχος της επερχόμενης καταδίκης του.

Το ακροατήριο που παρακολου-

θησε την ομιλία του φίρερ στο Κιλκίς ήταν γύρω στα 130 άτομα. Αυτό φαίνεται πως τον εξόργισε, γιατί προφανώς περίμενε περισσότερο κόσμο. Ετσι, σε κάποιο σημείο της ομιλίας του επιτέθηκε στον ελληνικό λαό λέγοντας: «Αλλά θλίβομαι για το **κατάντημα του λαού μας**, που δεν αφορά όλους εσάς που είστε μέσα στην αίθουσα, που **είστε ο ανθός του ελληνικού έθνους** που αντιστέκεται». Ανθός του ελληνικού έθνους μερικές δεκάδες απόγονοι των ταγματαλίων της περιοχής, που συνεργάστηκαν με τους γερμανούς κατακτητές, και των φασιστών της χούντας του 1967!

Θετική ψήφο στη Θάνα από τη ΧΑ!

Στις 19 Δεκεμβρίου του 2018, στην Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής συζητήθηκε η κυβερνητική πρόταση για την τοποθέτηση της πρώην προέδρου του Αρείου Πάγου και μέχρι τότε επικεφαλής του Νομικού Γραφείου του πρωθυπουργού, Β. Θάνου, ως προέδρου της Επιτροπής Ανταγωνισμού. Στη συγκεκριμένη Επιτροπή το νεοναζιστικό μόρφωμα εκπροσωπεί ο βουλευτής Αϊβατιδής. Δε χρειάζεται να θυμίσουμε ότι κανένας χρυσαυγίτης, είτε βουλευτής είτε στέλεχος, δεν ενεργεί προσωπικά, αλλά εκτελεί εντολές του φίρερ. Ο Αϊβατιδής, λοιπόν, επικαλούμενος το «θετικό του στερεότυπο για τον δικαστή και τον εισαγγελέα, ότι είναι αμερόληπτος, αντικειμενικός και ανεξάρτητος», έδωσε στη Θάνα τη θετική ψήφο της ΧΑ.

Είπε ο Αϊβατιδής: «Προξενεί κατάπληξη η επιστολή του κ. Μητσοτάκη στην αρμόδια Επίτροπο Ανταγωνισμού κ. Μαργκρέτε Βεστάγερ. Φοβάμαι ότι μέσω της επιστολής αυτής ο κ. Μητσοτάκης επιχειρεί να υπερακοινώσει την αρμοδιότητα της Επιτροπής μας. Και **εάν θεωρηθεί ότι αποτελεί ένα σφάλμα η πρόταση της κυβέρνησης στο πρόσωπο της κ. Θάνου, είναι πολύ μεγαλύτερο σφάλμα η επιστολή αυτή. Διότι αποτελεί όχι απλώς ένα ψήγμα, ένα δείγμα, μια σοβαρή ένδειξη της διάθεσης της ΝΔ να εκχωρήσει εθνική κυριαρχία. Διότι εμείς ως ΧΑ, είναι γνωστό κ. πρόεδρε, ότι είμαστε υπέρ του ανεκχώρητου της**

εθνικής κυριαρχίας σε οποιαδήποτε μορφή και σε όλα τα επίπεδα. Κύριε πρόεδρε, έχοντας υπηρετήσει 16 χρόνια στο υπουργείο Δικαιοσύνης ως ιατροδικαστής και έχοντας διατελέσει πρόεδρος της Ενώσεως Ιατροδικαστών, **έχω ένα θετικό στερεότυπο. Αυτό το θετικό στερεότυπο αφορά στο δικαστή και στον εισαγγελέα γενικά. Είναι αμερόληπτος, αντικειμενικός και ανεξάρτητος. Δεν μπορώ αυτό να το παρακάμψω. Θα ψηφίσουμε ως ΧΑ θετικά για την κ. Θάνου και παρών για τους υπολοίπους προτεινόμενους».**

Η τοποθέτηση του Αϊβατιδής είναι δομημένη με τέτοιο τρόπο ώστε να γίνει αποδεκτή από τους χρυσαυγίτες όλων των διαβαθμίσεων, στελέχη, μέλη και οπαδούς. Γι' αυτό ξεκίνησε σχολιάζοντας την επιστολή Μητσοτάκη στην Επίτροπο Ανταγωνισμού, χαρακτηρίζοντάς την μεγαλύτερο σφάλμα από την κυβερνητική πρόταση για τη Θάνα, αν αυτή θεωρηθεί σφάλμα, γιατί εκχωρεί εθνική κυριαρχία. Εφταξε έτσι ένα ιδεολογικό άλλοθι για να περάσει στη συνέχεια στην προσωπική του θέση, ως ιατροδικαστής, για το ρόλο του δικαστή και του εισαγγελέα. Έχει, λέει, ένα θετικό στερεότυπο (ότι ο δικαστής και ο εισαγγελέας είναι γενικά αμερόληπτος, αντικειμενικός και ανεξάρτητος!), που δεν μπορεί να το παρακάμψει με τίποτα. Παίρνει πάνω του τη θετική ψήφο στη Θάνα (αλλά και τη θέση για το αμερόληπτο, το αντικειμενικό και ανεξάρτητο των δικαστών και εισαγγελέων, γενικά), για να προφυλάξει τον φίρερ Μιχαλολιάκο από την κατακραυγή που αναμενόταν. Να παρουσιάσει τη θετική ψήφο στη Θάνα ως προσωπική πρωτοβουλία του, εν αγνοία του Αρχηγού.

Είναι η γνώριμη τακτική του φίρερ, να βάζει μπροστά στελέχη της ΧΑ (το έκανε και με τον Μπαρμπαρούση) να κάνουν δηλώσεις ή να παίρνουν θέσεις και μετά, αν προκληθεί θύελλα να τους αδειάζει ή και να τους διαγράφει. Ο Αϊβατιδής ψήφισε θετικά για τη Θάνα εκτελώντας εντολή του φίρερ Μιχαλολιάκου. Αποδέκτες του δόγματος του «θετικού στερεότυπου» για το αμερόληπτο, το αντικειμενικό και ανεξάρτητο των δικαστών και εισαγγελέων, γενικά, δεν είναι η Θά-

να, αλλά η πρόεδρος, οι εφέτες και οι εισαγγελείς της δίκης της ΧΑ. Η ταύτιση του «θετικού στερεότυπου» του Αϊβατιδής με τη γλειψιματική δήλωση του συνηγόρου Π. Μιχαλόλια κάθε άλλο παρά τυχαία είναι. Είναι εκφάνσεις της ύστατης προσπάθειας του φίρερ και των βουλευτών της ΧΑ να χτίσουν το ελαφρυντικό της ειλικρινούς μεταμέλειας μετά τις εγκληματικές πράξεις του νεοναζιστικού μορφώματος. Κι αν αυτό δεν χτιστεί για όλους τους βουλευτές, να χτιστεί τουλάχιστον για τον φίρερ (η δήλωση Π. Μιχαλόλια έγινε αποκλειστικά γι' αυτόν).

Και βέβαια, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο «παλικαράς» Μιχαλολιάκος, στην κατάθεσή του στους ανακριτές την 1η Οκτώβρη του 2013, αποκήρυξε όλη την εγκληματική δράση του νεοναζιστικού μορφώματος της ΧΑ (στο οποίο ό,τι γίνεται γίνεται μετά από δικιές του εντολές) προκειμένου να σώσει το σαρκίο του (ολόκληρη την απολογία Μιχαλολιάκου, με την οποία ξεβρακώνεται μόνος του, μπορείτε να διαβάσετε στο http://www.eksegersi.gr/ckeditor_assets/attachments/2502/apologia_firer_fast_color_scan_to_a_pdf_file_1686.pdf).

Δικαιολόγηση «απ' έξω»

Στην ιστοσελίδα της ΧΑ δε γράφκε λέξη για τη θετική ψήφο στην Θάνα, προφανώς για να μην προκληθεί θύελλα στο σκληρό πυρήνα της συμμορίας. Για να είναι καλυμμένος, όμως, ο φίρερ έβαλε τον χρυσαυγίτη Λευτέρη Πανούση να δικαιολογήσει τη θετική ψήφο, μέσα από το προσωπικό του blog (panusis.blogspot.gr), για να εμφανιστούν οι θέσεις του ως προσωπικές. Αν αυτές οι θέσεις δημοσιεύονταν στην ιστοσελίδα της ΧΑ ή του «Εμπρός», θα εκλαμβάνονταν αμέσως ως θέσεις του Μιχαλολιάκου, πράγμα που δεν το ήθελε ο φίρερ (γι' αυτό, άλλωστε, δεν πήρε θέση για τη θετική ψήφο του Αϊβατιδής).

Στις 20 Δεκεμβρίου ανέβασε ο Πανούσης στο blog του το αβανταδόρικο άρθρο για τη θετική ψήφο της ΧΑ στη Θάνα και στις 4 Γενάρη έσπευσε η ΧΑ, με εντολή Μιχαλολιάκου, φυσικά, να ανεβάσει στην ιστοσελίδα της άρθρο με τίτλο «Πέρα από κάθε όριο η διαστρέβλωση της αλήθειας».

Παραθέτουμε δύο αποσπάσματα από το άρθρο αυτό:

«Ένα προσωπικό άρθρο του Λευτέρη Πανούση που γράφτηκε στο προσωπικό του ιστολόγιο στις 20 Δεκεμβρίου και εκφράζει προσωπικές και μόνο απόψεις διαστρεβλώθηκε και παρουσιάστηκε ως δήθεν άποψη - απάντηση της Χρυσής Αυγής επί του θέματος», γράφουν οι χρυσαυγίτες. Δε γράφουν τίποτα, όμως, για τη θετική ψήφο του μορφώματος, μέσω Αϊβατιδής, στην τοποθέτηση της Θάνα στην Επιτροπή Ανταγωνισμού. Για την ταμπακέρα τίποτα!

«Επαναλαμβάνουμε πως ο συγκεκριμένος αρθρογράφος εξέφρασε μία προσωπική άποψη και δεν συνεργά-

ζεται ούτε με την εφημερίδα "Χρυσή Αυγή", ούτε με το "Εμπρός". Με αυτήν την διαστρέβλωση της αλήθειας όμως επιχειρούν τα συστημικά παπαγαλάκια να παρέμβουν ακόμα μία φορά στην Δικαιοσύνη», γαβγίζουν οι χρυσαυγίτες, λέγοντας για μια ακόμα φορά ψέματα.

Γιατί ο Πανούσης συνεργάζεται και με τις δύο φασιστοφυλλάδες.

Για παράδειγμα, στις 11 Νοέμβρη του 2015, δημοσιεύτηκε στη διαδικτυακή έκδοση της «Χρυσής Αυγής» άρθρο του Πανούση, με τίτλο «Βωμοί και οι λαμπαδηφόροι των αρχαίων χρόνων αναβιώνουν στις πορείες του Μαϊανδρου και της Ελληνικής σημαίας» (<http://www.xryshaygh.com/enimerosi/view/bwmoi-kai-oi-lampadhforoi-twn-archaiwn-chronwn-anabiwnoun-stis-poreies-tou#ixzz5blTrti2K>).

«Την Κυριακή 1η Νοεμβρίου **οι άνθρωποι της Χρυσής Αυγής πενθούσαμε** τους νεκρούς μας. Τον Γιώργο Φουντούλη και τον Μάνο Καπελώνη. Ωστόσο η έννοια του πένθους **για εμάς τους χρυσαυγίτες** έχει και μια άλλη διάσταση, απ' αυτή που του δίδουν οι σημερινοί νεοέλληνες, εμποτισμένοι εξ' ολοκλήρου πια, από τα ανόητα στερεότυπα της δυτικής μικροαστικής κουλτούρας», έγραφε ο Πανούσης. Ο τύπος δεν είναι κάποιος συμπαθών, αλλά βέρος χρυσαυγίτης. Και το λέει με καμάρι. Γι' αυτό, άλλωστε, το πόνημά του δημοσιεύτηκε στην επίσημη ιστοσελίδα του νεοναζιστικού μορφώματος.

Στις 28 Φλεβάρη του 2015, δημοσιεύτηκε στο «Εμπρός» άρθρο του Πανούση με τίτλο «Το γέλιο της Χρυσής Αυγής», κάτω από το οποίο έγραφε: «Αυτό το **κειμενάκι** μου από πάνω δημοσιεύθηκε στην καλή εφημερίδα **Εμπρός που κυκλοφορεί σήμερα, Σάββατο 28-2-2015**. Θα βρείτε πολύ δυνατά άρθρα, όπως αυτά που σας δίνω εδώ από κάτω». Στο τέλος του άρθρου ο Πανούσης έγραφε: «Οσοι/ες διαθέτουν ανοιχτά μυαλά, αξίζει να τη διαβάσουν, κι' ας μην γουστάρουν **εμάς τους Χρυσαιγίτες - ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ!**»

Ο Πανούσης, λοιπόν, είναι χρυσαυγίτης, αρθρογράφος και στη «ΧΑ» και στο «Εμπρός», το δε προσωπικό του blog είναι συκοινωνούν δοχείο με τις επίσημες ναζιστοφυλλάδες. Για παράδειγμα, στις 9 Σεπτεμβρίου του 2015, η Χρυσή Αυγή δημοσίευσε στην ηλεκτρονική της έκδοση συνέντευξη που έδωσε η Δημοπούλου (γυναίκα του Παππά και διευθύντρια του «Εμπρός») στον Πανούση και είχε ανέβει μια μέρα πριν στο blog του. Η ναζιστική ιστοσελίδα δημοσίευσε απόσπασμα της συνέντευξης και στη συνέχεια παρέπεμψε στο blog του Πανούση, ωθώντας τους χρυσαυγίτες να το παρακολουθούν ως δικό τους blog (δείτε: <http://www.xryshaygh.com/enimerosi/view/sunenteujh-ths-sunagwnistrias-eirhnhs-dhmoypoulou-pappa-ston-leuterh-panoush#ixzz5botgogHi>).

Όπως φαίνεται από την ιστοσελίδα της ΧΑ, ο Πανούσης έκανε και κοινές εκπομπές με τη Δημοπούλου-Παππά («Η Φωνή της Αλήθειας» 449/4.1.2016 και 497/22.3.2016). Ο Πανούσης, λοιπόν, ούτε άσχετος ούτε περαστικός είναι, ούτε απλό μέλος της ΧΑ. Είναι στελεχάρα του νεοναζιστικού μορφώματος σε έναν πολύ σημαντικό

τομέα, τον τομέα της ιδεολογίας και της προπαγάνδας. Απλά, βόλευε τον φίρερ να παρουσιάζει το άρθρο του Πανούση ως προσωπικό. Γιατί αυτό το άρθρο είναι δομημένο έτσι που από τη μια να εκτονώνει τις διαμαρτυρίες των χρυσαυγιτών και από την άλλη να πείσει ότι η θετική ψήφος στη Θάνου ήταν ένα αναγκαίο κακό, προκειμένου να προστατευθούν ο φίρερ και οι βουλευτές της ΧΑ.

Επαναλαμβάνουμε ότι πρόκειται για πάγια τακτική του φίρερ. Τα ίδια δεν έκανε με τον Ρουπακιά; Όταν ο τελευταίος δολοφόνησε τον Παύλο Φύσσα, με κεντρική εντολή όπως έχει πλέον αποδειχτεί, ο φίρερ έλεγε πως έδρασε προσωπικά και για λόγους... ποδοσφαιρικής αντιδικίας. Για να αποδειχτεί γρήγορα ότι ο Ρουπακιάς δεν ήταν συμπαθών ή απλό μέλος, αλλά στέλεχος της νεοναζιστικής συμμορίας.

Ο Πανούσης, προκειμένου να ενισχύσει τη θέση του φίρερ ότι με το άρθρο του εξέφρασε την προσωπική του θέση, ισχυρίζεται ψευδώς ότι δεν υπήρξε καν μέλος της ΧΑ (αυτός που καμάρωνε ως χρυσαυγίτης)! Στην αρχή του άρθρου «τα χώνει» στην ηγεσία της ΧΑ για τη θετική ψήφο στη Θάνου, με προφανή σκοπό να κατευνάσει τις διαμαρτυρίες του σκληρού πυρήνα και των ψηφοφόρων της ΧΑ. Στη συνέχεια, όμως, κάνει στροφή 180 μοιρών, υπερασπίζεται τη θετική ψήφο στη Θάνου και «τα χώνει» σε αυτούς που διαμαρτύρονται, ψέγοντάς τους με το ερώτημα, πού ήσασταν «όταν ήρθαν και περάσανε χειροπέδες στον κ. Μιχαλολιάκο, στον κ. Κασιδιάρη, στον κ. Παππά και σε όλα τα ηγετικά στελέχη της Χρυσής Αυγής»;

Γράφει ο Πανούσης: «Προτού όμως βιαστείτε να ρίξετε το ανάθεμα στον Λαϊκό Σύνδεσμο και στην ηγεσία του, έχω να σας πω δυο κουβέντες. Ζυγισμένες, σταράτες και σέρτικες, χωρίς διπλολαλίες και στρεψοδικίες... Σε όλες τις ευνομούμενες χώρες του κόσμου, οι άνθρωποι που κατηγορούνται για κάποιο βαρύ αδίκημα, έχουν από τον ίδιο τον νόμο το δικαίωμα, να πουν οτιδήποτε πιστεύουν ότι θα ελαφρύνει τη θέση τους. Γι' αυτό και οι κατηγορούμενοι δεν τιμωρούνται, ακόμα και αν αποδειχτεί ότι είπαν κάποιο ψέμα ή ότι απέκρουσαν στοιχεία που θα τους επιβαρύνανε. Και όλοι μας ξέρουμε ότι η ηγεσία της Χρυσής Αυγής, αυτή τη στιγμή που μιλάμε, είναι κατηγορούμενη για σοβαρότατο «αδίκημα», που σηκώνει μέχρι και 20 χρόνια φυλάκιση [εγκληματική οργάνωση].

Και έρχομαι τώρα εγώ και σας ερωτώ, να

μου απαντήσετε με το χέρι στην καρδιά... Αν εσάς σας είχαν τυλίξει στο σιδηρό πλέγμα μιας τέτοιας κατηγορίας, με όλη τη δικαστική εξουσία να βρίσκεται στο στόχαστρο αδίστακτων καθεστωτικών συμμοριτών, με τα γνωστά τηλεφωνήματα προς “παναθηναϊκάκηδες”, με τους Ρουβίκωνες και τους Κουφοντίνες να σουλατσάρουν έξω από τα δικαστικά μέγαλα γιομάτοι απειλές και θάνατο, με ένα κράτος ολοσχερώς ελεγχόμενο από συμμορίες πρακτόρων και εντολοδόχων των παγκόσμιων νονών, με τα πάντα όλα εναντίον σας, δημοσιογράφους, παπαγαλάκια, μπάτσους, αντιτρομοκρατικές, φονιάδες και μισθοδοτούμενους δημίους, μέχρι και την κ. Μποφίλιου που λέει ο λόγος, τι θα κάνατε;

Λοιπόν; Πόσο ήρωες θα είσαστε, όταν θα ξέρατε ότι ο δικαστής, ο μπάτσος, ο μάρτυρας κατηγορίας, ο κουκουλοφόρος, ο ρουφιάνος, ακόμα-ακόμα και ο απλός πολίτης που χειραγωγείται από τα καθεστωτικά ΜΜΕ, ετοιμάζεται να σας κατακρεουργήσει; **Θα κάματε τη χάρη στην όποια αρχιδικαστίνα Θάνου, να την ψηφίσετε για πρόεδρο όπου αυτή γούσταρε [ακόμα και του Ολυμπιακού, που λέει ο λόγος] για να μη έρθετε σε σύγκρουση με το δικαστικό κατεστημένο, που [κακά τα ψέμματα] ακούει για Τσίπρες, Κουφοντίνες και Ρουβίκωνες και κατουριέται απάνω του; Όταν μάλιστα από αυτά τα δικαστικά, παραδικαστικά, επιδικαστικά και καταδικαστικά κογκλάβια, κρεμόταν η ζωή σας;**

Ερωτώ... Και μην βγείτε τώρα να μου πείτε πως εσείς θα κρατούσατε ψηλά τη σημαία και θα δίνετε και τη ζωή σας ακόμα για τις ιδέες σας.

Διότι θα σας απαντήσω ορθά-κοφτά - τότε γιατί δεν τη δώσατε, όταν ήρθαν και περάσανε χειροπέδες στον κ. Μιχαλολιάκο, στον κ. Κασιδιάρη, στον κ. Παππά και σε όλα τα ηγετικά στελέχη της Χρυσής Αυγής; Ή μήπως αμφιβάλλετε ότι, αν απόξω από τη ΓΑΔΑ, τότε που τους έφερναν σιδηροδέσμιους, υπήρχαν 100.000 εθνικιστές [από τις 500.000 που είχαν ψηφίσει τη Χρυσή Αυγή] θα τολμούσε ο κάθε Σαμαράς να παίρνει τηλέφωνα στους “παναθηναϊκάκηδες”;

Λοιπόν, καλοί μου ήρωες εθνικιστές και πατριώτες; **Πού είμαστε, τότε;** Διότι αν εμείς είμαστε απόντες, πώς έχουμε μούτρα να βγαίνουμε και να κατηγορούμε ανθρώπους, που αγωνίζονται [και ελίσσονται, αν θέλετε] για την ελευθερία τους και τις ζωές τους; **Ο αναμάρτητος από εμάς, ας ρίξει πρώτος την πέτρα...**

Κι ύστερα, δεν κατάλαβα... Από πού και ως πού θα ψέξουμε τους βουλευτές και τα ηγετικά στελέχη της Χρυσής Αυγής, επειδή κάνουν κάποιους ελιγμούς [έστω και εντελώς αχώνευτους για έναν εθνοσοσιαλιστή] προκειμένου να αποφύγουν αυτή τη στιγμή θανάσιμες συγκρούσεις, με το πανίσχυρο δικαστικό κύκλωμα; Πολιτικοί δεν είναι; Ξέρετε εσείς να ασκήθηκε ποτέ πολιτική με τον σταυρό στο χέρι; Εδώ κοτζάμ Χίτλερ συνεργάστηκε με Εβραίους μεγιστάνες του πλούτου, προκειμένου να μην τον εξαφανίσουν, όταν ακόμα τον κυνηγούσαν για “κινήματα σε μπουραρίες” και τέτοια. Μαλάκες είναι οι χρυσαυγίτες να βάνουν το κεφαλάκι τους στο στόμα του λύκου;

Και σας τα λέγω αυτά εγώ, που δεν είμαι ούτε πολιτικός ούτε κομματικό στέλεχος, ούτε καν κομματικό μέλος και που δεν θα ήθελα ποτέ μου να είμαι. Ωστόσο, το ξεκαθαρίζω με πάσαν ειλικρίνεια. **Αν ήμουν στη θέση αυτών που με τόση ευκολία τους κατηγορείτε για συμβιβασμούς με το καθεστώς, τα ίδια θα έκαμα.** Και θα ψήφιζα, όχι την κ. Θανου αλλά και τον διάβολο αν χρειαζόταν για να παραμείνω ζωντανός στην πολιτική σκηνή. Κι ας μην με λέγανε ήρωα...

Γιατί κακά τα ψέμματα αδέρφια μου Ελληνες... Προκειμένου να μην σβηστούν οι ήρωές μας [όπως ο Παύλος Μελάς] και οι μνήμες μας απο τα σχολικά μας βιβλία και τη συλλογική μας μνήμη, πρέπει κάποιοι σαν τους “κατηγορούμενους” χρυσαυγίτες να παραμείνουν ζωντανοί, στο προσκήνιο της πολιτικής μας ιστορίας. Κι αν χρειαστεί, ας ψηφίσουν και την Τασία για το επόμενο Greece's top model. Οι πόλεμοι [και όχι μόνον οι μάχες] κερδίζονται ενίοτε με την πονηριά. Ειδικά όταν ο αντίπαλος φαίνεται να κατέχει όλα τα όπλα. Και οι νοούντες, ας νοήσουν...

Πού είμαστε τότε, ρε παιδιά; Γιατί δεν βλέπω εκατό χιλιάδες ελλινόψυχους ήρωες στα δικαστήρια της Ευελπίδων, να διαμαρτύρονται για την κατάφωρη αδικία κατά των ηγετικών στελεχών της Χρυσής Αυγής... Ε λοιπόν, ο αναμάρτητος ας ρίξει πρώτος την πέτρα. Οχι εγώ, πάντως...».

Δε νομίζουμε ότι μένει η παραμικρή αμφιβολία για το ότι ο «ανεξάρτητος» Λευτέρης Πανούσης ανέλαβε να υπερασπιστεί τη θετική ψήφο της ΧΑ στη Θάνου και να «εκλαϊκεύσει» τη σχετική επιχειρηματολογία, καθ' υπαγόρευση του φίρερ Μιχαλολιάκου.

Γεράσιμος Λιόντος

Προβολές και συζητήσεις

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΣΚΟΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΒΕΡΝΕΡ ΧΕΡΤΖΟΓΚ

Έχει αποκληθεί από τον Φρανσουά Τριφύ, ο σπουδαιότερος εν ζωή σκηνοθέτης, ιδιοφυΐα, παράφρων, μεγαλομανής, ρομαντικός. Έχει πυροβοληθεί στη διάρκεια συνέντευξης, έχει δημοσίως φάει το παπούτσι του, έχει περπατήσει από το Μόναχο στο Παρίσι για να δει την ετοιμοθάνατη κριτικό κινηματογράφου Λότε Αϊσενερ. Τα πολλά και επεισοδιακά ανέκδοτα που αφορούν τη ζωή του, όμως, χωρούν μπροστά στο κινηματογραφικό σύμπαν που έχει δημιουργήσει τις τελευταίες πέντε δεκαετίες. Γεννημένος το 1942 στη Βαυαρία, ο Χέρτζογκ ξεκίνησε να κινηματογραφεί το 1962 με μια κάμερα κλεμμένη από την Κινηματογραφική Σχολή του Μονάχου και έως σήμερα έχει δημιουργήσει πάνω από εβδομήντα ταινίες και ντοκιμαντέρ μικρού και μεγάλου μήκους, έχει σκηνοθετήσει όπερες και διδάξει σεμινάρια σκηνοθεσίας.

Σε διαρκή αναζήτηση της «εκστατικής αλήθειας», όπως την ονομάζει, μιας αλήθειας που δε βάζει στεγανά ανάμεσα στην πραγματικότητα και τη φαντασία, ο Χέρτζογκ ειδικεύεται στο να δοκιμάζει κάθε είδους όρια. Από τα όρια και τις εσχατιές του φυσικού κόσμου, με ντοκιμαντέρ στο Νότιο Πόλο, σε ενεργά ηφαίστεια, σε προϊστορικές σπηλιές, μέχρι τα όρια του ανθρώπου: της τρέλας, της ματαιοδοξίας, του κουράγιου, της θέλησής του, ακόμη και τα φυσικά, σωματικά όρια των ηθωποιών και των συνεργιών του. Χαρακτηριστικά από τα πολυάριθμα συμβάντα της σταδιοδρομίας του, η υποβολή σε ύπωση ολόκληρου του καστ της «Καρδιάς από Γυαλί» ή η πραγματική, χωρίς ειδικά εφέ, μεταφορά ενός ατμόπλοιου πάνω από ένα βουνό για τις ανάγκες του «Φιτζκάρλντο».

Ο Χέρτζογκ μένει εκστατικός μπροστά στη φύση. Οι επιβλητικές εικόνες του από φυσικά τοπία προδίδουν ένα λυρικό θαυμασμό, ενώ ο άνθρωπος, που συχνά οδηγεί τη φύση στην καταστροφή, από συμφέρον, απληστία ή αδιαφορία, δε μένει ατιμώρητος. Στα ντοκιμαντέρ του, ο Χέρτζογκ δεν ενδιαφέρεται να καταγράψει την προφανή πραγματικότητα με ρεπορταζιακή αντίληψη ή αποδεδειγμένα γεγονότα, την «αλήθεια του λογιστή», όπως την αποκαλεί. Αντίθετα, πλέκει την πραγματικότητα με μυθολογικά στοιχεία κατά το δοκούν, αποσκοπώντας στην εξυπηρέτηση του μύθου που θέλει να εξιστορήσει. Βιογραφίες ιστορικών προσώπων, αληθινές ιστορίες, ανθρωπολογικές μελέτες, φιλοσοφικοί και υπαρξιακοί στοχασμοί, αλληγορίες, ταξίδια σε απόμακρες γωνιές του κόσμου, η επαφή με πρωτόγονες φυλές, είναι κάποιες από τις κύριες θεματικές γραμμές της φιλομορφίας του.

Σε αυτό το μικρό αφιέρωμα προβάλλονται τέσσερις ταινίες μυθολογίας από την πρώιμη περίοδο του έργου του Χέρτζογκ, σε τρεις από τις οποίες πρωταγωνιστεί ο Κλάους Κίνσκι. Το νήμα που τις συνδέει, και το οποίο διατρέχει όλο το έργο του, είναι το ανθρώπινο σκότος, σε ποικίλες εκφάνσεις και με ποικίλες καταλήξεις, κάτι που ο αμφιλεγόμενος πρωταγωνιστής και «άσπονδος φίλος» του Χέρτζογκ γνωρίζει καλά.

-Παρασκευή 11/01/2019-

ΑΓΚΙΡΕ, Η ΜΑΣΤΙΓΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

(Aguirre, der Zorn Gottes, Δυτική Γερμανία, 1972, 94')

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Βέρνερ Χέρτζογκ - **Φωτογραφία:** Τόμας Μάουχ - **Μοντάζ:** Μπεάτε Μάινκα-Γιέλιγκχαους - **Μουσική:** Πόπολ Βουχ - **Ηθοποιοί:** Κλάους Κίνσκι, Χελένα Ρόχο, Ρούι Γκέρα - **Παραγωγή:** Βέρνερ Χέρτζογκ, Ντανιέλ Καμινό, Χανς Πρέσερ, Λούκι Στίπετιτς.

Εναρξη 8:30 - Είσοδος ελεύθερη

«Πονάνε» πολύ οι νεοναζιστές

«Πονάνε» πολύ οι νεοναζιστές της Χρυσής Αυγής από τα ρεπορτάζ και τις αναλύσεις της εφημερίδας μας για τη συνεχιζόμενη δίκη τους στο Τριμελές Εφετείο Κακουρηγμάτων. Γι' αυτό και για δεύτερη φορά μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα, ο «ινστρούκτορας» του νεοναζιστικού μορφώματος Γιώργος Μάστορας (ψευδώνυμο του Γεωργίου Μισιάκα) αναφέρθηκε σε μας.

Το ρυπαρογράφημα δημοσιεύτηκε στη ναζιστοφυλλάδα την Πέμπτη 3 Γενάρη και έχει τίτλο «Ηρωες και προδότες στην Αλβανία του Χότζα»! Πώς συνδέεται η «Αλβανία του Χότζα» με τη δίκη της ΧΑ; Μέσω της «Κόντρας»! Παραθέτουμε ολό-

κληρη τη σχετική αναφορά του Μισιάκα, γιατί το ύφος αποκαλύπτει το «σκύλιασμα» και τον πανικό των ναζιστών: «Ελεεινά σταλινικά υπολείμματα εκείνης της εποχής, χωρίς ουσιαστικό λόγο πολιτικής ύπαρξης πια, προσπαθούν να κερδίσουν σήμερα τα 15 λεπτά απόσπασης από τον βούρκο της ανυπαρξίας τους, με το να προκαλούν την αηδία και τον γέλωτα, “επιχειρηματολογώντας” για τα τεκταινόμενα στην δίκη της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ, κινούμενοι ως “ουρά” (αλλά και... “ούρα”) του συστήματος κατά του Κινήματος των Ελλήνων Εθνικιστών. Οσο θράσος εκπέμπουν στην “ενημέρωση” και τις “αναλύσεις” από τις συνεδριάσεις, τόσο θάρρος και στοιχειώδης ανδρισμός

λείπει σ' αυτούς τους δειλούς για να απαντήσουν για τον... σταλινικό ψυχαναγκασμό που διέπει την τρικυμισμένη δυστυχή ύπαρξή τους, που μισεί τους πάντες και τα πάντα που κινούνται εκτός του μπολσεβικικού μικρόκοσμού τους. Αυτά, και πολύ ασχοληθήκαμε με αυτούς τους μίζερους μισανθρώπους...».

Δε θ' ανοίξουμε, βέβαια, διάλογο με τον «ινστρούκτορα» του νεοναζισμού. Το ότι ξεκινά από την Αλβανία και φτάνει στη δίκη της εγκληματικής συμμορίας για να ψέξει τα ρεπορτάζ των... ανύπαρκτων της «Κόντρας» (τίποτ' άλλο και κανέναν άλλο) δείχνει ότι αυτά τα ρεπορτάζ πετυχαίνουν το στόχο τους, που δεν είναι άλλος από την αποκάλυψη

των πραγματικών τεκταινόμενων στη δίκη, αλλά και της τακτικής που ακολουθούν οι νεοναζιστές (ιδιαίτερα ο φίρερ). Μιας τακτικής που θυμίζει κινούμενη άμμο, καθώς ο πανικός που τη σφραγίζει την οδηγεί σε συνεχείς περιδινήσεις.

Οι νεοναζιστές θα ήθελαν η δίκη να περνάει στο ντούκου και να σχολιάζεται μόνο με μερικούς γενικόλογους αντιφασιστικούς αφορισμούς. Όταν η ανάλυση προχωρά σε βάθος, όταν αποκαλύπτει τα συνεχή ψέματά τους και κλείνει κάθε χαραμάδα διαφυγής που προσπαθούν ν' ανοίξουν, αντιλαμβάνονται ότι η «Κόντρα» έχει καταστεί «παράγοντας της δίκης». Λυσσάνε, λοιπόν, επειδή «πονάνε».

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεννιά
 που είσαι, της ανατροπής γενιά;

Καλή χρονιά.

Πρωτοχρονιά σεμνά και ταπεινά και τα 'πινε στο Αθαμάνιο Αρτας ο αριστερός πρωθυπουργός, στην ταβέρνα του χωριού με τον λαό. Με μεζέδες και ηπειρώτικα τσίπ'ρα, με φόντο Τζουμέρκα και χιόνια. Να τα βλέπουμε και να τα επισημαίνουμε αυτά, γιατί λυσσάνε οι εχθροί της απλότητας και του αυθεντικού...

Και ήρθε χρόνος δύσκολος, χρόνος που στήνουν κάλπες και ρίχνουν μέσα τους χαρτιά και ρίχνουνε σκουπίδια που γράφουνε ονόματα χωρίς καμιά αξία για να κυλάει ο καιρός ανώδυνα για κάποιους κι οι άλλοι να νομίζουν ότι κάτι συμβαίνει να έχουν την ψευδαίσθηση ότι ορίζουν κάτι πολιτικά αναλφάβητοι ή εξαπατημένοι.

Μπορεί μερικοί κακεντρεχείς και πικρόχολοι σύντροφοι να χλευάζουν δίχως μέτρο το μετρό της Θεσσαλονίκης, πάντως ο καζαμίας της χρονιάς προβλέπει και νέα εγκαίνια (ποιες εκλογές ρε;) καθώς και ότι φέτος θα τελειώσει η δίκη της Χρυσής Αυγής!

Είπαμε Θεσσαλονίκη και δεν μπορούμε να μην αναφέρουμε μια από τις αγαπημένες μας Κατερίνες, τη σούπερ Κατερίνα (άλλοτε ανταγωνίστρια της Μανίνας, οι παλιές συντρόφισσες θυμούνται), αυτή που ξεκίνησε από καθαρίστρια και στην πορεία της για τον δημοκρατικό θώκο αναγκάστηκε να παραστήσει για λίγο και την περιπτερού, σ' ένα προεκλογικό σόου παραμονές του νέου έτους. Γερά Κατερίνα! Μαζί σου και η λαϊκή μούσα:

Κατερινούλες μου καλές, Θεανώ, Ελενα, Εφη
 καλή χρονιά σας εύχεται η στήλη και προσμένει
 πάλι να τη στηρίξετε με τα λεγόμενά σας.

Τα φώτα εστιάζουμε στη μία Κατερίνα που κυνηγάει τη γκλαμουριά και το δημαρχιλίκι στηρίζοντας την ανοιχτά με χέρια και με πόδια με τεντωμένα δάχτυλα (από την αγωνία). Ν' απαλλαγεί απ' το παλιό και η Θεσσαλονίκη να 'ρθει το νέο ολόφρεσκο να τα αλλάξει όλα το δικίο πράξη να γενεί και ούλοι να χαρούμε.

Το ότι εστιάζουμε στη μία από τις Κατερίνες το εννοούμε, μιας και «είναι δίκαιο και το κάνουμε πράξη». Κάτι μας λέει ότι θα πάρει φόρα και θα αναδειχτεί σε μέγα χορηγό της στήλης σ' αυτούς τους τόσο δύσκολους καιρούς, με τον Bygon Manygifts (μας σημάδεψαν η σοφία και το λέγειν αυτού του ανθρώπου) να έχει σιγήσει και με τους καλούς να έχουν καταπρωθεί από άλλες Κοντροστίλες που μας χλευάζουν για τις ταπεινές, θηλυκού γένους προτιμήσεις μας. Πάντως, η εκλεκτή μας Κατερίνα ξεκίνησε με «την κατηγορηματική θέση ότι η βόρεια Ελλάδα του σήμερα δεν έχει καμία σχέση με τη βόρεια Ελλάδα του 2014 της παρακμής, της μιζέριας και της απομόνωσης». Και προμηνύεται λαμπρό μέλλον μέχρι τις κάλπες των δημοτικών εκλογών. Τυχεροί οι συμβασιλευσισιώτες που την έχουν κοντά τους, αλλά θα είμαστε κοντά κι εμείς. Είναι δέσμευση.

Τούτη η δύσκολη χρονιά που λέμε παραπάνω για σένα θα 'ναι Αλέξη μου ώρα για ξεκουμπίδια και τ' όνομά σου θα γραφεί στα μαύρα τα κιτάπια της ιστορίας. Στα χαρτιά με τους ξεπουλημένους με τους Νενέκους, τους φτηνούς αδίστακτους και ψεύτες.

Από επιστολή του Τοντόρ Ζίβκοφ που δημοσιοποιήθηκε είκοσι χρόνια μετά από τον θάνατό του όπως ήθελε ο ίδιος (την είδαμε στο katiousa.gr), αντιγράφουμε μερικά χωρίς σχόλια: «Μετά από είκοσι χρόνια που θα διαβάζετε αυτό το μήνυμα, είμαι βέβαιος ότι το κράτος θα κυριέψουν οι εγκληματίες, αυτοί θα γράψουν τους νόμους, θα σας επιβάλλουν φόρους, τέλη, τιμές και όλα άλλα μέσα τους επιτρέπουν (...) Είμαι βέβαιος ότι ο λαός θα υποφέρει, αλλά θα έχει καθηλωθεί από την κυριαρχία, το φόβο και την αβεβαιότητα του αύριο (...) Αλλά να ξέρετε πως μετά τη καταστροφή του σοσιαλισμού θα πάρουν όλα όσα είχαν δώσει στους εργάτες τους. Αυτό το καθεστώς ευημερίας έχει μεγάλο κόστος για τον καπιταλισμό, οπότε θα το αποσυνθέσουν. Χωρίς ανταγωνισμό με τον σοσιαλισμό, οι εταιρίες και οι τοπικές ολιγαρχίες θα πάρουν τα πάντα».

Κοκκινোসκουφίτσα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Ο φανατικός οπαδός και υπηρεσιακός προπονητής της Ολνταμ, Πέτε Γουάιλντ, βρέθηκε στο επίκεντρο της δημοσιότητας μετά τη νίκη της ομάδας του επί της Φούλαμ του Κλαούντιο Ρανιέρι στο Κύπελλο Αγγλίας και έκλεψε τη δόξα από τον επίσης υπηρεσιακό προπονητή της Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ, Ολε Γκούναρ Σόλσκιερ. Στο ξεκίνημά του στον πάγκο της αγαπημένης του ομάδας έχει σερί τρεις νίκες και πέρα από τις αγωνιστικές επιτυχίες έχει καταφέρει να αλλάξει το κλίμα, αφού η αισιοδοξία πήρε τη θέση της απογοήτευσης και οι οπαδοί συσπειρώνονται γύρω από τη διοίκηση για να βγάλουν την ομάδα τους από τη δύσκολη θέση.

Η ιστορία του τεχνικού της Ολνταμ αποδεικνύει γιατί το ποδόσφαιρο ήταν, είναι και θα είναι το λαϊκότερο των αθλημάτων. Φανατικός οπαδός της ομάδας (σε ηλικία έξι ετών παρακολούθησε το πρώτο παιχνίδι της Ολνταμ στο Boundary Park και το 1994 ήταν στο Wembley στον ημιτελικό με την Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ, όταν ο Μαρκ Χιουζ χάλασε το πάρτι πρόκρισης των οπαδών της Ολνταμ με γκολ στο τελευταίο λεπτό της παράτασης), αποφάσισε να αφήσει τη θέση του υπεύθυνου αθλητικής ανάπτυξης στο δήμο του Μάντσεστερ και να αναλάβει προπονητής στις Ακαδημίες της Ολνταμ με πολύ λιγότερα χρήματα, παρά το γεγονός ότι δυσκολευόταν να τα βγάλει πέρα και είχε βάλει υποθήκη το σπίτι του για να πάρει δάνειο από την τράπεζα. Ανέλαβε την ομάδα σε μια πολύ δύσκολη στιγμή και εκτός από τύχη απέδειξε ότι έχει και το «κληρονομικό» χάρισμα, αφού πριν την αναμέτρηση με τη Φούλαμ, δήλωσε: «Ένα πράγμα υποσχέθηκα στον εαυτό μου, θα είμαι ο ίδιος. Είμαι ένας ζωντανός, ευφυής, χαμογελαστός χαρακτήρας και θέλω τους παίκτες μου να απολαμβάνουν αυτό που κάνουν. Με φουλ ενέργεια, θετική διάθεση και χαμόγελα όλα μπορούν να γίνουν».

Όπως δήλωσε μετά τη νίκη της ομάδας του, θα προσπαθήσει να μην επιβεβαιώσει τον κανόνα που θέλει τους δυο στους τρεις υπηρεσιακούς προπονητές να μη στεριώνουν στον πάγκο και να παραμείνουν στη θέση του προπονητή για να βελτιώσει τα οικονομικά του και για να βοηθήσει στην προσπάθεια να βγει η Ολνταμ από τη δύσκολη θέση που βρίσκεται. Στο πλευρό του θα έχει τους οπαδούς της ομάδας και ιδιαίτερα τους 4.000 που βρέθηκαν στο Λονδίνο και πανηγύρισαν τη νίκη-πρόκριση επί της Φούλαμ, αλλά -όπως όλα δείχνουν- και της διοίκησης που βλέπει στα ταμεία της ομάδας το χρώμα του χρήματος μετά από πολύ καιρό.

Προς το παρόν, ο Πέτε Γουάιλντ (ο οποίος είχε εξασφαλίσει εισιτήριο για να παρακολουθήσει σαν οπαδός τον αγώνα κόντρα στη Φούλαμ) ζει το όνειρό του και απολαμβάνει τις νίκες της αγαπημένης του ομάδας από τον πάγκο και όχι από τις εξέδρες του Boundary Park.

Όταν η πραγματικότητα είναι ομορφότερη από το όνειρο

Ξεκινάει και πάλι το ποδοσφαιρικό πρωτάθλημα της Super League, μετά τη διακοπή λόγω αποχής των διαιτητών, εξαιτίας του ξυλοδαρμού του διαιτητή Τζήλου. Θα σχολιάσουμε, λοιπόν, τρεις παραμέτρους που σχετίζονται με αυτό. Καταρχάς, θα ασχοληθούμε με την αδιαφορία που δείχνει η πλειοψηφία των φιλάθλων για την επανέναρξη του πρωταθλήματος, γεγονός που αποδεικνύει με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο ότι η πορεία απαξίωσης του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου συνεχίζεται, ανεξάρτητα από τον ποιος κάνει κουμάντο στην ποδοσφαιρική «παράγκα».

Στα αθλητικά στέκια, αντί για τις προβλέψεις για την κατάσταση των ομάδων μετά τη διακοπή και τα προγνωστικά για την εξέλιξη των αγώνων, κυρίως θέμα είναι η μεταγραφή του Πρίγκιπ και τα τρελά φράγκα που δίνουν οι σείχηδες για να αποκτήσουν τον σέρβο επιθετικό. Η μετακίνηση του παίκτη ήταν σίγουρη, αφού ο ΠΑΟΚ δεν μπορεί να τη σταματήσει από τη στιγμή που θα πληρωθεί η ρήτρα των 10.000.000 ευρώ, όμως σύμφωνα με τα τελευταία δημοσιεύματα υπάρχει εμπλοκή, γιατί η γυναίκα του σέρβου επιθετικού είναι αντίθετη, εξαιτίας των διακρίσεων σε βάρος των γυναικών στη Σαουδική Αραβία. Η κυριαρχία του ΠΑΟΚ εντός και εκτός των αγωνιστικών χώρων έχει μειώσει το ενδιαφέρον για τη μάχη του τίτλου και εκτός από τους ΠΑΟΚτζήδες που ανυπομονούν να δουν την ομάδα τους πρωταθλήτρια, οι οπαδοί των υπόλοιπων ομάδων ασχολούνται περισσότερο με τα «πολιτικά» του πρωταθλήματος και λιγότερο με τα αγωνιστικά δρώμενα.

Το δεύτερο σημείο που συγκεντρώνει την προσοχή των φιλάθλων είναι η απροθυμία της κυβέρνησης και των μπάτσων να ξεκαθαρίσουν τα δεδομένα με τους ηθικούς

και φυσικούς αυτουργούς του ξυλοδαρμού του Τζήλου. Στις περισσότερες αθλητικές ιστοσελίδες (εκτός από τις φιλαπροσκειμένες στην ερυθρόλευκη ΠΑΕ) υπάρχουν αναλυτικά ρεπορτάζ για την ταυτότητα των δραστών (ορισμένες μάλιστα έχουν δημοσιεύσει, εκτός από το «βιογραφικό» του βασικού δράστη, και τα αρχικά του ονόματός του), οι οποίοι εμμέσως πλην σαφώς συνδέονται με υψηλόβαθμο διοικητικό παράγοντα της ΠΑΕ Ολυμπιακός. Έχει περάσει σημαντικό διάστημα από την επίθεση στον λαρισαίο διαιτητή και η μη διαλεύκανση της υπόθεσης συμβάλλει στην περαιτέρω απαξίωση του ποδοσφαιρικού πρωταθλήματος και δείχνει ότι οι καπιταλιστές που ελέγχουν τις μεγάλες ποδοσφαιρικές ομάδες δε διστάζουν να χρησιμοποιήσουν κάθε μέσο για να επιβάλουν τις απαιτήσεις τους και να εξασφαλίσουν τα κέρδη τους.

Το τρίτο σημείο που αξίζει να σχολιάσουμε είναι η «ανθεκτικότητα» των ερυθρόλευκων και οι δυνάμεις που διατηρούν στα κέντρα εξουσίας του ελληνικού ποδοσφαίρου και την ΕΠΟ. Οι ερυθρόλευκοι κέρδισαν την κόντρα με την πλειοψηφία της Λίγκας, αφού το Διαιτητικό Δικαστήριο της ΕΠΟ έκανε δεκτή την προσφυγή του Ολυμπιακού και ανέτρεψε την απόφαση της Λίγκας, η οποία με ψήφους 13-3 είχε αποφασίσει να καταστρατηγήσει τον κανονισμό του πρωταθλήματος και να ορίσει τους αγώνες της 15ης αγωνιστικής (που είχε αναβληθεί). Στην απόφαση της Λίγκας και ΑΕΚ, ελπίζοντας ότι με την αλλαγή στη σειρά των αγωνιστικών θα δυσκολέψουν την προσπάθεια των ερυθρόλευκων (ο Ολυμπιακός θα είχε σειρά σημαντικών αγώνων σε λίγες μέρες), προκειμένου να έχουν βαθμολογικές απώλειες.

Η απόφαση του Διαιτητικού Δικαστηρίου είναι μια

σαφή ήττα για Σαββίδη και Μελισσανίδη και δείχνει ότι ο Μαρινάκης έχει καταφέρει να διατηρήσει «δεσμούς» και δυνάμεις στο χώρο της ΕΠΟ, γεγονός που επιτρέπει στους ερυθρόλευκους να πετυχαίνουν σημαντικές νίκες, τόσο σε κοινωνιακό όσο και σε πρακτικό επίπεδο. Με την επιτυχία τους αυτή οι ερυθρόλευκοι κατάφεραν να «ισοφαρίσουν» τις δυσμενείς εντυπώσεις από την έμμεση ταύτισή τους με τον ξυλοδαρμό Τζήλου και να δείξουν με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο ότι δε θα είναι εύκολος αντίπαλος και δε θα αποδεχτούν αμαχητί την κυριαρχία του Σαββίδη στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο.

Είμαστε στην αρχή της χρονιάς και είθισται να διατυπώνονται ευχές για μια καλύτερη εικόνα του ποδοσφαιρικού πρωταθλήματος, με περισσότερο θέαμα εντός του αγωνιστικού χώρου και μεγαλύτερο ενδιαφέρον. Επειδή όμως η στήλη πάνω απ' όλα διακρίνεται για το ρεαλισμό της, δε θα διατυπώσει ευχές για ένα καλύτερο πρωτάθλημα, αλλά θα ευχηθεί η απαξίωσή του το 2019 να είναι όσο το δυνατόν μικρότερη.

Κος Πάπιας

parias@eksegersi.gr

ΥΓ. Σε εξέλιξη είναι η εκπόνηση του σχεδίου συνδιοργάνωσης του Παγκοσμίου Κυπέλλου του 2030 από τις Βουλγαρία, Σερβία, Ρουμανία και Ελλάδα. Αφού πάρει την έγκριση από την κυβέρνηση κάθε χώρας, θα κατατεθεί ανάμεσα στις υπόλοιπες υποψηφιότητες. Κάποιες αθλητικές ιστοσελίδες σχολίασαν με θετικό τρόπο τις δηλώσεις του υπουργού Αθλητισμού της Βουλγαρίας, Κράσεν Κράλεβ, σύμφωνα με τις οποίες η προτίμησή του είναι η τελετή έναρξης και ο μεγάλος τελικός να διεξαχθούν στην Αθήνα και το ΟΑΚΑ. Στο πρώτο άκουσμα η είδηση προκαλεί εντύπωση για την ευκολία με την οποία ο Κράλεβ προτείνει το ΟΑΚΑ και όχι ένα γήπεδο της χώρας του. Αν όμως γυρίσουμε μερικά χρόνια πίσω και θυμηθούμε τα όσα έγιναν πριν και μετά τη διεξαγωγή της Ολυμπιάδας στην Αθήνα, μπορούμε να καταλάβουμε το βασικό λόγο για τον οποίο θέλει να «φορτώσει» την έναρξη και τον τελικό στην Αθήνα. Σε αυτές τις διοργανώσεις ο οικοδεσπότης είναι αυτός που συνήθως πληρώνει τα «σπασμένα» και φορτώνεται τα έξοδα που συνήθως είναι πολύ περισσότερα από τα έσοδα. Γι' αυτό το λόγο, άπαντες προσπαθούν να αποφύγουν την ευθύνη διεκπεραίωσης τόσο μεγάλων αθλητικών διοργανώσεων.

Ποδοσφαιρικός αγώνας σε ξερό γήπεδο στο Tasiilaq της Γροιλανδίας, το οποίο περιβάλλεται από τα συνεχώς χιονισμένα βουνά και το μπλε του ωκεανού. Απόδειξη ότι ποδόσφαιρο μπορεί να παίζουμε παντού, ακόμα και στην Ελλάδα...

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

«Το βραδινό δελτίο του ΜΕΓΑ έκανε έτσι λόγο (18.7) για το “πανηγύρι που οργανώνουν οι Σκοπιανοί, ενώ οργανωτής ήταν - όπως πάντα - ο πολιτιστικός σύλλογος του χωριού”. Το ίδιο βράδυ στον ΑΝΤ-1 ο Γιώργος Δελαστίκ κάλεσε “τις ελληνικές αρχές και τους υπεύθυνους” να έχουν “άκρως τεταμένη την προσοχή τους” απέναντι στους πανηγυριώτες, καθώς είναι “άλλο πράγμα πέντε θερμοκέφαλοι μόνοι τους, και άλλο πράγμα πέντε θερμοκέφαλοι οι οποίοι ενδέχεται να κατευθύνονται αμέσως ή εμμέσως από υπηρεσίες της γειτονικής χώρας”».

► Ερωτας, ξε-έρωτας ο Οργουελ ήταν χαφίης. Ελεος, δηλαδή! (βλέπε άρθρο στη βρετανική εφημερίδα “The Guardian”, 21-6-2003, “Blair’s babe”).

► Και ενώ τα Κίτρινα Γιλέκα συνεχίζουν τις κινητοποιήσεις, τα ΜΜΕ στην Ελλάδα τηρούσαν σιγήν ιχθύος.

► Το τίνοσ την πλευρά υπηρετεί το ΣτΕ φαίνεται από την απόφασή του να κρίνει συνταγματικό το άνοιγμα των καταστημάτων τις Κυριακές.

► Ο ένας λέγεται Καμμένος και ο άλλος φαίνεται (μόνο;) καμένος από χέρι.

► «Λίβανος: Τουλάχιστον 66 ανεπίσημοι καταυλισμοί επλήγησαν σήμερα από τις πλημμύρες, εκ των οποίων οι 15 πλημμύρισαν εντελώς ή δι-αλύθηκαν».

► Φυσικά και δεν «παρέδωσε» (καθόλου) η Μέρκελ: «Μέρκελ-Μακρόν ανανεώνουν τη γαλλο-γερμανική συνεργασία».

► Τον άξονα.

► «Με αυστηρότερες κυρώσεις απειλεί ο Μακρόν τα Κίτρινα Γιλέκα». ΚΑΙ με νόμο.

► Αλήτες - ρουφιάνοι - δημοσιογράφοι: του γαλλικού τηλεοπτικού σταθμού BFM TV.

► Ελεος με τη χρήση της λέξης «αυτοκεφαλία»! Το αυτοκέφαλο, ρε γκρούβαλοι!

► 100.000 πλειστηριασμοί ακινήτων τα έτη 2019-2021. Στόχος του ΣΣ-Μ...

► Και μια ευχάριστη είδηση: «Από τα μεσάνυχτα της Τετάρτης 9 προς Πέμπτη 10 Ιανουαρίου 2019 αναπροσαρμόζονται τα διόδια του αυτοκινητόδρομου Πατρών-Αθηνών...». Το αναπροσαρμόζονται (ήπια

έκφραση, έτσι;) σημαίνει ΑΥ-ΞΑΝΟΝΤΑΙ.

► Το δικαίωμα στη... μετακίνηση.

► Νο ΦΠΑ για τους πλοιοκτήτες σκαφών (τους «σκαφάτους»). Τα σκάφη δεν υπόκεινται σε ΦΠΑ αλλά η... σκάφη υπόκειται.

► ΗΠΑ (προστάτες των Κούρδων;) προς Ερντογάν: «Αν χτυπήσετε τους Κούρδους, θα αντιδράσουμε».

► Και μια σειρά (εντός) ονειρεύονται επανάσταση κάπου εκεί...

► Διότι δεν είναι έτσι επειδή έτσι νομίζετε.

► Ανασχηματισμός: νυξ βαθεία και σκοτεινή.

► Ο παγετός έκλεισε σχολεία ή η έλλειψη θέρμανσης;

► Ρητορικό το ερώτημα.

► «Εξάρθρωση συμμορίας πορτοφολάδων» - δεν αφορά την παρούσα κυβέρνηση...

► Θέσεις εργασίας με 495,25 ευρώ το μήνα. Πάλι θα χρεστούμε στο τάληρο.

► Εφάπαξ Δημοσίου: ΦΑΠΑ με μειώσεις μέχρι 22,3%.

► Πρόοδος.

► Ήταν άδικο έγινε πράξη.

► Τα 4 χρόνια διακυβέρνησης Τσίπρα που έγιναν 3,5.

► Λείπει το εξάμηνο με τα καραγκιζιλίκια.

► Και ο Γιάννης με το ένα νι.

► Μι εις την νι.

► Ο Τσακαλώτος δηλώνει... «μη δελφίνος», όμως ο κωλοπαιδισμός της εξουσίας είναι πάντα γλυκός (τουτέστιν ελκυ-

στικός...).

► Χολή βγάλανε (πάλι) κάποιον για την άδεια του Δ. Κουφοντίνα.

► Ξυδάκι, παιδιά.

► Ους η κυβέρνηση συνέζευξε, χωριζέτωσαν.

► Ημερομηνία λήξης δεν ανακοινώθηκε.

► Δε γνωρίζει το γνωστό (ελληνικό) ασ(θ)μα ο γάλλος συγγραφέας Γιαν Μινάξ, ο οποίος θεωρεί τις 50άρες (όχι τις βέσπες...) πολύ μεγάλες (ή και τελειωμένες σεξουαλικά). Η πενήνταρά, λοιπόν, ίσον με δύο 25άρες...

► Ρε, δεγαλέγω.

► Μονάξ.

► Κοάξ.

► Και κλάαμα για το θάνατο του Αμος Οζ.

► Ποικίλοι.

► Χωρίς ποικιλία.

► Η κυρία με τα γεμιστά βλέπει «θετικά μέτρα που έρχονται το 2019». Εν όψει εκλογών αυξάνονται οι π...ς (με ρυθμό τιμής διοδίων...).

► Ελα, ρε! Ρόμπερ ντε Νίρο: ο Τραμπ είναι ρατσιστής.

► Α. Σαμαράς (σχετικά με τη Φ. Μπουλούτα): What a nerve! OMG, δηλαδή.

► Εντωμεταξύ οι ντελιβεράδες δουλεύουν με χιόνι και βροχή.

► «Η Αθήνα μας ανήκει» - η Αθήνα μανίκι.

► Πληθαίνουν οσονούπω οι υποψηφιότητες Περισού.

► Για την ψήφο, ρε γαμώτο!

► Το μαγικό χαρτάκι.

► Για «κλιμάκωση» διαβάσαμε στον Ριζοσπάστη (8-1-2019). Των μικρομεσαίων αγροτών. Δυσπιστία...

► Οι σιωνιστές (ξανα)χτύπησαν την ηρωική Γάζα.

► Ντελιβεράδες: 3 ευρώ ημερομίσθιο κόντρα σε καιρό και θάνατο.

► Χωρίς τα αναγκαία μέσα ατομικής προστασίας οι εργαζόμενοι στους αποχιονισμούς. Χωρίς υπερωρίες, οδοιπορικά, νυχτερινά και Κυριακές.

► Το... δίκαιο που έγινε (εύκολα και γρήγορα) πράξη.

► Ηθοποιοί ΚΒΘΕ: συνεχίζουν.

► Τέτοια ζωή μου μέλλονταν, να γράφουμε επιστολές που να μη στέλνουμε από μίαν ανεξήγητη δειλία μονάχα να τις δένουμε σε κορδελίτσες παρδαλές και να το βρίσκουμε και τούτο ασήμαντη ασχολία. Γ. Ρίτσος «Απροσάρμοστος»

► 48ωρη πανινδική απεργία (8-9/1/2019).

► Μη με παρακαλείς αν μείνω μαζί σου, να πονέσω, ή, να χαρώ.

Είμαι μια δίψα που δε σβύνω, μια θέληση που δεν μπορώ. Μη μου μιλάς γι' αγάπη, μη, δεν σ' αγαπώ και δεν σε νοιώθω,

μη μου σπαράξεις την ψυχή. Πώς να στο πω; Είσαι μια φτωχή, κι' είμαι μια θάλασσα από πόθο.

Φ. Αγγουλές «Είσαι φτωχή»

► No pasaran!

► Όλα εδώ πληρώνονται.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Το σβήνουν αλλά αυτό επανεμφανίζεται: «Μακρόν παραιτήσου» εξακολουθούν να «φωνάζουν» οι τοίχοι του Παρισιού και άλλων γαλλικών πόλεων. Η «μεγάλη ελπίδα της Γαλλίας και της Ευρώπης» ξεθώριασε σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα. Ο τραπεζίτης με το λαμπερό χαμόγελο, ο «ούτε αριστερός ούτε δεξιός» πολιτικός αποδείχτηκε αυτό που πάντοτε ήταν. Ένα τσιράκι της γαλλικής μονοπωλιακής αστικής τάξης, μια μετριότητα της αστικής πολιτικής που εκμεταλλεύτηκε τη συγκυρία και με τη βοήθεια των ΜΜΕ παρουσιάστηκε για λίγο ως «μέγας μεταρρυθμιστής».

PM of Israel
Prime Minister Netanyahu and his wife Sara hosted dinner this evening for Greek Prime Minister Tsipras and his partner Peristera "Betty" Baziana and Cypriot President Anastasiades and his wife Andri Moustakoudi, at the Prime Minister's Residence in Jerusalem.

◆ Αν δεν υπήρχε ο Νετανιάχου να μας το ανακοινώσει από το Twitter, δε θα παίρναμε είδηση ότι στο τελευταίο ταξίδι του Τσίπρα στο Ισραήλ (το πέμπτο, αν δεν κάνουμε λάθος στο μέτρημα), ο Τσίπρας συνοδευόταν από τη σύντροφό του Περιστέρα «Μπέττυ» Μπαζιάνα (έτσι το έγραψαν οι γραμματείς του ακροδεξιού σιωνιστή, όπως βλέπετε). Και ο Αναστασιάδης συνοδευόταν από τη σύζυγό του. Όλοι μαζί έφαγαν στην πρωθυπουργική κατοικία, φωτογραφίστηκαν και ο «Μπίμπι» ανέβασε τις φωτογραφίες στο Twitter. Γιατί ήταν μετά συζύγων αυτή τη φορά η «εκδρομή»; Ο Νετανιάχου έχει εκλογές τον Μάρτη και θέλει να ενισχύσει το τσαλακωμένο από την ανάμιξη του σε οικονομικά σκάνδαλα πολιτικό του προφίλ. Ζήτησε βοήθεια και ο Τσίπρας δεν την αρνήθηκε στον «φίλο Μπέντζαμιν». Ούτε η Μπαζιάνα, που μπορεί να... κλαίει κάθε 5 του Ιούνη, όμως δεν είχε κανένα πρόβλημα να ποζάρει χαμογελαστή δίπλα στον σφαγέα του παλαιστινιακού λαού, τον άνθρωπο που σκοτώνει αδίστακτα παλαιστινιάκια στην ηλικία των παιδιών της (και βρέφη ακόμα).

◆ Ένα μπουκέτο κόκκινα γαρύφαλα κι ένα φύλλο της «Κόντρας» στον τοίχο όπου εκτελέστηκαν οι Κομμουνάροι, στο νεκροταφείο Περ Λασέζ του Παρισιού. Φόρος τιμής στους ηρωικούς νεκρούς της πρώτης προλεταριακής επανάστασης στην Ιστορία. Συμβουλή: όσοι επισκεφθείτε το Παρίσι μην παραλείψετε αυτό το καθήκον.

Εθνικιστικοί κρωγμοί από τις δυο πλευρές του Αιγαίου

Όταν βγαίνει ο Καμμένος και κάνει τις γνωστές... παλικαρίσιες δηλώσεις, γεμάτες αποκρουστικές εθνικιστικές εξάρσεις, δεν τρέχει τίποτα. Η είδηση πα-ρατίθεται ασχολίαστη. Ακόμα κι όταν ο... στρατάρχης φοράει τη μεγάλη στολή με τα σειρήνια και εξαγγέλλει την ανακήρυξη ΑΟΖ στο Νοτιονατολικό Αιγαίο (συμπεριλαμβανόμενου του Καστελόριζου) τους επόμενους μήνες, καπελώνοντας πρωθυπουργό και υπουργό Εξωτερικών, που είναι αρμόδιοι γι' αυτά τα ζητήματα και πάλι η είδηση πα-ρατίθεται ξερά, ίσως με κάποιο μικρό υπαινιγμό από τα αντιπολιτευόμενα έντυπα. Βλέπετε, στα λεγόμενα «εθνικά

ζητήματα», ειδικά σε ό,τι έχει να κάνει με τις ελληνοτουρκικές σχέσεις, όλα τα αστικά κόμματα καταβάλλουν προσπάθειες να κρατήσουν πολύ χαμηλά τη μεταξύ τους αντιπαράθεση. Φυσικά, καμιά ΑΟΖ δεν πρόκειται να ανακηρυχτεί τους επόμενους μήνες, όμως ο Καμμένος έκανε το «κομμάτι» του, με τη βεβαιότητα ότι η δήλωσή του θα τύχει ευμενούς υποδοχής και παρουσίασης από τα αστικά ΜΜΕ.

Όταν όμως ο εθνικιστικός παροξυσμός καταλαμβάνει τον Ερντογάν ή κάποιον υπουργό ή σύμβουλό του, το θέμα γίνεται πρώτη είδηση στην Ελλάδα και οι καμπάνες της... εθνικής άμυνας χτυπούν

εκκωφαντικά. Όπως έγινε πρόσφατα με το σόου Ερντογάν στη Σμύρνη, όπου απήγγειλε ακόμα και τους στίχους ενός παλιού λαϊκού τραγουδιού, της εποχής του πολέμου της ανεξαρτησίας του σύγχρονου τουρκικού κράτους, που μιλούσε για την κατοχή της Σμύρνης από τον ελληνικό στρατό και έλεγε «θα ρίξουμε τους Έλληνες στη θάλασσα».

Αναμενόμενο από τη μεριά του. Στις 31 Μάρτη θα γίνουν δημοτικές εκλογές στην Τουρκία και η Σμύρνη είναι σταθερά αντι-ερντογανική, κεμαλική και αριστερή. Γι' αυτό και ο «σουλτάνος» άφησε το Ισλάμ κι έπιασε τα πατριωτικά.

Η «Κόντρα» δεν έχει άλλο στήριγμα εκτός από τους αναγνώστες της. Η δική σας οικονομική ενίσχυση εξασφαλίζει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της.

Δε χρειάζεται να θυμίσουμε τι δήλωνε ο Τσίπρας όταν η Μέρκελ επισκέφτηκε την Αθήνα επί Σαμαρά (το 2012 και το 2014). Ήταν η περίοδος του «go back madam Merkel» και του... αντιμνημονιακού ανένδοτου. Μέχρι και σε συλλαλητήριο είχε καλέσει ο ΣΥΡΙΖΑ το 2014. Και είχε λόγο. «Η επίσκεψη της καγκελάριας Μέρκελ στην Αθήνα, γίνεται **για να υποστηρίξει την κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου, ενόψει των εκλογών**. Για να επιβραβεύσει το καταστροφικό κυ-

είχε ολόκληρη τη δήλωσή του γραμμένη σε πολλές σελίδες). Έχει συνηθίσει να λέει αυτό το «ποίηση». Το ίδιο success story περιέγραφε και τον Απρίλη του 2014, όταν είχε έρθει για να στηρίξει τον Σαμαρά παραμονές ευρωεκλογών. Τώρα ήρθε να στηρίξει τον Τσίπρα. Οχι πως τη νοιάζει αν θα βγει αυτός ή ο Μητσοτάκης, αλλά του χρωστούσε μια βοήθεια για το βάρος που σήκωσε υπογράφοντας τη Συμφωνία των Πρεσπών. Αμα ο Τσίπρας χάσει, τότε η Μέρκελ (ή η διά-

Η Μέρκελ στο πλευρό του Τσίπρα

βερνητικό έργο, να επιτηρήσει την συνέχιση της λιτότητας, να επιθεωρήσει αν χαρίστηκαν οι τράπεζες στα συμφέροντα, αν δόθηκε για ψίχουλα η δημόσια περιουσία, αν έπεσαν οι μισθοί στο επίπεδο της Βουλγαρίας», έγραφε το συριζαϊκό κάλεσμα στη διαδήλωση.

Η γερμανική πλευρά δεν είχε κρύψει το σκοπό της επίσκεψης-αστραπή της Μέρκελ, λίγο πριν από τις ευρωεκλογές. «Στήριξη για τη μεταρρυθμιστική πορεία» ήταν ο τίτλος της ανακοίνωσης της καγκελάριας, που εξηγούσε ότι «η καγκελάριας ταξίδεψε στην Αθήνα για να ενισχύσει την κυβέρνηση στην πορεία της λιτότητας, διότι η Ελλάδα στο μεταξύ επέστρεψε επιτυχώς στις χρηματαγορές».

Για τον ίδιο λόγο ήρθε και πάλι η Μέρκελ στην Αθήνα σε μια επίσκεψη 24 ωρών (με διανυκτέρευση). Μόνο που αυτή τη φορά ήρθε για να στηρίξει αυτόν που το 2014 και το 2012 ήταν κρεμασμένος στα κάγκελα και την έλουζε με κάθε είδους κοσμητικά. Συνηθισμένα πράγματα στην αστική πολιτική. Γι' αυτό και ο Τσίπρας έβαλε ένα παπαγαλάκι να του κάνει την ερώτηση για τη διαφορά της στάσης του ανάμεσα στο 2014, όταν υποστήριζε τις διαδηλώσεις, και τώρα. Κι

έδωσε μια απάντηση της πλάκας, «εξηγώντας» πως όταν έγινε πρωθυπουργός έπρεπε να εκπροσωπεί όλους τους Έλληνες και γι' αυτό αναζήτησε την καλύτερη συμβιβαστική λύση.

Όμως η ερώτηση που όλοι περίμεναν ήταν για τον Μητσοτάκη και την καταγγελία του ότι ο Τσίπρας αντάλλαξε τη Συμφωνία των Πρεσπών με τη μη περικοπή των συντάξεων. Η ερώτηση έγινε από γερμανίδα δημοσιογράφο και η Μέρκελ δήλωσε... αιφνιδιασμένη που της ζητούν να αναμιχθεί στα εσωτερικά ελληνικά πράγματα. Παρά τον... αιφνιδιασμό της, όμως, ξεκαθάρισε ότι δεν υπάρχει καμιά συσχέτιση ανάμεσα στο ονοματολογικό (έτσι ονόμαζε τη Συμφωνία των Πρεσπών) και τα οικονομικά ζητήματα της Ελλάδας! Επανάλαβε πως η Συμφωνία των Πρεσπών είναι προς όφελος της Βόρειας Μακεδονίας, της Ελλάδας και της ΕΕ, είπε με νόημα ότι στα εθνικά ζητήματα πρέπει να υπάρχει ενότητα ανάμεσα στις πολιτικές δυνάμεις και σημείωσε ότι αυτά θα τα πει και στον Μητσοτάκη, χωρίς να ελπίζει ότι μπορεί ν' αλλάξει κάτι.

Δεν νομίζουμε ότι μπορούσε να υπάρξει καλύτερο «άδειασμα» του Μητσοτάκη από την ομοϊδεατίσά του γερμανίδα καγκελάρια. Η Μέρκελ το πή-

γε ως εκεί που της επιτρέπει το πρωτόκολλο (και λίγο παραπέρα). Τα υπόλοιπα θα τα αναλάβει η συριζαϊκή προπαγάνδα.

Προτού τεθεί η προφανώς στημένη ερώτηση της γερμανίδας δημοσιογράφου (όλες οι ερωτήσεις σ' αυτές τις σύντομες δηλώσεις-συνεντεύξεις των αρχηγών κυβερνήσεων ή κρατών είναι στημένες), η Μέρκελ είχε φροντίσει να μιλήσει με τα πιο θερμά λόγια υπέρ της Συμφωνίας των Πρεσπών, δηλώνοντας **ευγνώμων** προς τον Τσίπρα που μαζί με τον Ζάεφ έλυσαν το ονοματολογικό και μετά **συγχαίροντας** τον Τσίπρα γι' αυτό το τόσο αποφασιστικό βήμα.

Η δεύτερη στημένη ερώτηση από ελληνικής πλευράς ήταν αν η παρουσία της Μέρκελ στην Αθήνα είναι και ένα μήνυμα στήριξης της ελληνικής οικονομίας και της προσπάθειας της κυβέρνησης να βγει στις αγορές και η καγκελάριας απάντησε απνευστί ότι φυσικά έχει κι αυτό το σκοπό η επίσκεψή της. Δηλαδή, να στηρίξει την Ελλάδα να σταθεί μόνη της στα πόδια της, να βγει στις αγορές για να χρηματοδοτήσει το χρέος της, να μειώσει την ανεργία κτλ.

Είναι χαρακτηριστικό ότι η Μέρκελ είχε μόνο ένα χαρτάκι με σημειώσεις (σε αντίθεση με τον Τσίπρα που

δοχός της) θα ξανάρθει για να στηρίξει τον Κούλη.

Κάποιοι περίμεναν ότι ο Τσίπρας θα έκανε ένα μικρό σόου με τις γερμανικές αποζημιώσεις. Αμ δε, είχε φροντίσει να του κόψει τον κώλο η Μέρκελ, βάζοντας την εκπρόσωπό της να δηλώσει ότι για τη Γερμανία αυτό το θέμα έχει κλείσει απ' όλες τις απόψεις. Ετσι, ο Τσίπρας περιορίστηκε να πει, στο τέλος της δήλωσής του, ότι το θέμα είναι δύσκολο, αλλά και απaráγραπτο και να περάσει αμέσως στον... τουρισμό! Η Μέρκελ δεν είπε κουβέντα, αλλά αναφέρθηκε στο Γερμανικό Ίδρυμα Νεολαίας που κάνει προγράμματα στην Ελλάδα! Μ' άλλα λόγια, το θέμα πέρασε πιο ξώφαλτα από κάθε προηγούμενη φορά. Μετά από γερμανική απαίτηση, φυσικά.

ΥΓ. Μια μέρα πριν αριβάρει στην Αθήνα η Μέρκελ, ο Κατρούγκαλος συναντήθηκε με τον Πάιατ και άφησε να διαρρεύσει ότι, μεταξύ των άλλων, «συζήτησαν τον περιφερειακό ρόλο της Ελλάδας» και συμφώνησαν «ότι η Συμφωνία των Πρεσπών συμβάλλει στη σταθερότητα στην ευρύτερη περιοχή και στην ενίσχυση του ρόλου της Ελλάδας στη Νοτιοανατολική Μεσόγειο». Όλα τα ιμπεριαλιστικά σφυριά χτυπούν στο ίδιο αμόνι.

βαθύ κόκκινο

Περί «διάκρισης των εξουσιών»

Η περιβόητη διάκριση των εξουσιών αποτελεί θεμελιώδη λίθο της αστικής ιδεολογίας. Μέσω αυτής επιτυγχάνεται η εξαπάτηση των λαϊκών μαζών, οι οποίες άγονται και φέρονται μεταξύ των «διακριτών εξουσιών» αναζητώντας το δίκιο τους.

Αν για τις δύο «εξουσίες» (νομοθετική και εκτελεστική) η σύγχυση έχει κάπως διαλυθεί, καθώς οι κυβερνήσεις στηρίζονται σε συμπαγείς και πειθαρχημένες κοινοβουλευτικές πλειοψηφίες, οπότε κάθε «διάκριση» εκ των πραγμάτων καταργείται, δεν ισχύει το ίδιο για τη δικαστική «εξουσία», η οποία με τον τρόπο θέσμισής της (ισοβιότητα δικαστών, τυπική λειτουργική ανεξαρτησία) εξακολουθεί να καλλιεργεί ψευδαισθήσεις περί «διάκρισης» της από τις δύο άλλες «εξουσίες».

Μέχρι που έρχονται κάποιες στιγμές πολιτικής κρίσης, με εμπλοκή και του δικαστικού μηχανισμού, και το ιδεολόγημα καταρρέει.

Πιάνουν στο αεροδρόμιο τον Μανιαδάκη και από προστατευόμενο μάρτυρα, που έκανε λόγο για χρηματισμό πρωθυπουργών και υπουργών, τον μετατρέπουν σε κατηγορούμενο. Με εκβίαζαν να «δώσω» τον Σαμαρά, τον Γεωργιάδη και τον Στουρνάρα, φωνάζει ο Μανιαδάκης. Παίρνει φόρα ο Πολάκης και «κράζει» δημόσια ανακριτές και εισαγγελείς για σκόπιμη καθυστέρηση υποθέσεων σκανδάλων που χειρίζονται.

«Θεσμική εκτροπή» καταγγέλλει η ΝΔ. Ενώ δεν είναι «θεσμική εκτροπή» η καταγγελία της εισαγγελέα Κατά της Διαφθοράς από τον αντιπρόεδρό της Γεωργιάδη, ο οποίος έχει προαναγγείλει και την κατάθεση μήνυσης κατά της εισαγγελέα.

«Θεσμική εκτροπή» καταγγέλλει και η Ενωση Δικαστών και Εισαγγελέων. Και σπεύδει να συναντηθεί με τον Μητσοτάκη για να δείξει τη δική της... ανεξαρτησία. Η Δικαιοσύνη είναι αποκλειστικά υπεύθυνη για το χειρισμό των υποθέσεων, ανακοινώνει το υπουργείο Δικαιοσύνης. Πριν όμως προλάβει να σκεφτεί κάποιος ότι αυτό είναι -έμμεσο έστω- «άδειασμα» του Πολάκη, η ανακοίνωση σπεύδει να συμπληρώσει ότι όσοι μιλούν για θεσμική εκτροπή (δηλαδή η αντιπολίτευση, αλλά και η Ενωση Δικαστών και Εισαγγελέων) επιδιώκουν τη συγκάλυψη. Μ' άλλα λόγια, το υπουργείο που (υποτίθεται πως) είναι επιφορτισμένο με το καθήκον να εγγυάται τη λειτουργική ανεξαρτησία του δικαστικού μηχανισμού, καταγγέλλει για στράτευση σε διαδικασία συγκάλυψης, όχι τον δικαστικό μηχανισμό καθεαυτόν, αλλά τη συνδικαλιστική του έκφραση, επικεφαλής της οποίας μέχρι το 2015 ήταν η εκλεκτή της κυβέρνησης Βασιλική Θάνου!

Χωρίς να μπαίνουμε στην ουσία της υπόθεσης (αναλύεται σε άλλες στήλες της «Κόντρας»), σημειώνουμε εκείνο που αποκαλύπτεται μπροστά στα μάτια όσων δεν υπηρετούν σκοπιμότητες. Σημειώνουμε όχι τη «διάκριση των εξουσιών», αλλά τη διάκριση ανάμεσα σε δυο αντιμαχόμενα στρατόπεδα, τα οποία είναι... δι-εξουσιαστικά. Κάθε στρατόπεδο έχει στο κέντρο του κόμματα και παράγοντες του αστικού χώρου, αλλά και τμήματα ή παράγοντες του δικαστικού μηχανισμού. Η μεταξύ τους μάχη είναι σκληρή (κάθε άλλο παρά πρωτοφανές είναι το φαινόμενο) και δεν πρέπει να υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία ότι στο παρασκήνιο εμπλέκονται και παράγοντες της κεφαλαιοκρατίας.

Η αστική εξουσία είναι μία και αδιαίρετη. Είναι η εξουσία της κεφαλαιοκρατίας, η οποία ασκείται και μέσω της κρατικής οργάνωσης. Στο πλαίσιο του αστικού συστήματος εξουσίας υπάρχουν πόλοι, οι οποίοι υπηρετούν την αστική εξουσία, ταυτόχρονα όμως υπηρετούν και ιδιοτελή συμφέροντα, τα οποία συχνά τους φέρνουν σε αντιπαράθεση, η οποία μπορεί να εξελιχθεί ακόμα και σε ανοιχτή ρήξη (τότε μπαίνουν στη μέση οι «ειρηνοποιές δυνάμεις» και αποκαθιστούν την τάξη, στο όνομα του γενικού συμφέροντος του συστήματος). Μια τέτοια φάση σκληρής σύγκρουσης ανάμεσα σε πόλους της αστικής εξουσίας είναι και αυτή που βλέπουμε να αναπτύσσεται γύρω από το σκάνδαλο Novartis.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση